

CETURTDIENA, 2009. GADA 17. DECEMBRIS

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.00)

2. Profesionālo kvalifikāciju savstarpēja atzīšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir mutisks jautājums, ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā Komisijai uzdeva *Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan* un *Kyriacos Triantaphyllides*, saistībā ar Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu transponēšanu (O-0108/2009/rev.2 - B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, autors. – Priekšsēdētāja kungs, ar jūsu atļauju vēlos ierosināt, lai mēs pārīsim mirklus pagaidītu, jo šis ir mutisks jautājums Komisijai, un mēs cerējam, ka McCreavy kungs ieradīsies uz sēdi, bet es redzu, ka gatavojas uzstāties *Samecki* kungs. Līdz šim man nav nācies tikties ar *Samecki* kungu, tāpēc man šķiet interesanti, ka viņš gatavojas atbildēt uz jautājumu, kuru izskatīja McCreavy kungs ar savu komandu. Liels paldies!

Es vēlējos izteikt atzinību McCreavy kungam un pateikties viņam par paveikto darbu, tāpēc, varbūt jūs nodosiet viņam laba vēlējumus, tā kā šī, iespējams, būtu bijusi viņa pēdējā uzstāšanās Parlamentā. Tomēr esmu īpaši gandarīts, ka mums ir pievienojies ļoti aktīvs mūsu komitejas loceklis *Barnier* kungs, lai noklausītos debates, jo šis ir jautājums, kas būs tieši viņa kompetencē, protams, pieņemot, ka Parlaments apstiprinās viņa kandidatūru un Komisija virzīs to tālāk. Tomēr ir ļoti labi, ka viņš šodien ir šeit.

Speciālistu brīva pārvietošanās un direktīva par profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu ir viens no galvenajiem jautājumiem, kas mūsu komitejā raisa vislielākās bažas attiecībā uz vienotā tirgus izveidi. Mēs darām ļoti pareizi, ka šajā rītā diskutējam par šo Komisijai adresēto jautājumu, kuru ir ļoti būtiski uzdot, lai atjauninātu progresu saistībā ar mūsu komitejas 2004.-2005. gadā sagatavotās pārskatītās direktīvas transponēšanu, un par to, kā minētā direktīva tiek īstenota dalībvalstīs. Šis ir īstais laiks arī tāpēc, ka pirmsdien mūsu komitejā ieradās profesors *M. Monti*, lai runātu par uzdevumu, ko viņam uzticējis Komisijas priekšsēdētājs saistībā ar iekšējā tirgus turpmāko virzību. Viņš pārliecinoši norādīja, ka iekšējā tirgus problēma daļēji ir nevis tiesību aktu trūkums, bet gan konsekvantas piemērošanas trūkums un to instrumentu efektivitāte, kas patlaban ir mūsu rīcībā, lai veidotu iekšējo tirgu.

Attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu mūsu jautājuma formulējumā ir samērā skaidri teikts, ka mēs jau esam apzinājuši ievērojami daudz problēmu, kas saistītas ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un ar kurām saskaras iedzīvotāji visā Eiropas Savienībā. Tā ir viena no visbiežāk iesniegtajām sūdzībām SOLVIT mehānismā, ko mēs ļoti atbalstām dalībvalstu valdību līmenī. Daudzi cilvēki ir vīlušies, jo trūkst skaidru lēmumu un nenotiek saziņa starp atļauju piešķiršanas iestādēm dažādās dalībvalstīs. Šajā saistībā viens no aspektiem mūsu veiktajā pētījumā un komitejas pasūtītajā pētījumā liecina, ka trūkst pietiekami koordinētu darbību, lai palīdzētu cilvēkiem atzīt viņu tiesības saskaņā ar savstarpējas atzīšanas principu. Otrs aspekts, par ko skaidri liecina mūsu un pārējo kolēģu paveiktais darbs, ir tas, ka Eiropas Kvalifikāciju sistēmā plāno ietvert nepietiekami daudz profesiju. Mums ir vairāki nopietni jautājumi par šo mehānismu un to, vai tas ir viegli pieejams, kā arī par to, cik lietderīgs tas ir praksē. Statistikas dati un informācija liecina — un esmu pārliecināts, ka Komisija to drīz paziņos —, ka gandrīz visas dalībvalstis kavējas transponēt šo instrumentu. Tā ieviešana ir pārāk ieilgusi, un tas rada bažas par šā instrumenta sarežģītību.

Apkopojot iepriekš minēto saistībā ar Iekšējā tirgus komitejas darbību nākamajiem pieciem gadiem, es priecājos, ka, manuprāt, šodien sēdē piedalās visi komitejas koordinatori, un vēlos pateikties viņiem par darbu, ko esam kopīgi paveikuši, izstrādājot turpmāko šīs komitejas darbības programmu. Jautājums par profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu nav tāds, kuru vienreiz uzdod un aizmirst. Tas ir kā daļa no mūsu pārliecības, ka mūsu komitejas uzdevums ir turpināt izmeklēt, veicināt un sniegt ieteikumus par galveno tiesību aktu, kas ir vienotā tirgus pamatelementi, turpmāko attīstību.

Mēs zinām, ka Komisija 2011. gadā plāno pārskatīt direktīvu par profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu. Mēs gatavojamies sasaukt dalībvalstu parlamentu sanākumi, lai parlamentu deputāti apspriestu šo priekšlikumu. Šajā saistībā mums jau ir bijusi uzklauššana, un mēs esam sagatavojuši ziņojumu par pētījumu. Tie ir instrumenti, kurus var izmantot mana komiteja, un, ja koordinatori piekritīs, es esmu pārliecināts, ka mēs 2010. gada laikā izstrādāsim pašiniciatīvas ziņojumu kā savu ieguldījumu Komisijas plānotajā diskusijā.

Tas ir šā jautājuma konteksts. Mēs vēlamies dzirdēt Komisijas atbildi par šādas sistēmas izveidi, tomēr šis ir tikai procesa sākums, un esmu pārliecināts, ka jaunais komisārs spēs virzīt to tālāk un sadarboties ar mums, lai patiesi izstrādātu šo būtisko tiesību aktu un uzlabotu vienotā tirgus darbību.

Paweł Samecki, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties lekcējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas locekļiem par šo nopietno jautājumu izvirzīšanu.

Pirms atbildu uz atsevišķiem jautājumiem, es vēlētos sniegt nelielu pārskatu. Profesionālo kvalifikāciju direktīvas mērķis ir veicināt mūsu iedzīvotāju brīvu pārvietošanos iekšējā tirgū. Divos gados kopš transponēšanas posma beigām transponēšana ir pabeigta 22 dalībvalstīs, un, cerams, četras dalībvalstis to pabeigs līdz šā gada beigām. Tomēr patlaban mani uztrauc Grieķija, no kuras vēl neesam saņēmuši informāciju par transponēšanas pasākumiem.

Tagad es pievērsīšos pirmajam jautājumam. Transponēšana dalībvalstīm ir sagādājusi problēmas galvenokārt tāpēc, ka tas skar vairāk nekā 800 dažādu profesiju. Šīs profesijas bieži vien reglamentē pat valsts vai reģionālie likumi. Tomēr tas nevar būt attaisnojums jebkādiem kavējumiem, un līdz šim Eiropas Kopienas Tiesa sešos nolēmumos šādu kavēšanos nav pieņēmusi.

Runājot par otro jautājumu, galvenās problēmas ir saistītas ar profesijām veselības jomā un arhitekta profesiju, kurās pastāv augstāks saskaņotības līmenis attiecībā uz apmācību prasībām Eiropas līmenī. Problēmas rodas arī ar profesijām, kurās ir augstāks darba ņēmēju pārrobežu mobilitātes līmenis, piemēram, skolotāji un tūristu gidi.

Attiecībā uz trešo jautājumu Komisijas prioritāte ir nodrošināt direktīvas pareizu un konsekventu īstenošanu. Tāpēc mēs esam izstrādājuši rīcības kodeksu attiecībā uz administratīvo praksi un iedzīvotājiem paredzētu rokasgrāmatu, kas arī veicinās lielāku konsekvenci.

Runājot par SOLVIT konstatētajiem šķēršļiem, mēs pilnībā apzināties pašreizējās problēmas, piemēram, kavēšanās atzīšanas procedūrā, dalībvalstu kompetento iestāžu nereaģēšana, nepamatoti lēmumi, nozaudēti dokumenti, u.c. Dažreiz migrantiem pat tiek sniegta maldinoša informācija, un viņus aicina ievērot nepareizas procedūras. Tomēr ir pierādījies, ka SOLVIT tikls spēj efektīvi risināt daudzas no šīm problēmām.

Tomēr SOLVIT nav vienīgais. Visās dalībvalstīs ir izveidoti kontaktpunkti, lai informētu iedzīvotājus un sniegtu tiem palīdzību, un Komisija cer, ka nākotnē šie kontaktpunkti darbosies vēl aktīvāk. Turklāt lekcējā tirgus informācijas sistēma ir arī nodrošinājusi vidi, lai vairāk nekā 1200 gadījumos atbalstītu informācijas apmaiņu attiecībā uz daudzām reglamentētajām profesijām šajā gadā. Tas ir uzlabojis ikdienas administratīvo sadarbību dalībvalstu starpā.

Noslēgumā, attiecībā uz pēdējo jautājumu Komisija nevar novērtēt, vai šobrīd ir vajadzīgas reformas. Tas tiks noteikts direktīvā paredzētajā *ex-post* izvērtējumā. Mūsu nolūks nepārprotami ir ievērot direktīvā noteikto grafiku. Par turpmāko rīcību lems jaunā Komisija.

Kurt Lechner, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēc vairāku gadu ilguša darba un debatēm Parlamentā mēs 2005. gadā pieņemām šo direktīvu, un tā stājas spēkā. Direktīva tika ieviesta 2007. gadā. Nu jau ir 2009. gads, un ir grūti pieņemt, ka direktīva netiek īstenota visās valstīs, it īpaši tāpēc, ka tā nebija pilnīgi jauna direktīva, jo priekšlikumi jau bija iesniegti. Es varu tikai mudināt Komisiju izdarīt lielāku spiedienu uz dalībvalstīm.

Es biju domājis, ka problēmas varētu būt saistītas ar direktīvas praktisko pārvaldību. Tas ir turpmāko izmeklēšanu galvenais mērķis — pārbaudīt, vai pastāv kādas īpašas vietējas problēmas, un noskaidrot pašreizējo situāciju. Jau ir norādes uz to, ka 20 % sūdzību, kas iesniegtas SOLVIT, attiecas uz šo jautājumu. Šī ir ļoti nopietns jautājums. *Harbour* kungs pamatoti norādīja — un es negribētu atkārtot viņa teikto —, ka attiecībā uz iekšējo tirgu šī problēma ir svarīga no ekonomiskā viedokļa.

Tomēr, neatkarīgi no ekonomiskajiem jautājumiem, pastāv jautājums par iedzīvotāju pamatbrīvībām strādāt savā profesijā un izmantot savu potenciālu citā valstī, piemēram, apprecoties vai pārceļoties uz citu valsti citu iemeslu dēļ. Eiropas iedzīvotājiem tā ir nopietna problēma.

Ir svarīgi, lai mēs atzītu, ka problēmas būs neizbēgami. Tas ir sarežģīts jautājums, kas prasa laiku, un te ir iesaistītas dažādas kultūras un tradīcijas, jo īpaši attiecībā uz profesijām un izpratni par kvalitāti un kvalifikāciju šajās profesijās. Tādēļ nav iespējams, ka visas kvalifikācijas, kas atzītas vienā valstī, bez ierunām atzītu citā valstī. Man un mums visiem šķiet, ka tas ir mazāk saistīts ar atsevišķu grūtību pārvarēšanu, jo tādas neizbēgami radīsies, bet vairāk ar izmeklēšanu, kurā ir iesaistīts SOLVIT, pārbaudot, vai struktūrās un sistēmā nav kļūdu un kādus uzlabojumus varētu ieviest.

Es gribētu uzsvērt, ka šo jautājumu nebūs iespējams noslēgt. Tas ir ilgtermiņa jautājums, jo nepārtraukti parādās aizvien jaunas profesijas un jauni darba apraksti. Tādējādi tas nav tikai Komisijas un Parlamenta pašreizējais uzdevums, bet jāiesaistās ir arī dalībvalstīm, un šajā saistībā es aicinu tās parādīt savu labo gribu.

Evelyne Gebhardt, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms vēlos pateikt, ka tas ir kas nedzirdēts, ka sēdē nepiedalās pārstāvji no Komisijas, jo šis jautājums ir adresēts Eiropas Komisijai. Tā ir necieņas izrādīšana Parlamentam. Tas ir vienkārši neiedomājami, un mums pilnībā nepieņemami.

(Neapmierināti izsauceieni)

Jā? Jā, viņš nepieciešas kājās. Labi, es atvainojos. Man tas nav pieņemami.

Dāmas un kungi, pievērsoties izskatāmajam jautājumam, runa ir par Savienības pilsonību, par cilvēkiem, kuriem ir tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā un strādāt savā profesijā gan savā mītnes valstī, gan valstī, kurā tie izvēlējušies strādāt. Mēs esam ieviešuši šos tiesību aktus, lai tas kļūtu vienkāršāk un lai profesionālo kvalifikāciju atzīšanas procesu varētu padarīt laikmetīgāku. Manuprāt, satraucoši ir tas, ka dalībvalstīs bieži nav veikšanas vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu šos tiesību aktus un patiesi nodrošinātu iedzīvotājiem pārvietošanās brīvību. Šajā saistībā Eiropas Komisijai vēl ir daudz darāmā.

Es gribētu vērst uzmanību uz kādu man ļoti svarīgu jautājumu, kuru esam vairākkārt izvirzījuši Parlamentā. Mums ir jānodrošina, lai tiktu ieviesta mūsu ierosinātā Eiropas profesionālā karte. Tā sniegs iedzīvotājiem iespēju brīvi pārvietoties visā Eiropas teritorijā. Dažas organizācijas jau cenšas to darīt. Tomēr, manuprāt, ir svarīgi uzdot jautājumu Eiropas Komisijai, vai šī ir joma, kurā tā varētu iesaistīties, lai paātrinātu šo procesu.

Cristian Silviu Bușoi, ALDE grupas vārdā. – (RO) Personu brīva pārvietošanās ir viena no Eiropas Savienības pilsoņu pamatbrīvībām. Tā ietver arī speciālistu brīvu pārvietošanos, kas ir būtisks nosacījums, lai nodrošinātu iekšējā tirgus iespējami efektīvāko darbību.

Kā jau tika minēts visās iepriekšējās runās, lai gan direktīva par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu tika pieņemta 2005. gadā, speciālisti, kas vēlas izmantot savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, joprojām saskaras ar daudzām problēmām. Es personīgi esmu saskāries ar vairākiem šādiem gadījumiem, par kuriem attiecībā uz dažādām profesijām mani ir informējuši ne tikai Rumānijas pilsoņi, bet arī Eiropas iedzīvotāji.

Mani kolēģi Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā pagodināja mani, ieceļot par referentu Eiropas SOLVIT tīkla jautājumā. Kā jau iepriekš tika minēts, vairums gadījumu, kurus jārisina SOLVIT, ir saistīti ar kļūdām profesionālo kvalifikāciju savstarpējas atzīšanas sistēmā.

Cienjamie kolēģi, es uzskatu, ka mums ir sīki jāizanalizē šīs problēmas, par kurām SOLVIT centros ir saņemti iesniegumi, lai mēs varētu noskaidrot, kas vēl ir uzlabojams.

Ir jāuzlabo arī saziņa starp kontaktpunktiem, lai veicinātu savstarpēju sapratni dalībvalstu starpā. Tām ir jāsaprot, kā darbojas pārējās Eiropas Savienības sistēmas, lai direktīvu varētu piemērot pēc iespējas elastīgāk, kā arī lai neradītu administratīvus šķēršļus speciālistiem.

Visbeidzot, būtu vēlams, lai tās piecas dalībvalstis, kuras vēl nav pabeigušas direktīvas transponēšanu, vai jebkura no 22 dalībvalstīm, kuras to jau ir izdarījušas, bet joprojām saskaras ar transponēšanas grūtībām vai transponēšanu ir veikšanas neatbilstīgi, steidzami labotu šo situāciju. Galvenais mērķis ir veicināt iekšējā tirgus nevainojamu darbību attiecībā uz tādu pakalpojumu sniegšanu, kurus tieši ietekmē ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saistītās problēmas.

Heide Rühle, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Es domāju, ka mēs visi atbalstīsim šo mērķi. Nenoliedzami, mēs visi vēlamies, lai Eiropas pilsoņi varētu brīvi pārvietoties un strādāt savā profesijā. Rodas jautājums, kāpēc šī direktīva vēl nav pienācīgi īstenota četru vai nu jau gandrīz piecu gadu laikā. Es uzskatu, ka būtu prātīgi, ja komiteja būtu iesaistīta ne vien tiesību aktu izstrādāšanā un ieviešanā, bet arī analizētu transponēšanas novilcināšanas iemeslus.

Direktīva par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu nav vienīgā direktīva, kas rada problēmas. Tas, ka Eiropas Kopienas Tiesā izskata tik daudz lietu un tas, ka ir tik daudz sūdzību procedūru, kā arī tas, ka šajā jautājumā ir aktīvi iesaistīts SOLVIT, ir jāuztver kā trauksmes signāls. Mums ir rūpīgāk jāizskata cēloņi, un tādu ir daudz. No vienas puses, vienmēr ir vienkāršāk pateikt, ka par kavēšanos ir atbildīgas dalībvalstis. Nav šaubu, ka vēl viens iemesls ir protekcionisms. Tāpat nozīme ir arī dažādajām kultūrām un tiesību sistēmām. Kā Eiropas tiesību akti ietekmēs šīs dažādās tiesību sistēmas? Tas ir vēl viens jautājums, kas mums būs jārisina.

Turklāt mums jāapsver, vai direktīvai ir bijis iecerētais efekts, vai arī tā jau no paša sākuma nespēja panākt konkrētus rezultātus. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs izskatītu šo jautājumu vēlreiz. Šāda *ex-ante* analīze ir viens no svarīgākajiem jautājumiem, kuru komitejai būs jāizskata un jāvirza tālāk.

Tomēr man ir arī jautājumi Komisijai. Mani pārsteidz, ka šīs vadlīnijas parādās pēc vairāk nekā četriem gadiem. To varēja paveikt daudz agrāk. Tomēr es atzinīgi vērtēju šīs vadlīnijas. Esmu tās izlasījusi, un tās noteikti ir noderīgas. Tomēr tās mums būtu noderējušas jau pirms kāda laika. Es gribētu pievienoties *Gebhardt* kundzei, jautājot, kas notiek ar Eiropas profesionālo karti. Tas būs otrs svarīgākais pasākums.

Adam Bielan, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Krīze, kas pēdējo mēnešu laikā skārusi Eiropas Savienību, neapstrīdami liecina, ka iekšējais tirgus ir ļoti nozīmīgs visas Savienības darbībai. Mēs nepabeigsim tā veidošanu, nedodot iedzīvotājiem zināmu brīvību pārvietoties, kas cita starpā paredzēta direktīvā par profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu. Tādējādi ir skumji un pārsteidzoši, ka četros gados pēc direktīvas pieņemšanas tā vēl nav stājusies spēkā četras valstīs, un neviena dalībvalsts nebija to pieņēmusi pirms direktīvā noteiktā termiņa 2007. gada 20. oktobrī.

Šajā saistībā mans pirmais jautājums Eiropas Komisijai ir šāds. Vai Komisija pēdējo četru gadu laikā nav bijusi pārāk pasīva, un ko tieši Komisija ir darījusi, lai visas valstis savlaicīgi transponētu šo direktīvu? Otrkārt, es vēlētos pajautāt, kad Komisija publicēs novērtējuma ziņojumu par direktīvas transponēšanu, un ko šajā ziņojumā izmantos par pamatu secinājumiem? Pakalpojumu direktīva ir jāīsteno līdz gada nogalei. Šodien Parlamentā mēs jau zinām, ka daudzas valstis nespēs laicīgi pieņemt tiesību aktus šajā jomā. Es vēlētos pajautāt, kas, pēc Komisijas domām, vieno šos abus dokumentus?

Visbeidzot, ļoti svarīgs jautājums valstij, kuru es pārstāvu, ir jautājums par medmāsu brīvu pārvietošanos. Ar šo direktīvu tiek saskaņotas obligātās prasības māsu apmācībai. Es gribētu pajautāt, kādus īpašus pasākumus Komisija ir veikusi, lai palīdzētu medmāsām no Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm, tostarp Polijas.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vispirms es vēlētos sirsnīgi pateikties Komisijai par pausto viedokli. Tomēr es gribētu arī norādīt, ka saskaņā ar iestāžu nolīgumu starp Komisiju un Parlamentu — un es redzēju, ka tas tā bija jautājumā par Pakalpojumu direktīvu, ko mēs pirms vairākiem mēnešiem apspriedām Briselē — Parlamentam ir tiesības pieprasīt, lai atbildīgais komisārs piedalītos sēdē un atbildētu uz sarežģītiem jautājumiem. Es nedomāju, ka mēs varam atrisināt minēto jautājumu ar šo Komisiju, un nav vērts censties to darīt.

Parlamenta vārdā es gribētu paskaidrot klātesošajam Komisijas pārstāvim, ka, mūsaprāt, šī iestāžu nolīguma daļa ir ļoti svarīga. Kādēļ? Nevis formalitātes dēļ, bet tādēļ, ka tas ir ļoti svarīgs politisks jautājums Eiropas Savienības pilsoņiem. *Bielan* kungs tikko pieminēja Pakalpojumu direktīvu, kas darbojas tikai tad, ja profesionālās kvalifikācijas atzīst abas puses. Tas ir ļoti svarīgi, bet daudziem cilvēkiem tas saistās arī ar bezpalīdzības sajūtu, ja viņiem šķiet, ka darba devējs izmanto pretrunas profesionālo kvalifikāciju pārrobežu savstarpējā atzīšanā, lai samazinātu viņu atalgojumu.

Šie cilvēki jūtas aizmirsti un bezpalīdzīgi. Man ir nācies saskarties ar vairākiem šādiem gadījumiem pie robežas starp Vāciju un Franciju. Tomēr tas acīmredzami nav vienīgais problēmjautājums. Tiesa, ka mēs neatrisināsim visas problēmas vienā dienā, un, kā jau teica referents *K. Lechner*, šis process būs jautājums, kas būs jārisina arī turpmāk. Tomēr mūsu pienākums ir parādīt iedzīvotājiem, ka mēs nopietni uztveram viņu bažas, un, manuprāt, arī Komisijai jāpiešķir šim jautājumam pietiekami liela nozīme.

Es ceru, ka mēs spēsim sastrādāties ar jauno Komisiju, lai panāktu progresu šajā jautājumā. Es vēlos jūs lūgt šajā saistībā vienoties ar ģenerāldirektorātu, kas ir atbildīgs par šo jomu.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs jau esam apsprieduši jautājumus, kas raisa bažas saistībā ar Pakalpojumu direktīvas transponēšanu. Šajā ziņā direktīva par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ir simbolisks piemērs. Dažas valstis nav ievērojušas transponēšanas termiņu, un tām problēmas rada nepilnības direktīvas tekstā. Lai gan minētā direktīva veido stabilu pamatu savstarpējai atzīšanai, tajā nav ņemtas vērā atsevišķu profesiju īpatnības. Patiesībā kvalifikāciju atzīšana,

neieviešot vienotus kvalifikācijas un apmācību, tostarp augstākās izglītības, līmeņus, var radīt tikai sarežģījumus un izraisīt neuzticību dalībvalstu, speciālistu un iedzīvotāju vidū.

Uzskatāmākais piemērs ir medicīnas specialitātes. Piemēram, Francijas vecmātēm ir tiesības izrakstīt receptes, un viņas ir attiecīgi apmācītas, bet citās valstīs tas tā nav. Kas notiks, ja vecmāte, kurai nav šādu tiesību, ieradīsies strādāt Francijā, un viņai bez papildu apmācības būs jāizraksta recepte? Tāpat ir atsevišķas specialitātes, kas nepastāv visās dalībvalstīs.

Šī direktīva ir izšķiroša attiecībā uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kas ir Eiropas idejas pamatā, tomēr šajā direktīvā ir jāveic uzlabojumi un papildinājumi, un radušās grūtības ir jāizmanto, lai noteiktu, kurās profesijās ir vajadzīga valodu apguve un saskaņota apmācība.

Es gribētu minēt zīmīgu iniciatīvu par Eiropas kartes izveidošanu, ko atbalstīja visi veselības aprūpes speciālisti. Tā ir patiesa garantija gan kartes īpašniekam, gan klientam vai pacientam, un es aicinu Komisiju to attiecināt arī uz pārējām profesijām, jo tas ļaus uzlabot savstarpēju atzišanu un iegūt iedzīvotāju uzticību.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Apspriežot profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzišanu un labu iekšējā tirgus darbību, mums ir jāizvērtē pašreizējā situācija veselības aprūpes jomā, saistībā ar kuru, iespējams, būs vajadzīgas turpmākas diskusijas par direktīvu un tās īstenošanu.

Turklāt, lai direktīvu īstenotu pilnībā, ir būtiski ieviest papildu pasākumus, ko piemēro ne vien diplomu, bet arī veselības aprūpes speciālistu kvalifikāciju savstarpējai atzišanai. Lai sniegtu veselības aprūpes pakalpojumus, ir vajadzīgas atbilstīgas valodu prasmes, jāreģistrējas valsts regulatora reģistrā, un vislielākā nozīme ir spējai sniegt drošu un kvalitatīvu aprūpi.

Es uzskatu, ka ir jāuzlabo informācijas apmaiņa dalībvalstu starpā attiecībā uz veselības aprūpes speciālistu reģistrāciju, piemēram, ieviešot kopīgu ES datu bāzi. Ļoti būtisks aspekts drošu veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanā ir kompetences novērtēšanas sistēma, un mums ir jāpadomā par vienotu standartu ieviešanu zināšanu un prasmju novērtēšanai.

Veselības aprūpes speciālistu mobilitāte ir arī sabiedrības veselības un sabiedrības drošības jautājums. Ar šādu pamatojumu EKT jau ir apstiprinājusi papildu valsts aizsardzības līdzekļus attiecībā uz preču apriti. Šādu pasākumu piemērošana veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai ir loģiski pamatota, it īpaši situācijā, kad jaunās komunikācijas tehnoloģijas pieļauj tādu strīdīgu pakalpojumu kā *e-doctor* jeb ārsta konsultācijas tiešsaistē. Mums jārisina sabiedrības novecošanās problēma, un tas radīs vēl lielāku spiedienu uz veselības jomā nodarbināto personālu Eiropā.

Nodrošinot veselības aprūpes speciālistu mobilitāti, mums arī jāgarantē, lai veselības aprūpes pakalpojumi būtu visiem Eiropas iedzīvotājiem pieejami un laikus sniegti atbilstīgi visaugstākajiem kvalitātes standartiem. Par to mēs visi esam atbildīgi. Es ceru, ka Eiropas iestādes un dalībvalstis to apsvērs ļoti nopietni, ņemot vērā, ka dažu valstu veselības aprūpes sistēmās trūkst speciālistu, un tas ievērojami apgrūtina veselības aprūpes pamatpakalpojumu nodrošināšanu.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ja mēs vēlamies, lai mūsu iedzīvotāji ir mobili — un tas ir Eiropas ekonomikas interesēs —, viņiem ir jābūt pārliecinātiem, ka iegūstot kvalifikāciju, piemēram, Polijā, nebūs problēmu ar tās atzišanu kādā citā dalībvalstī. Es ļoti labi apzinos problēmas mērogu. Dalībvalstu pārvaldes iestādēm ievērojamas problēmas sagādā *Samecki* kunga pieminētās 800 reglamentētās profesijas, kā arī daudzie noteikumi, kas reglamentē šīs profesijas dalībvalstu un reģionālajā līmenī. Tomēr mūsu iedzīvotājiem, kuriem ir problēmas ar viņu kvalifikācijas atzišanu, ir jātiek galā ar visu sarežģīto sistēmu. To apstiprina SOLVIT rīcībā esošie dati, un tāpēc problēma, kas saistīta ar direktīvas savlaicīgu īstenošanu, ir tikai viens no mūsu diskusijas aspektiem.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka daudzas problēmas rodas tāpēc, ka dalībvalstis neizmanto citu dalībvalstu izglītības un apmācības sistēmām. Visbeidzot mums trūkst resursu, nenotiek sadarbība un valsts pārvaldes iestādes neizmanto saistības. Eiropas profesionālās kartes ieviešana ir laba doma, un mums bija iespēja to apspriest iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņa laikā. Tomēr šādai kartei ir jāveicina cilvēku plūsma, nevis jāpadara tā sarežģītāka. Es vēlos īpaši uzsvērt, ka minētās kartes ieviešana nedrīkst kļūt par vēl vienu šķērslī iekšējā tirgū.

Dāmas un kungi, Pakalpojumu direktīvas transponēšanas termiņš beidzas jau pēc mazāk kā desmit dienām. Es to atgādinu tāpēc, ka tas arī ir ļoti svarīgi mūsu šīsdienas debašu kontekstā. Abas minētās direktīvas dažos aspektos papildina viena otru. Nevar teikt, ka direktīvas par profesionālo kvalifikāciju atzišanu transponēšana

ir īstenota sekmīgi, tāpēc es vēlreiz atļaušos aicināt pastiprināt darbu pie abām direktīvām, jo bez tām mēs nepanāksim progresu iekšējā tirgū.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi zinām, ka vienā tiesību aktā par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu tika konsolidētas 15 direktīvas. Tas ir radījis daudzas praktiskas problēmas, kas saistītas ar transponēšanu dažādās dalībvalstīs. Minētās problēmas ir labi zināmas, un Komisijai ir jāuzskaita šie kritiskie punkti un jāanalizē problemātiskās jomas šā svarīgā iekšējā tirgus instrumenta transponēšanā.

Protekcionisms, kas sāk parādīties dažādos līmeņos, ir šķērslis ne vien attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos, bet arī attiecībā uz iekšējo tirgu. Mums ir jācenšas noteikt neskaidrās jomas, lai neradītu aizdomas, kas mazina direktīvas efektivitāti. Mēs nelūdzam, lai Savienība darītu to, kas jādara dalībvalstīm, bet tai jācenšas atvieglot šo darbu, palīdzot likvidēt profesionālo korporatīvismu.

Lai uzlabotu direktīvas transponēšanu, būs jāveicina kvalifikāciju atzīšana ar SOLVIT un EURES tīklu starpniecību, jāveido kopīgas platformas, jāievieš efektīvi kontaktpunkti, un tikpat svarīgi ir sasaistīt šo direktīvu ar Pakalpojumu direktīvu.

Louis Grech (S&D). – (MT) Nozīmīgākais jautājums, kas skar šīs direktīvas pareizu īstenošanu, ir dalībvalstu neuzticība citu dalībvalstu sistēmām. Tas, ka dalībvalstis nav ieinteresētas savstarpēji sadarboties, atspoguļojas arī nekonsekventajā veidā, kādā tās uztver iekšējā tirgus informācijas sistēmu. Visas dalībvalstis apgalvo, ka izmanto sistēmu, tomēr izmantošanas biežums mainās atkarībā no izmantošanas mērķa. Informācijas apmaiņas sistēma nevar darboties pareizi, ja dalībvalstis to neizmanto saskaņoti. Ir svarīgi pilnībā apkopot datus un tos regulāri atjaunināt, kā arī ir jāizveido atsaucis punkts visām dalībvalstīm, lai katra dalībvalsts tajā ievadītu visu nepieciešamo informāciju, kas ļaus konkrēti piemērot direktīvu.

Es gribētu lūgt Komisiju informēt mūs par rīcības plāniem, ko tā gatavojas pieņemt, lai direktīva tiktu pareizi transponēta, ja mēs patiesi vēlamies pieņemt vienotā tirgus koncepciju, nevis tikai interpretēt to tā, kā mēs uzskatām par piemērotu.

Catherine Stihler (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Šorīt pirms manas uzstāšanās tika daudz runāts par SOLVIT. Pēdējā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas (IMCO) sanāksmē mūs informēja par nepietiekamo finansējumu SOLVIT centriem. Barnier kungs, jūs, iespējams, vēlēšities ņemt vērā pirms uzklaušanās, ka kādā lielā dalībvalstī šo organizāciju vada interns. Mēs nevaram to turpmāk pieļaut, jo SOLVIT sniedz mums lieliskus pakalpojumus.

Mans jautājums Komisijai ir saistīts ar veselības aprūpes speciālistiem. Vājš speciālists rada draudus pacientu veselībai un ārkārtas gadījumos pat apdraud pacientu dzīvību.

Vai Komisija apsver uzlikt kompetentajām iestādēm tiesisku pienākumu aktīvi un efektīvi sniegt informāciju par speciālistiem, kas ir izslēgti no reģistra, lai nodrošinātu, ka veselības aprūpes speciālistu mobilitāte nemazina pacientu drošību?

Pašreizējā iekšējā tirgus informācijas sistēma ļauj apmainīties ar informāciju, bet tikai tad, ja kompetentajam regulatoram ir jautājums par pieteikuma iesniedzēju attiecībā uz savu reģistru, tādējādi mums ir vajadzīga labāka informācijas apmaiņa, lai brīdinātu iestādes par personām, kas ir izslēgtas no reģistra nekompetences dēļ.

Paldies jums, priekšsēdētāja kungs, par šā jautājuma izvirzīšanu komitejai.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Par profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu ir daudz runāts. Jautājums ir šāds: kāpēc šo direktīvu, kura ir tik ļoti svarīga un kuru visi tā gaidīja, ir sarežģīti piemērot? Vienkārši tāpēc, ka to ir grūti un sarežģīti piemērot ikdienas darbā.

Es saskatu trīs galvenās problēmas. Pirmā acīmredzami ir valoda — jautājums, kurš jau tika pieminēts. Otrā ir sarežģītās procedūras, kas jāievēro, lai atzītu personas kvalifikāciju par derīgu — dažreiz cilvēkiem nākas burtiski izlīst caur adatas aci, lai tiktu atzīti viņu sākotnējie diplomu. Trešā problēma, iespējams, ir dažādie sākotnējās apmācības veidi.

Šajā saistībā es uzskatu, ka būtu labi, ja Komisija aicinātu dalībvalstis noteikt katrai profesijai vienu kompetentu profesionālu organizāciju, kas būtu atbildīga par pastāvīgo apmācību. Pastāvīgā apmācība ir viens no risinājumiem. Minētās kompetentās iestādes jādūdz darboties kā valdes Eiropas līmenī, lai noteiktu vienotu

Eiropas sertifikācijas veidu. Tādējādi mēs redzētu, kā speciālisti no sākotnējā neviendabīgā līmeņa pamazām pāriet uz kopējo pastāvīgās apmācības līmeni.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Beļģija ir viena no piecām dalībvalstīm, kas vēl nav pilnībā transponējušas direktīvu par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Tomēr saskaņā ar manā rīcībā esošo informāciju, lai panāktu atbilstību Eiropas tiesību aktiem, tai vēl ir tikai jāatrisina problēma, kas saistīta ar ceļojumu speciālistiem.

Neņemot vērā Beļģijas iestāžu sistēmai raksturīgās grūtības, kas saistītas ar dažādu Eiropas direktīvu transponēšanu, šķiet, ka direktīva, kuru šodien apspriežam, ir īpaši sarežģīta. Tas jau tika minēts. Beļģija nav vienīgā valsts, kura nav transponējusi direktīvas, vai transponējusi tās slikti vai daļēji. Tāpēc, speciālistu interesēs, es aicinu Eiropas Komisiju palīdzēt tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar grūtībām. Speciālistiem ir jābūt iespējai saņemt priekšrocības no personu brīvas pārvietošanās, un, manuprāt, brīvība veikt uzņēmējdarbību ir šīs direktīvas galvenais mērķis.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos pateikties *Samecki* kungam par labi paveikto darbu. Es domāju, ka mēs visi piekritīsim principam, par kuru šodien debatējam, bet tas ir jāpiemēro ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī visā pasaulē.

Mēs nesen to apspriedām ar Kanādas delegāciju, un tas ir solis pareizajā virzienā. Tomēr, ja mēs vēlamies panākt šādu utopisku situāciju, mums jānodrošina vienots standarts profesionālajām kvalifikācijām visā Eiropas Savienībā un, ideālā gadījumā, visā pasaulē.

Daži paradoksāli pierādījumi liecina, ka atsevišķās dalībvalstīs studenti, kuru izglītības līmenis neļauj kvalificēties studijām, var doties uz citu valsti un par maksu sekmīgi to izdarīt tur.

Ir vajadzīgi neatkarīgi pārbaudāmi pierādījumi, ka standarti ir vienādi, un, ja tie ir vienādi, tad nav attaisnojami, ka šis princips netiek transponēts visā Eiropas Savienībā un, cerams, visā pasaulē, lai mēs panāktu to, ko vēlamies — darba ņēmēju brīvu pārvietošanos attiecībā uz speciālistiem.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Runāsim par lietu. Dalībvalstu nespēja kopīgi rīkoties kvalifikāciju atzīšanas jomā rada kaitējumu nodarbinātībai. Tas, ka dalībvalstis neuztver to nopietni, ir būtiska problēma. Mūsu pārrobežu tirdzniecības līmenis attiecībā uz to, kādam jābūt vienotajam tirgum, ne tuvu nav tāds, kādam tam vajadzētu būt. Mēs esam Eiropas ekonomikas atjaunošanas procesā, un daļa no tā ir saistīta ar pārrobežu tirdzniecības veicināšanu un darbaspēka mobilitātes uzlabošanu.

Mums jāveido jauna uzņēmējdarbības inovāciju joma, kurā mēs Eiropā kopīgi strādājam, lai radītu pasaules modernākos izstrādājumus. Tā kā mūsu ražošanas bāze ir sevi izsmēlusi — šāds piemērs ir Īrija —, mūsu pakalpojumu eksportēšana ir jauns veids, kā veicināt tirdzniecību Eiropā. Tomēr tas nozīmē, ka Eiropai vajadzēs ieviest standartus kvalifikāciju jomā.

Līdz šim dalībvalstu nespēja vienoties par noteikumiem šajā jautājumā ir ierobežojusi mūsu iespējas pārdot šos pārrobežu pakalpojumus. Attiecībā uz iesaistītajām personām tas ierobežo darbaspēka brīvu pārvietošanos.

Esmu vienprātis ar savu kolēģi *Grech* kungu, ka dalībvalstis neizrāda pietiekamu cieņu, it īpaši attiecībā uz informācijas sistēmu, kuru tās izmanto, un katrā dalībvalstī kādam ir par to jāatbild. Šajā saistībā es mudinu Komisiju noteikt un novērst šķēršļus vienotā tirgus īstenošanā.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es šajās debatēs vēlētos pieminēt vienu aspektu. Šķiet, ka mums izteikti trūkst specializēto profesiju, un tas ir radījis tirdzniecību ar kvalifikācijām, un patiesās kvalifikācijas netiek ņemtas vērā. Tas var radīt apdraudējumu gan drošības jomā, gan tādiem lieliem uzņēmumiem kā ķīmiskās rūpniecības uzņēmumi un naftas pārstrādes rūpnīcas. Šajā saistībā valstu uzraudzība šķiet nepiemērota.

Es gribētu uzdot komisāram trīs jautājumus. Pirmkārt, vai viņš zina par šo situāciju; otrkārt, vai šajā saistībā Eiropas Komisija var sniegt mums ziņojumu, un, treškārt, ko mēs varam darīt, lai mainītu šo situāciju.

Manuprāt, mums ir jāpārtrauc šī pilnīgi absurda un nepatīkamā situācija.

Milan Zver (PPE). – (SL) Dāmas un kungi! Mēs šodien apspriežam ļoti nopietnu jautājumu par profesionālo kvalifikāciju savstarpēju atzīšanu Eiropas Savienībā. Tā ir liela problēma, jo kvalifikācijas tiek piešķirtas atbilstīgi vismaz 27 ES dalībvalstu izglītības sistēmām.

Daži no jums varbūt atceras, ka pagājušā gada martā mēs ieviesām Eiropas Kvalifikāciju sistēmu, kas ir mehānisms, ar kuru var salīdzināt izglītības sistēmas. Tomēr viena no problēmām ir tāda, ka šī kvalifikāciju sistēma netiek īstenota dalībvalstīs. Dažas dalībvalstis to nav īstenojušas pilnībā, un dažas to izmantojušas kā ērtu vārdnīcu attiecībā uz dažādām kvalifikācijām, profesijām, prasmēm un izglītības līmeņiem.

Es uzskatu, ka dalībvalstīm šajā konkrētajā jomā būs jāizpilda ļoti nopietns uzdevums, un, ja tās patiesi vēlas īstenot Eiropas Kvalifikācijas sistēmu, kas jau tika apstiprināta Eiropas iestāžu līmenī, tām ir lielā mērā jāsekmē izglītības kvalifikāciju salīdzināšana un savstarpēja atzīšana.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Es vēlos atvainoties, ka nepieciēlos kājās pirmajā uzstāšanās reizē. Tur vainojams pieredzes trūkums un agrā rīta stunda.

Kopumā es gribētu pievērsties pāris izvēlētiem jautājumiem. Vispirms jāuzsver, ka Komisija ir palīdzējusi dalībvalstīm sagatavoties direktīvas transponēšanai. Transponēšanas perioda beigās mēs arī enerģiski centāties veicināt transponēšanu. Mēs 2007. gadā publicējām transponēšanas pamatnostādnes. Pēc tam mēs izstrādājām iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kuru tagad samērā intensīvi izmanto visās dalībvalstīs, un šā gada jūnijā mēs arī publicējām rīcības kodeksu attiecībā uz administratīvo praksi.

Pirms gada Komisija cēla prasību Eiropas Kopienu Tiesā pret dalībvalstīm, kas nav izpildījušas savas saistības, un Tiesa pieņēma sešus labvēlīgus lēmumus, nosodot to, ka attiecīgajās dalībvalstīs transponēšana netiek īstenota. Pavisam nesen mēs publicējām pārskatu par transponēšanas gaitu dalībvalstīs, kā arī rokasgrāmatu iedzīvotājiem un uzņēmēju aprindām.

Noslēgumā es gribētu pateikties jums par visiem jautājumiem un komentāriem un īpaši priekšsēdētājam *Malcolm Harbour* par viņa vērtīgo ieguldījumu. Mēs uzskatām, ka šā jautājuma risināšana tagad ir atkarīga no dalībvalstīm. Komisija cer, ka ar Parlamentu izveidosies īpašas attiecības arī šajā jautājumā. Mēs esam gatavi aktīvai diskusijai par direktīvas darbību praksē un par to, kā vislabāk ņemt vērā strauji mainīgo vidi turpmākajos gados.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Christa Klauß (PPE), rakstiski. – (DE) Viens no šīs direktīvas mērķiem ir pilnībā īstenot spēkā esošos tiesību aktus par speciālistu brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā. Speciālistu brīva pārvietošanās jau tika pieņemta Direktīvā 2005/36/EK. Tomēr problēmas rodas atkārtoti, it īpaši valstu pierobežas reģionos. Daudzi ļaudis no mana reģiona strādā Luksemburgā, Beļģijā vai Francijā. Es saņemu daudzus jautājumus no iedzīvotājiem, kuri dodas strādāt uz kādu no kaimiņvalstīm. Šie jautājumi bieži ir saistīti ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Šī situācija ir jāmaina. Profesionālās organizācijas ir panākušas vienošanos par konkrētām profesijām, bet tas nepalīdz visos gadījumos, un iedzīvotājiem pārāk bieži nākas cīnīties par viņu kvalifikāciju atzīšanu. Vēl sarežģītāk ir tad, ja konkrētā profesija noteiktā dalībvalstī nepastāv vai arī tās pielietojums ir atšķirīgs, piemēram, fizioterapeiti vai doktora grādu ieguvušie, kas strādā uzņēmējdarbības pārvaldē. Tajā pašā laikā citās jomās trūkst darbinieku. Medmāsām vai, piemēram, instrumentu meistariem turpmāk būtu dodamas lielākas iespējas mūsu darba tirgū, un, pats galvenais, ka iekšējam tirgum ir jādarbojas efektīvi attiecībā uz darbu. Mums ir vajadzīga pārredzama, vienkārša un skaidra kvalifikāciju atzīšanas procedūra.

3. Kohēzijas politika pēc 2013. gada (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir mutisks jautājums, ko Reģionālās attīstības komitejas vārdā Komisijai uzdeva *Danuta Maria Hübner* kundze, par kohēzijas politiku pēc 2013. gada (O-0121/2009/rev. 1 - B7-0229/2009).

Danuta Maria Hübner, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Pirms trīs gadiem tika sāкта nozīmīga Eiropas kohēzijas politikas reforma, ņemot vērā nepieredzēto Savienības paplašināšanos un jaunus izaicinājumus.

Tā nebija nejaušība, ka 2005. un 2006. gadā tika izvirzītas šādas Eiropas kohēzijas politikas galvenās prioritātes: Lisabonas stratēģija, jauninājumi un konkurētspēja, klimata pārmaiņas, energoapgādes drošība un efektivitāte, ūdens izmantošanas efektivitāte, ieguldījums jaunu prasmju attīstīšanā, teritoriju pievilcības vairošana jauniešu acīs un dzīves kvalitātes uzlabošana.

Tā kā mēs sapratām, ka kohēzijas politikas uzdevums ir paredzēt izmaiņas, nevis tām sekot, kohēzijas politikas programmā 2007.–2013. gadam esam izvirzījuši visas tās prioritātes, ko šodien redzam Komisijas darba kārtībā Eiropai 2020. gadam.

Tāpēc pirms vairāk nekā diviem gadiem tika publicēts analītiskais ziņojums „Reģioni 2020”. Šā ziņojuma mērķis bija apzināt kohēzijas politikas prioritātes pēc 2013. gada. Šodien mēs esam ļabi sagatavojušies nākotnes izaicinājumiem.

Pirms gada visi politikai paredzētie līdzekļi tika piešķirti Eiropas ekonomikas atveseļošanas paketei, tādējādi nodrošinot arī būtisku saikni starp stratēģiju izklūšanai no pašreizējās ekonomikas krīzes, no vienas puses, un ilgtspējīgu izaugsmi un strukturālo pārveidi, no otras puses.

Bet mūsu mutiskais jautājums ir par nākotni. Turpmākajos gados Eiropai, kurā mēs dzīvojam, būs vajadzīga noteikta kolektīva rīcība, lai attaisnotu to iedzīvotāju cerības, kuri ir informēti un pilnībā apzinās, cik ļoti daudz ir atkarīgs no politikas veidotāju lēmumiem. Šīs cerības apstiprina sabiedriskās domas aptaujas.

Jacques Delors reiz teica, ka Eiropas vienotais tirgus ir konkurence, kas stimulē, sadarbība, kas padara mūs stiprākus, un solidaritāte, kas mūs apvieno. Eiropas kohēziju, kas liek darboties iekšējam tirgum, ir radījusi Eiropas reģionālā politika, kuras pamatā ir tieši šie trīs mērķi: konkurētspēja, sadarbība un solidaritāte.

Mēs jau gadiem ilgi runājam par to, ka ir jāatbrīvo un jāizmanto visu Eiropas reģionu un pilsētu attīstības potenciāls. Pieredze un loģika skaidri parāda, ka šāda mobilizācija ir visefektīvākā un iedarbīgākā, ja Eiropas valstis tajā ir tieši iesaistītas reģionālā līmenī.

Eiropas reģionālā politika jau ir izturējusi subsidiaritātes testu. Subsidiaritāte darbojas Eiropas labā.

Kohēzijas politikas reforma 2006. gadā radīja modernu uz teritoriju orientētu politiku, kuras pamatā ir līdzsvars starp efektivitāti un vienlīdzīgumu, starp augšupējām (*bottom-up*) un lejupējām (*top-down*) pieejām un starp Eiropas kopējiem stratēģiskajiem mērķiem un elastību vietējā līmenī.

Mums jāturpina apspriest šos jautājumus, lai turpinātu politikas pārvaldības reformas, tomēr nedrīkst aizmirst noteiktus principus. Jaunais līgums ir nostiprinājis jaunu izpratni par Eiropas subsidiaritāti, kas jau ir dziļi iesakņojusies kohēzijas politikā. Šajā izpratnē subsidiaritāte tiek attiecināta uz pārvaldības vietējo un reģionālo līmeni.

Šajā jomā mēs varam darīt vairāk, it īpaši attiecībā uz vietējo līmeni. Tie, kas domā, ka kohēzijas politiku var ierobežot Briseles un dalībvalstu līmenī, vai nu neapzinās Eiropas realitāti, vai arī nesaprot, ka vietējās un reģionālās Eiropas izslēgšana no kopējo Eiropas mērķu īstenošanas no ekonomiskā viedokļa ir labākajā gadījumā nesaprātīgi un bīstami politiskajā ziņā.

Kohēzija ir jēdziens, kas neatzīst izslēgšanu. Politisku, ekonomisku, sociālu iemeslu un leģitimitātes dēļ Kohēzijas politika nedrīkst radīt nesaskaņas — tai ir jābūt politikai, kas attiecas uz visiem, tāpat kā iekšējais tirgus vai vienotā valūta.

Visi šā integrācijas trijstūra elementi — kopējais tirgus, vienota valūta, kohēzija — ir savstarpēji pastiprinoši un savstarpēji atkarīgi. Tie veido kopējo Eiropas sabiedrības labumu.

Solot to panākt, mēs, politikas veidotāji, esam pacēlušī latīņu ļoti augstu. Izaicinājumi ir ļabi zināmi; ES stratēģija 2020. gadam ir pieejama sabiedriskai apspriešanai.

Ir vajadzīga attīstības politika, kurā noteikti skaidri mērķi un instrumenti to sasniegšanai. Kohēzijas politika ir politika attīstībai, kurā iesaistīti visi Eiropas pārvaldes līmeņi, kas saskaņoti darbojas Eiropas iedzīvotāju labā.

Noslēgumā piebildīšu, ka Eiropai ir vajadzīga jauna enerģija, lai rūpētos par mūsu nākotni un pašpārliecināti atjaunotos. Rodas pamatots jautājums, no kurienes šī enerģija varētu rasties. Es skaidri zinu atbildi. Šodien enerģijai ir jārodas no apakšējiem līmeņiem. Tā var rasties, ja Eiropas mērķu sasniegšanā tieši iesaista Eiropas pārvaldības vietējos un reģionālos līmeņus.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Izvirzītie jautājumi ir ļoti atbilstīgi. Tie uzsver nozīmi, kādu jūs piešķirat kohēzijas politikai, kā arī jūsu apņemšanos paturēt šo politiku Eiropas integrācijas pamatā.

Attiecībā uz jūsu jautājumiem par daudzlīmeņu pārvaldību varu teikt, ka daudzlīmeņu pārvaldība ir atzīta par būtisku mehānismu ES politikas prioritāšu īstenošanā. Pieaugošā savstarpējā atkarība starp dažādiem

pārvaldes līmeņiem Eiropas Savienībā tika uzsvērtā Komisijas izdotajā apspriežu dokumentā par ES stratēģiju 2020. gadam.

Kohēzijas politika ir labs daudzlīmeņu pārvaldības piemērs. Tā piedāvā pārvaldības sistēmu, kas novērtē un izmanto vietējās un reģionālās zināšanas, apvieno tās ar Kopienas līmeņa stratēģisko virzienu un koordinē iesaistīšanos starp pārvaldības līmeņiem.

Daudzlīmeņu pārvaldības stiprās puses Reģionu komiteja uzsvēra arī 2009. gada jūnijā publicētajā Baltajā grāmatā, kurā komiteja izteica aicinājumu Eiropas Savienībai pastiprināt daudzlīmeņu pārvaldības mehānismus un norādīja uz līdzsvarošanas mehānismu, ko radījusi kohēzijas politika, kas ir veicinājusi arī citu Kopienas politiku īstenošanu.

Atbildot uz jūsu diviem jautājumiem par iespējamo atteikšanos no 2. mērķa un visu Eiropas reģionu tiesībām uz atbalstu, varu teikt, ka laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam visi reģioni ir tiesīgi saņemt struktūrfondu atbalstu. Attiecībā uz laikposmu pēc 2013. gada Komisijai šobrīd nav oficiālas nostājas.

Runājot par trešo jautājumu saistībā ar papildināmības principa vājināšanu, papildināmība ir viens no kohēzijas politikas pamatprincipiem. Tas nodrošina, ka struktūrfondi neaizstāj valsts vai līdzvērtīgus strukturālus izdevumus, ko veic dalībvalsts. Tādējādi tas garantē, ka ES iesaistīšanās izraisa īstu ekonomisku ietekmi un sniedz kohēzijas politikai būtisku Eiropas pievienoto vērtību.

Attiecībā uz jūsu jautājumu par kohēzijas politikas reģionālo dimensiju pēc 2013. gada varu atbildēt, ka Lisabonas līgumā, kā daļa no Eiropas Savienības kompetences ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas jomā saskaņā ar 174. pantu, ir saglabāts mērķis mazināt dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk labvēlīgo reģionu atpalicību.

Turklāt 176. pantā norādīts, ka Eiropas Reģionālās attīstības fonds ir paredzēts, lai palīdzētu izlīdzināt Savienības būtiskākās reģionu atšķirības, piedaloties to reģionu attīstīšanā un strukturālā pielāgošanā, kuru attīstība atpaliek, un to rūpniecības reģionu pārprofilēšanā, kuros sākusies lejupslīde.

Saistībā ar jūsu jautājumu par reģionālo un vietējo pārvaldības līmeņu iesaistīšanu Eiropas mērķu sasniegšanā saskaņā ar kohēzijas politiku pēc 2013. gada es vēlreiz vēlētos vērst jūsu uzmanību uz Komisijas apspriežu dokumentu par ES stratēģiju 2020. gadam, kurai vajadzīgs ieinteresēto personu, piemēram, sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības atbalsts un kurā atzīts, ka tās sekmīgai īstenošanai arī būs būtiski, lai ES redzējums 2020. gadam tiktu pieņemts visos ES reģionos.

Komisija vēl nav izstrādājusi nostāju par kohēzijas politikas nozīmi ES stratēģijas 2020. gadam īstenošanā. Tomēr kohēzijas politika Eiropas mērķu īstenošanai spēj mobilizēt reģionālos vai vietējos dalībniekus visās dalībvalstīs.

Atbildot uz jūsu jautājumu par to, vai Komisija plāno publicēt Balto grāmatu par teritoriālo kohēziju, varu teikt, ka šobrīd nav paredzēts izdot atsevišķu Balto grāmatu par teritoriālo kohēziju. Tā vietā Zaļās grāmatas par teritoriālo kohēziju sabiedriskās apspriešanas rezultātā radušies politiskie secinājumi tiks ietverti visaptverošā kohēzijas politikas tiesību aktu paketē laikposmam pēc 2013. gada, kas ir sagatavota saistībā ar Piekto kohēzijas ziņojumu, kuru saskaņā ar jauno līgumu jāiesniedz 2010. gadā.

Attiecībā uz jūsu jautājumu par Eiropas Sociālā fonda nozīmi kohēzijas politikā jāaska, ka, lai sasniegtu mērķi par līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību, kohēzijas politikai ir izšķiroša nozīme Eiropas prioritāšu īstenošanā. Tas attiecas arī uz Eiropas Sociālo fondu, kas turpinās īstenot jaunā līguma XI sadaļā noteiktos mērķus.

Lai panāktu sociālu, ekonomisku un teritoriālu kohēziju, ir vajadzīga atbilstīga politika un dažādu investīciju piesaistīšana no dažādiem līmeņiem. Uz zināšanām pamatotas globālās ekonomikas kontekstā ESF finansētie ieguldījumi cilvēkkapitālā ir būtisks elements šajā politiku kombinācijā.

Sniedzot atbildi uz jūsu jautājumu par kohēzijas politikas nozīmi saistībā ar citiem ES politikas virzieniem, jāteic, ka kohēzijas politika nodrošina ES lielāko ieguldījumu avotu reālajā ekonomikā. Komisijas 2008. gada decembra paziņojumā „Kohēzijas politika: ieguldījums reālajā ekonomikā” uzsvērts, ka ir ļoti būtiski, lai politika būtu vērsta uz ES Lisabonas darba kārtības īstenošanu, ieguldījumu cilvēkresursos, uzņēmējdarbībā, pētniecībā un jauninājumos, prioritārā infrastruktūrā un enerģētikā.

Patlaban Komisijas galvenais uzdevums ir nodrošināt, lai plānoto ieguldījumu īstenošana notiktu iespējami efektīvāk sadarbībā ar valsti un reģionālajām iestādēm. Tas nozīmē arī ciešu sadarbību starp attiecīgajiem Komisijas dienestiem, kā arī starp Komisiju un attiecīgajām reģionālajām un vietējām iestādēm.

Praktisks piemērs sadarbībai Komisijas dienestu starpā ir 2007. gadā publicētais „Praktiskais ceļvedis par ES finansējuma iespējām pētniecībai un inovācijām”, kura iecere bija palīdzēt iespējamajiem saņēmējiem noteikt vispiemērotāko no trim Kopienas finansējuma instrumentiem un sniegt padomu politikas veidotājiem par koordinētu piekļuvi šiem instrumentiem.

Ciktāl tas attiecas uz ESF, tā prioritāšu cieša saskaņošana ar nodarbinātības pamatnostādņēm nodrošina tiešu saikni starp ES nodarbinātības politikas prioritātēm un ES finansiālo atbalstu.

Papildināmība pastāv arī starp kohēzijas politikas un lauku attīstības politikas atbalstītajām darbībām, kā tas skaidri norādīts Kopienas stratēģiskajās pamatnostādņēs attiecībā uz abiem politikas virzieniem.

Es ceru, ka esmu atbildējis uz dažiem jūsu jautājumiem, un ar nepacietību gaidu interesantas debates.

Lambert van Nistelrooij, PPE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Šīs dienas debates galvenokārt attiecas uz kohēzijas politikas un tās turpmākās virzības novērtējumu pēc būtības. Protams, Eiropas Parlaments vēlas redzēt finanšu termiņa vidusposma pārskatu. Šā pārskata būtisku daļu veido kohēzijas politika un līdzekļu izmantošana patlaban un turpmākajā laikposmā līdz 2020. gadam. Tomēr mēs, pašiem par lielu pārsteigumu, atklājām, ka termiņa vidusposma pārskata neoficiālajā dokumentā šāds novērtējums pēc būtības pat nav pieminēts. Es, kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas pārstāvis, kurš uzstājas pirmais, gribētu skaidri norādīt, ka jaunās Komisijas pienākums ir iesniegt Eiropas Parlamentam novērtējumu pēc būtības, nevis parodiju par reģionālo politiku.

Komisijas priekšsēdētāja J. M. Barroso redzējumā „ES 2020” paredzēta izaugsme un uz zināšanām pamatota ekonomika, nodrošinājums un apmācība, konkurence un videi nekaitīga ekonomika. Tātad reģionālā politika tagad un turpmāk veidos Eiropas integrācijas sistēmu šo mērķu īstenošanai. Paraudzīsimies uz pārejas procesu enerģētikā, klimata pārmaiņām un Lisabonas stratēģiju — tie visi ir būtiski elementi gan reģioniem, gan pilsētām.

Ja runājam par PPE grupu, mēs vēlamies, lai kohēzijas politika būtu vairāk vērsta uz ES stratēģijas 2020. gadam pamatelementiem, vienlaikus uzturot solidaritāti visu reģionu starpā un saglabājot 2. mērķi, par kuru pirms brīža virspusēji izteicās komisārs. Virspusīga novērtējuma daļu veido konkurences veicināšana bagātajos reģionos. Budžeta sadalīšanai, palielinot līdzekļu sadrumstalotību pa nozarēm Eiropas līmenī šāda termiņa vidusposma pārskata ietvaros, nav jēgas, un tā ir nepareiza pieeja. Pašreizējā krīzes situācijā mēs redzam, cik liela nozīme tās pārvarēšanā ir reģionālajiem līdzekļiem. Tos izmaksā ātrāk un izmanto pilnībā — 2009. gadā Dienvidnīderlandes reģionā, kas ir mans reģions, faktiski 100 % līdzekļu ir izmantoti jauninājumiem un jauniem mērķiem. Es 2010. gada sākumā nāksu klajā ar ziņojumu par sinerģiju starp reģionālajiem līdzekļiem un pētniecību un attīstību.

Nobeigumā vēlos uzdot jautājumu. Komisāra kungs, jūs sakāt, ka npublicēsiet Balto grāmatu par teritoriālo kohēziju, tomēr Parlaments to izskatīs parastajā likumdošanas procedūrā un nodrošinās, lai šādas lietas tiek noteiktas jaunajos noteikumos.

Constanze Angela Krehl, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es būtu vēlējusies dzirdēt aizraujošāku ievadu šai tēmai, jo es uzskatu, ka pēc 2013. gada Eiropas kohēzijas politikai ir jāmainās. Mēs saskaramies ar problēmām, kuras ir ļoti atšķirīgas no tām problēmām, kādas mums bija pirms 10 vai 15 gadiem.

Manas grupas uzmanība ir vērsta uz to, ka solidaritāte reģionu starpā nav apstrīdama. No vienas puses, tas nozīmē, ka visiem reģioniem ir jābūt iespējai piedalīties Eiropas Savienības kohēzijas politikā un, no otras puses, tas nozīmē arī to, ka mums jāpretojas visiem mēģinājumiem atkārtoti nacionalizēt kohēzijas politiku. Mums ir vajadzīga Eiropas pieeja, kas ļauj iedzīvotājiem identificēties ar Eiropas Savienību.

Nav šaubu, ka arī mums ir jāmainās. Dažos nākamajos gados uzmanības centrā tiks izvirzīta diskusija par prioritātes piešķiršanu jomām, kuras saņems Eiropas kohēzijas politikas finansējumu. Turpmāk mēs nevarēsim visus subsidēt ar Eiropas līdzekļiem. Mums jāpievērš uzmanība efektīvas infrastruktūras izveidei, it īpaši jaunajās dalībvalstīs, un pētniecības un jauninājumu ieviešanas attīstīšanai. Protams, mums arī jāpatur prātā, ka nākotnē Eiropas kohēzijas politikai būs atbilstīgi jāreaģē uz tādām problēmām kā klimata pārmaiņas, demogrāfiskās izmaiņas un globalizācija.

Mums ir arī jāpievēršas pilsētu attīstībai. Ne jau tāpēc, ka es nevēlos ņemt vērā lauku rajonus, bet gan tāpēc, ka mēs zinām, ka 80 % iedzīvotāju dzīvo pilsētās un piepilsētās dzīvojamajos rajonos, un tāpēc, ka lauku attīstība diemžēl ir saistīta nevis ar kohēzijas politiku, bet ar lauksaimniecības politiku. Mūsu pieeja ir izveidot spēcīgāku sistēmu. Es vēl nezinu, vai tā darbosies, bet mums ir jārisina šī problēma.

Svarīgi ir tas, ka atbalsts pašiem cilvēkiem arī veido daļu no kohēzijas politikas, un tādēļ man žēl, ka komisāra atbilde bija mazliet izvairīga. Mums tas nozīmē pamatizglītību, apmācību un kvalifikāciju visiem, sākot no maziem bērniem līdz pat gados veciem cilvēkiem. Svarīgs jēdziens ir mūžizglītība. Tomēr tas nozīmē arī to, ka ir jāturpina Eiropas Sociālā fonda (ESF) integrēšana kohēzijas politikā. Nedrīkst pieļaut, ka ESF tiek nošķirts no kohēzijas politikas.

Pārrobežu sadarbība mums ir ļoti svarīga. Mēs vēlamies nostiprināt šo sadarbību un tajā pašā laikā vienkāršot ar to saistīto birokrātiju.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Filiz Hakaeva Hyusmenova, ALDE grupas vārdā. – (BG) Dāmas un kungi! Debates par struktūrfondu reformu ir ārkārtīgi svarīgas, ņemot vērā Eiropas Savienības iespēju iegūt ekonomiskajai situācijai piemērotus finanšu instrumentus, kā arī atbilstīgus dabas un cilvēku resursus.

Mums ir jāpaveic sarežģīts uzdevums, paredzot un izstrādājot kohēzijas politiku, kas veicinās iedzīvotāju ilglaičīgu labklājību. Šī politika bija un vēl aizvien ir viena no Eiropas solidaritātes redzamajiem kvantitatīvajiem rādītājiem. Tomēr atšķirības starp dažiem reģioniem ir diezgan krasas, un mēs nedrīkstam neņemt to vērā.

Satraucoši ir tas, ka vērojamas tendences, kas liecina par šo atšķirību palielināšanos, un tas var vairost nevienlīdzību un izraisīt nošķirtību. Būdamā pārstāve vienai no nabadzīgākajām Eiropas Savienības dalībvalstīm, es aicinu, lai kohēzijas politika pievērstos arī kohējībai starp dalībvalstīm ar maziem ienākumiem.

Es norādu, ka mēs neraugāties uz struktūrfondu kā uz brīnumlīdzekli. Mums ir skaidrs, ka mums jāapvieno centieni un jāpieliek solis virzībā uz Eiropas Savienības pamatstandartu sasniegšanu. Mums jābrīdina arī par iespēju, ka dalībvalstu atšķirīgais attīstības ātrums kādā piemērotā brīdī var izraisīt Eiropas Savienības iekšēju pārstrukturizāciju.

Vispirms mums ir jānosaka kritēriji, vienkāršoti nosacījumi un vienādas iespējas iegūt ES fondu līdzekļus. Tikai pēc tam var runāt par atbalsta samazināšanu valstīm, kuras nav panākušas nekādu progresu. Man šķiet, ka tas ir pareizi, ja dažas dalībvalstis, kuras saskaras ar problēmām, darbojoties vienas pašas, tiek iesaistītas problemātisku jautājumu risināšanā tādās jomās, kurām ir ievērojama starptautiska nozīme.

Tādējādi Eiropas līdzekļi tiks piešķirti arī bagātākajām valstīm un to reģioniem ar mazāku IKP. Visbeidzot, kohēzijas politikas rezultātus ir arī jāvērtē, ņemot vērā radītās darba vietas. Tas ir arī radītājs tam, kā šī politika sasaistās ar citiem politikas virzieniem un nodrošina pievienoto vērtību.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Ļoti maz ir runāts par Eiropas kohēzijas politikas nozīmi Eiropā. Tā ir Eiropas Savienības centrālā politika, jo tā savā būtībā satur kopā Eiropas Savienību. Tā simbolizē solidaritāti un nacionālā egoisma pārvarēšanu. Tas ir visiem reģioniem derīgs instruments. Tāpēc Eiropas Parlamentu uztrauc tas, ka šo solidaritātes mehānismu var paslepus vienkārši likvidēt. Tas neliecina par labu pārvaldību, ja Komisija slepeni izdod stratēģiskus dokumentus, nevis rīko atklātas debates par to, kā rīkoties tālāk ar solidaritātes mehānismu, saskaroties ar tādām lielām problēmām kā klimata pārmaiņas un demogrāfiskās izmaiņas, ņemot vērā stingros budžeta ierobežojumus.

Mums ir vajadzīga reforma, bet tai ir jārada patiesas pārmaiņas. Tai ir jārada ilgtspējīga attīstība reģionos. Tai ir jānodrošina, ka reģioniem tiek sniegts atbalsts projektu īstenošanai un tā nedrīkst būt lejupēja politika, kādu patlaban īsteno ar šā mērķdotāciju mehānisma palīdzību. Tā vietā mums, cieši sadarbojoties ar visiem dalībniekiem visos reģionos, ir jāizstrādā augšupējs process. Šis process mums ir zināms. Mums jau ir LEADER metode lauku rajonu attīstībai. Tā ir lieliska metode ilgtspējīgas attīstības veicināšanai un visu dalībnieku iesaistīšanai, lai nodrošinātu ļoti augstu vietējas pieņemamības līmeni. Tomēr mums ir vajadzīga Komisija, kurai pietiek dūšas, lai pateiktu „jā” solidaritātes mehānismam un „jā” reģioniem, kas paši lemj par savu attīstību, nevis atstāj to valstu valdību kompetencē.

Oldřich Vlasák, ECR grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Pašreizējā kohēzijas politika ir kā dzīvs organisms. Eiropa mainās, un atsevišķu valstu un grupu nostāja mainās neatkarīgi no šīs politikas. Diemžēl diskusijās par kohēzijas politikas nākotni pēc 2014. gada ir radies vairāk jautājumu nekā atbilžu.

Vai kohēzijas politika arī turpmāk galvenokārt būs vērsta uz Eiropas Savienības mazāk attīstītajiem reģioniem? Vai mums nākamajā periodā būs iespēja izveidot transporta un tehnisko infrastruktūru? Vai mums izdosies uzlabot dzīves kvalitāti un ietaupīt? Vai mums izdosies samazināt birokrātiju un pārmērīgo administrāciju, kas saistīta ar ES finansējuma piešķiršanu? Mēs ceram, ka tuvākajā laikā saņemsim saskaņotas atbildes uz šiem un citiem jautājumiem.

No turpmākās attīstības viedokļa es personīgi uzskatu, ka, pirmkārt, ir būtiski pareizi saskaņot vietējo varas iestāžu nozīmi Eiropas līdzekļu pārvaldībā un, otrkārt, novirzīt Eiropas līdzekļus mērķiem, kas atbalsta moderno tehnoloģiju izmantošanu. Tieši šīs divas jomas, kas apvienotas tā saucamajā *Smart Cities* jeb „viedo” pilsētu iniciatīvā, kura piedāvā iespēju atdzīvināt pašvaldības iestādes un vienlaikus sniedz iespēju uzņēmējdarbības nozarei krīzes laikā izmantot modernas sistēmas un „viedās” tehnoloģijas un izraisīt ekonomikas izaugsmi. Tas nenoliedzami ir iemesls, lai stratēģiskie ieguldījumi šajā jomā notiktu ne vien pašvaldību līmenī, bet arī dalībvalsts un pat ES līmenī. Automatizētās transporta sistēmas, kas var atbrīvot pilsētas no transporta sastrēgumiem, navigācijas atbalsta mehānismi, kas var vairot tūrismu pilsētās, un telepalīdzības sistēmas, kas ļauj vecākās paaudzes iedzīvotājiem ilgāk uzturēties pašu mājās, — tie visi ir ieguldījumi, kuriem jādod zaļā gaisma.

Ekonomikas krīzes dēļ mūsu debates par turpmāko kohēzijas politiku ir kļuvušas steidzamākas nekā jebkad agrāk. Šodien mums ir jāpadomā divreiz, pirms izlemt, kam novirzīt Eiropas līdzekļus.

Charalampos Angourakis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienības kohēzijas politika ne tikai nespēja mazināt reģionālo un sociālo nevienlīdzību, bet arī palīdzēja to saasināt. Statistikas dati bieži vien ir fiktīvi, jo Eiropas Savienība pati to pieļauj, un tāpēc tā radīja pagaidu atbalsta režīmu vairākiem reģioniem, no kuriem trīs atrodas manā valstī Grieķijā.

Kapitālistiskās sistēmas nevienmērīgas attīstības likums ir nepielūdzams, jo īpaši krīzes laikā, kad kontrasti iezīmējas vēl izteiktāk. Diemžēl prognozes 2013. gadam ir vēl ļaunākas attiecībā uz strādājošajiem, it īpaši mazāk attīstītajos apgabalos. Eiropas Savienības kohēzijas politika cenšas padarīt neskaidrāku šo pret vienkāršajiem ļaudīm vērsto politiku, lai uzpirktu cilvēku uzticību, maldinātu strādājošos un, vēl svarīgāk, nodrošinātu kapitāla rentabilitāti.

Centieni īslaicīgi nogludināt kontrastus starp plutokrātijas daļām, kas maldinoši nodēvēti par solidaritāti, tagad tiek aizvietoti ar konkurences noteikumiem un brīvo tirgu. Šie elementi ir sastopami arī Lisabonas stratēģijā un ES stratēģijā 2020. gadam.

Tas prasa jauna veida reģionālo un vietējo pārvaldību, kā to ierosina PASOK un Jaunās demokrātijas partijas Grieķijā, paplašinātu un tiešāku Eiropas Savienības atbalstu reģionālajām struktūrām un diferencētu teritoriālo sadarbību, kas sniegtos arī pāri valstu robežām. Mēs aicinām strādājošos noraidīt šo politiku.

Nobeigumā es gribētu izmantot savu uzstāšanās laiku, lai lūgtu jūs, priekšsēdētāja kungs, izmantot savu ietekmi, lai Eiropas Parlaments apmierinātu taisnīgās prasības, ko izvirzījuši strādājošie, kas protestē ielās.

John Bufton, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Attiecībā uz kohēzijas politiku pēc 2013. gada atklātībā nonākušais budžeta dokumenta projekts ar nosaukumu „Globālās Eiropas reformu programma” atklāj, ka, sākot ar 2013. gadu, ES finansējuma piešķiršana varētu pilnībā kļūt par valsts, nevis reģionu līmenī koordinētu pasākumu.

Minētais projekts atceļ reģionālā un vietējā līmeņa kontroli daudzlīmeņu pārvaldībā, iznīcinot kopīgās pārvaldības principu. Tā vietā, lai neatkarīgi darbotos pašreizējo struktūru ietvaros, attiecībā uz jauno budžetu ir pieņemta nozaru pieeja.

Priekšlikums ierobežot politiku valsts līmenī radītu situāciju, ka atbalsttiesīgās dalībvalstis pārvalda pārdali. Tas nozīmē ne vien to, ka faktiskie iemaksu veicēji zaudēs turpmāko atdevi no finansējuma, bet arī to, ka dalībvalstis, kas plāno pievienoties Eiropas Savienībai nākamajā paplašināšanās kārtā, iestātos Savienībā ar tādiem kohēzijas finansēšanas nosacījumiem, kādi visticamāk paliks spēkā arī nākamajā budžeta periodā.

Tādējādi tās valstis, kuras patlaban uzņemas Savienības finansiālā sloga lielāko daļu, piemēram, Apvienotā Karaliste, atskārtīs, ka tām ir jāfinansē arvien lielāks skaits atbalsttiesīgo dalībvalstu.

Vēl mazākam iesaistīto dalībnieku skaitam būs jāuzņemas vēl lielāks slogs, turklāt Apvienotā Karaliste var zaudēt savu kompensāciju. Es baidos, ka ar katru jaunu valsti, kas stājas rindā, lai pievienotos ES, Velsa pārliecināsies, ka tai tik ļoti nepieciešamais atbalsts tiek piešķirts jaunākām dalībvalstīm.

Nav brīnums, ka dažas Eiropas bagātākās valstis, piemēram, Norvēģija un Šveice, turas tālāk no Eiropas Savienības, zinot, ka tām būs jāfinansē to nabadzīgākās kaimiņvalstis. Bet Velsa nevar atļauties maksāt, neko nesaņemot pretī.

Šis solis pastiprina Eiropas Savienības pieaugošos centienus kļūt vēl integrētākai, centralizētākai un federālākai, bet iznīcina kohēzijas politikas reģionālo dimensiju, uz kuru pamatojas Eiropas Savienības apņemšanās atbalstīt teritoriālo kohēziju tā, lai ieguvējas būtu visas dalībvalstis.

Tā vietā Eiropas Savienība, kā vilks aitas ādā, paslepus atsakās no sadarbības un kompromisa par labu konsolidācijai.

Lai gan Eiropas iedzīvotājiem tika apgalvots, ka Eiropas Savienība ir pastiprinājusi lauksaimniecības saites un veicinājusi vienlīdzību, to pamatojot ar tirdzniecības sakaru paplašināšanu, arvien birokrātiskāko globālās Eiropas intrigu rezultātā lauksaimniecība un reģionālā attīstība aizvien vairāk atkāpjas nevēlamas, toties ambiciozas globālās stratēģijas priekšā, un tas veicina emigrāciju uz tādām valstīm kā Apvienotā Karaliste.

Lielāko ES budžeta daļu būs jāvelta šādām programmām uz reģionu, piemēram, Velsas, rēķina. Saskaņā ar ES struktūrfondu programmām 2007. – 2013. gadam pēdējie maksājumi projektiem tiks veikti 2015. gadā. Nav skaidrs, vai turpmākajās finansējuma piešķiršanas kārtās kāda daļa no ES finansējuma tiks piešķirta Velsai.

Tas, ka kohēzija bagātākajās valstīs varētu izzust pavisam, nemaz nerunājot par pārejas finansējumu, ir vēl lielāks slogs Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem.

Nevienlīdzīgās dalības maksas vietā būtu labāk izvēlēties ekonomikas attīstības finansēšanu pēc pašpietiekamības principa, dodot iespējas Apvienotajai Karalistei izvēlēties pašai.

ES budžeta pārskatā, kuru publicēs pavasarī, visdrīzāk, būs redzams, ka visas Eiropas valstis atzīst vajadzību palielināt aizņēmumu valsts sektorā. Šķiet aizvien ticamāk, ka Velsai pieejamais finansējums tiks būtiski samazināts.

Tas radīs samazinājumu programmu budžetos, mazāku ieguldījumu Velsas tautsaimniecībā un lielākus darba vietu zaudējumus saistībā ar programmu pārvaldību un projektu īstenošanu.

Tā vietā, lai maniem vēlētajiem radītu kādas priekšrocības, ES raidīs sānsitienu Velsas iedzīvotājiem, ja tie nolems izsist pamatu zem mūsu kājām. Velsai un Apvienotajai Karalistei piešķiramā finansējuma samazināšanas iespējamās sekas ievērojami ietekmēs gan mūsu valsti kopumā, gan arī lauksaimniecības nozari.

Ir pienācis laiks, lai Velsas un Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem būtu iespēja referendumā parādīt savas attiecības ar Eiropas Savienību un izlemt, vai turpmāk viņi vēlas būt Vestminsteras vai Briseles pārvaldībā.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Iedomāsimies uz brīdi Eiropas reģionus bez Eiropas reģionālās politikas. Daudzās pilsētās un lauku reģionos trūktu izlēmības, kas pamudinātu uz strukturālām pārmaiņām. Pierobežas reģioni ar savām problēmām, kas saistītas ar pārrobežu darba ņēmējiem un pārrobežu infrastruktūru, vienkārši netiktu ņemti vērā. Sociālā politika vairs nevarētu gūt labumu no Eiropas ieguldījumiem izglītības un nodarbinātības politikā. Vidējiem uzņēmumiem neļautu veiksmīgi iesaistīties starptautiskajos tīklos.

Bez Eiropas reģionālās politikas reģionos vairs nebūtu vērojamas kopienas. Tāpēc mums ir ļoti nepatīkami saņemt signālus no Komisijas, tostarp priekšlikumus sociālajām programmām, kuros nav paredzēts struktūrfondu atbalsts. Tādējādi Komisija radītu sociālo monopolu bez reģioniem vai izraisītu prasību subsīdiju politiku attiecināt tikai uz vājāko sabiedrības daļu. Tas savukārt nozīmētu, ka mēs pilnībā aizmirstu par Eiropas kontekstu un atgrieztos pie atkārtotas nacionalizēšanas.

Neatkarīgi no tā, vai Komisija tagad ir vai nav padarījusi šos dokumentus publiski pieejamus, Eiropas Parlaments neatbalstīs ierosināto reģionālo politiku bez reģioniem. Tas nenozīmē, ka mēs norobežojamies no idejas par reformu. Jaunos izaicinājumus vides, enerģētikas politikas vai demogrāfisko izmaiņu jomā ir jāiekļauj mūsu pastāvošajās subsīdiju struktūrās. Es arī atbalstu to, lai reģioniem sniegtais Eiropas ieguldījums būtu vienkāršāk izvērtējams.

Mums ir arī jānosaka stingrākas sankcijas tām dalībvalstīm, kuras regulāri nespēj pierādīt, ka tās pienācīgi pārvalda piešķirtos līdzekļus. Līdzfinansējums, kas vairāk vērsts uz reģioniem, vairāk kredītu, lielāka pārredzamība un efektivitāte — šādus priekšlikumus mēs vēlētos redzēt attiecībā uz kohēzijas politikas

reformu. Mēs atbalstīsim šādus priekšlikumus, bet mēs cīnīsimies pret visiem mēģinājumiem iznīcināt reģionālo politiku. „Jā” reformām, „nē” atkārtotai nacionalizēšanai!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu deputātiem, kuri uzstājās iepriekš, un arī es vēlētos norādīt, ka mēs nevaram pieņemt kohēzijas politiku pēc 2013. gada, jo tā, pirmkārt, ar tādiem priekšlikumiem kā 2. mērķa (konkurētspēja) likvidēšana radīs nevienlīdzību reģionu starpā; otrkārt, tajā tiks ietverta politikas atkārtota nacionalizēšana un, treškārt, vietējās iestādes netiks iesaistītas Kopienas politikas virzienu plānošanā un īstenošanā.

Glūži pretēji, mēs redzam kohēzijas politiku pēc 2013. gada, kurā tā vēl aizvien būs kopējā Eiropas politika, ko piemēro visiem Eiropas Savienības reģioniem, kurai arī turpmāk būs pietiekams finansējums mērķu sasniegšanai un vienkāršoti piemērošanas noteikumi, tādējādi gūstot vēl lielāku pievienoto vērtību.

Mani dara bažīgu dokumenta par stratēģiju 2020. gadam saturs, jo tajā nav atsauces uz kohēzijas politiku, kas ir vispiemērotākais instruments Lisabonas mērķu sasniegšanai. Patiesībā liela kohēzijas politikas daļa jau ir veltīta šo mērķu sasniegšanai, un tā pierādis savu pievienoto vērtību. Tāpat būtisks kohēzijas politikas nozīmīguma pierādījums ir tas, ka šī politika ir bijusi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna virzītājspēks.

Mums ir viena attīstības politika, viena solidaritātes politika, viena politika visiem Eiropas iedzīvotājiem, neņemot vērā, kurā Eiropas Savienības reģionā tie dzīvo. Tomēr Eiropas Komisija diemžēl to aizmirst vai neņem vērā, un iesniedz priekšlikumus, kas maina kohēzijas politikas veidu un principus. Bet jūs varat būt droši, ka mēs izmantosim visas iespējas, lai Komisijai to atgādinātu.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Finansējums reģioniem un struktūrfondi veido daļu no mūsu praktiskās ekonomikas politikas un padara Eiropu redzamāku. Reģionu pašvaldībās un pilsētās cieši sadarbojas dažādi dalībnieki. Tāpēc mums ir jāsaglabā šī integrētā pieeja attiecībā uz visu Eiropas Savienību.

Es aicinu Komisiju pievērst lielāku uzmanību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un turpmākajā kohēzijas politikā vairāk iesaistīt pilsētas un pašvaldības. Turpmāk mums noteikti būs jāiegulda infrastruktūrā, bet vissvarīgākais ir tas, ka mums ir jānodrošina mazajiem un vidējiem uzņēmumiem inovāciju un tehnoloģiju tālāknodošana. Nākotnē mums būs arī jāļauj subsidēt darba vietas. Tie ir ļoti būtiski jautājumi, izvēloties jaunu struktūrpoleitikas un kohēzijas politikas virzienu Eiropas Savienībā.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa uzskata, ka kohēzijas politika veido pamatu vienam no ES politikas pamatvirzieniem — solidaritātei. Eiropa kļūst stiprāka ar katru reizi, kad tiek izrādīta Eiropas solidaritāte. Tas mums ir ļoti svarīgi.

Mūsaprāt, Eiropas Komisijai ir jāintegrē šādi principi. Pirmkārt, tā kā teritoriālā kohēzija ir politikas prioritāte, tai vajadzētu būt arī budžeta prioritātei.

Otrkārt, reģions ir piemērots līmenis partnerībai reģionālās attīstības politikas jomā. Šīs politikas nodošana dalībvalstu kompetencē mums nav pieņemama.

Treškārt, kohēziju ir jāizmanto arī, lai mazinātu nopietnākās ekonomiskās un sociālās atšķirības teritorijā par labu trūcīgākajiem pilsētu rajoniem vai lauku rajoniem, kas nonākuši grūtībās vai saņem ļoti maz pakalpojumu strukturālo nepilnību dēļ, kā tas ir, piemēram, salās.

Visbeidzot, visu ES reģionu tiesības saņemt kohēzijas politikas atbalstu ir jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi, protams, atbilstīgi to labklājības līmenim, bet Eiropas Savienībai ir jāsniedz savs ieguldījums, ja kohēzijas politika ir apdraudēta.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šīs ir nopietnas debates par Eiropas Savienības būtību. Ir jāizdara izvēle starp tirgu un sociālo politiku. Pašreizējais Komisijas redzējums par kohēzijas politikas nākotni nav pieņemams. Struktūrfondus vajag spēcīnāt, nevis vājināt. Eiropai ir jādara vairāk nevis mazāk, lai pārvarētu ekonomiskās un sociālās atšķirības attīstībā. Es teikšu pavisam atklāti, ka pat daļēja pašreizējās kohēzijas politikas atstāšana dalībvalstu kompetencē nopietni ietekmētu mazāk attīstītos reģionus, tostarp Vācijā, it īpaši Austrumvācijā. Pēc Eiropas Savienības pēdējās paplašināšanās kārtas atšķirības reģionu starpā Eiropas Savienībā ir palielinājušās.

Turklāt man ir īpaši svarīgi, lai tiktu atzītas sociālekonomiskās prasības reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju pārsniedz atbilstības sliekšni finansējuma saņemšanai, kas ir 75 % no ES vidējā rādītāja. Pēkšņa subsidēšanas pārtraukšana pēc 2013. gada šiem reģioniem būtu postoša.

Protams, ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība palielinātu īpašās subsīdijas pilsētām, jo tām ir vislielākais potenciāls ekonomikas un finanšu jomā, tā kā pilsētas krīzes dēļ ir cietušas īpaši smagi.

Es vēlētos pateikt vēl pāris vārdus par pierobežas reģioniem. Būdamā Parlamenta deputāte no Austrumvācijas, es zinu, ka mums ir jāveic ieguldījumi, un te vēl ir daudz darāmā. Es ļoti raizējos, ka šajā saistībā Komisija mūs pievils.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, jūs droši vien jau būsi dzirdējis, ka Reģionālās attīstības komitejas locekļu vidū valda liels apjukums un satraukums, jo kopš oktobra ir nācis klajā tā saucamais slepenais Komisijas dokuments. Šajā dokumentā ietverts projekts budžeta reformai laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam, kurā paredzēta pilnīga taktikas maiņa. Sākotnēji uz reģioniem orientētais budžets ir aizstāts ar nozaru pieeju.

Jaunais projekts ļoti ierobežo subsidiaritātes principus un daudzlīmeņu pārvaldību, un tas ir pretrunā Lisabonas stratēģijai. Konkrētāk, projektā ietverti plāni atteikties no 2. mērķa jeb, citiem vārdiem sakot, no konkurētspējas un nodarbinātības politikas. Tā kā 2. mērķa reģioni atrodas katrā dalībvalstī, tas nenoliedzami negatīvi ietekmēs divas trešdaļas ES reģionu. Šis neveiksmīgais priekšlikums tiek attaisnots, pamatojoties uz to, ka atšķirības valstu līmenī starp jaunajām — citiem vārdiem sakot, nākotnes — dalībvalstīm un Rietumeiropu ir tik lielas, ka rodas vajadzība pēc jaunas budžeta politikas. Ņemot vērā finanšu krīzi, tiek apgalvots, ka tas varētu būt ekonomikas veicināšanas veids.

Man šķiet, ka tas ir acīmredzami, ka šajā priekšlikumā paredzēta iespējamā Turcijas pievienošanās. Mēs zinām, ka būs vajadzīgs lielāks finansējums, un šis ir plānošanas veids, lai nodrošinātu pietiekama finansējuma pieejamību to milzīgo izmaksu segšanai, kas būs saistītas ar pievienošanos.

Tomēr es vēlos skaidri pateikt, ka reģionālajā līmenī kohēzijas politikas panākumi ir atkarīgi no tās pietuvināšanās vietējām ekonomikas problēmām. Tādējādi līdzekļi tiks ieguldīti tikpat saprātīgi un efektīvi kā līdz šim. Ja netiks iekļauts reģionālais komponents, ekonomikas krīzi nebūs iespējams pārvarēt.

Mani nepārliecināja *Barroso* kunga atbilde uz *Hübner* kundzes atklāto vēstuli, kurā viņa pauda bažas, un tāpēc es ceru drīzumā sagaidīt konkrētu paziņojumu.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mūsu grupa nepārprotami atbalsta spēcīgu un pietiekami finansētu kohēzijas politiku, kas var veicināt Eiropas reģionu konvergenci. Patiesi, mēs uzskatām, ka šajā politikā jāveic reformas un uzlabojumi, lai padarītu to efektīvāku. Mums, Parlamentam un Eiropas Komisijai, ir kopīgi jāizstrādā šī politika pēc iespējas pārskatāmāk.

Es atzinīgi vērtēju to, ka Parlamenta Reģionālās attīstības komiteja veido darba grupu saistībā ar turpmāko kohēzijas politiku. Šīs politikas budžeta laikposmam pēc 2013. gada un nākotnes mērķu apspriešanā ir jāiesaista visi attiecīgie dalībnieki: dalībvalstis, reģioni, Eiropas Komisija un Parlaments. Nav iedomājami vājināt vai pat likvidēt reģionālo un vietējo līmeni, kas piešķir jēgu šai politikai. Šobrīd valda liela neskaidrība par kohēzijas politikas nākotni, it īpaši attiecībā uz finansējumu. Pašreizējās finanšu sistēmas termiņa beigas ir tikpat neskaidras kā finanšu plāna reforma. Jāpatur prātā, ka ir ļoti svarīgi saglabāt stabilitāti šīs politikas finansēšanā. Tāpat ir būtiski noraidīt visas idejas par kohēzijas politikas atkārtotu nacionalizēšanu, jo tādējādi reģioni zaudētu iespēju izvēlēties struktūrfondu sadalījuma veidu un tiktu iznīcināta šīs politikas reģionālā dimensija.

Komisāra kungs, mēs sagaidām nepārprotami aktīvāku Komisijas rīcību saistībā ar Baltās grāmatas par teritoriālo kohēziju izstrādāšanu. Runājot par šo līdzekļu sadali, mēs nevēlamies egalitārismu, bet finanšu taisnīgumu, un mēs to vēlamies apvienojumā ar saskanīgu attīstību, kas pamatota uz atziņām un situācijām, kas katrā teritorijā ir atšķirīgas. Kohēzijas politikai ir jābūt vērstai ne tikai uz visnabadzīgākajiem reģioniem, bet uz visiem Eiropas reģioniem, tostarp aizjūras reģioniem.

Ir ļoti būtiski, lai Parlamentam būtu skaidri norādīti vietējie kontaktpunkti. Tā ir cena — vienīgā cena —, kas jāmaksā, lai Eiropas struktūrfondi tiktu sadalīti godīgi un lietderīgi.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos sveikt visas sociālās organizācijas, kas atrodas Kopenhāgenā, cerot uz mūsu planētas nākotnei un nākotnes globālajai kohēzijai labvēlīgu rezultātu.

Mums ir jāaizstāv kohēzijas politika kā nesatricināma Kopienas politika pret atkārtotas nacionalizēšanas mēģinājumiem. Tas ir svarīgi ne tikai tāpēc, ka kohēzijas politika tieši ietekmē kohēzijas attīstību mūsu

reģionos un dalībvalstīs, bet arī tās pievienotās vērtības dēļ attiecībā uz stratēģisko plānošanu, finanšu stabilitāti un Eiropas projekta redzamību.

Tajā pašā laikā ir svarīgi paturēt prātā, ka reģioniem ir būtiska nozīme kohēzijas politikā, un tā tam arī ir jābūt. Decentralizēta un laba pārvaldība dažādos līmeņos ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu reģionālās attīstības politikas panākumus.

Pārejas mehānismu izveidošana nodrošina vienmērīgu pāreju šajos reģionos un valstīs, kurās saskaņā ar tā saucamo konverģences mērķi tiek pakāpeniski samazināts atbalsts, un Kohēzijas fonds, manuprāt, ir vēl viens jautājums, kas rada bažas. Tas pats attiecas uz to Eiropas reģionu attīstību, kuriem nākas pārvarēt dabas radītās grūtības, kā arī uz pierobežas reģionu īpatnībām.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Mēs esam ļoti noraizējušies par norisēm, kas saistītas ar budžeta reformu, it īpaši attiecībā uz strukturālo un kohēzijas politiku.

Krīzes laikā, kuram raksturīga izteikta sociālā nevienlīdzība un reģionālā asimetrija, struktūrpolitika un kohēzijas politika ir efektīvas ekonomiskās un sociālās kohēzijas pamatfaktors. Tas nozīmē, ka šajā jomā tiek saglabāti noteikti mērķi un Kopienas lauksaimniecības un zivsaimniecības politikas izmaksas netiek nacionalizētas, jo tas kaitētu mazāk attīstītajām valstīm un reģioniem, kā arī attālākajiem reģioniem.

Tomēr ir vairākas pazīmes, ka kohēzijas koncepcija tiek apdraudēta vēl vairāk, gan cenšoties panākt, lai tā ietvertu un finansētu visas darbības un dalībniekus, kas nav saistīti ar kohēzijas mērķiem — it īpaši Eiropas Savienības stratēģiju 2020. gadam un klimata pārmaiņu politiku —, gan mainot atbilstības un pārvaldības kritērijus. Tāpēc debates par kohēzijas politiku pēc 2013. gada ir ļoti vajadzīgas. Mēs ceram saņemt skaidras atbildes par labu patiesai ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikai.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Mums ir steidzami vajadzīgas debates par Kopienas budžetu un tā ilgtspējīguma un pārredzamības turpmāku uzlabošanu. Finanšu programma laikposmam pēc 2013. gada ir jāizstrādā, pamatojoties uz solidaritāti un teritoriālo kohēziju. Šis ir ļoti svarīgas vērtības tādiem reģioniem kā Madeira, kas saskaras ar pastāvīgām grūtībām, un tādēļ tiem vajadzīgs pastāvīgs atbalsts.

Es gribētu iepazīstināt jūs ar dažām idejām, kuras, manuprāt, vienmēr vajadzētu ņemt vērā, domājot par mūsu kohēzijas politiku. Komisija ir vairākkārt minējusi dažus, manuprāt, būtiskus aspektus, piemēram, to, ka šai politikai ir jābūt elastīgākai, vienkāršākai, efektīvākai un vairāk vērstai uz rezultātu gan pēc būtības, gan īstenošanas gaitā. Tomēr daži jautājumi manī izraisa bažas, it īpaši saistībā ar attālāko reģionu vajadzībām. Šajā saistībā es gribētu pateikt trīs īsas piebildes.

Pirmkārt, pašreizējai reģionālajai pieejai ir jāpiešķir prioritāte pār alternatīviem kritērijiem, piemēram, nozarēm ar augstu pievienoto vērtību. Šādas izmaiņas varētu apdraudēt 2. mērķi, kas šobrīd ir izdevīgs aptuveni divām trešdaļām Eiropas reģionu, kā arī iespējami neefektīvs reģionos ar ļoti specifiskām ekonomikas programmām un konkurences priekšrocībām.

Otrkārt, es uzskatu, ka kohēzijas politikā ir svarīgi saglabāt ģeogrāfiskā tuvuma kritēriju. Prioritāte vēl aizvien būtu piešķirama struktūrfondu sadalījumam un pārvaldībai, ņemot vērā reģionālo, nevis dalībvalstu vai pat centralizētu Eiropas aspektu.

Kā trešo un pēdējo, bet ne mazāk svarīgo jautājumu es gribētu uzsvērt Lisabonas līguma 349. pantu, kurā paredzēts vēltīt īpašu uzmanību attālākajiem reģioniem attiecībā uz struktūrfondu pieejamību, jo šo reģionu ekonomisko un sociālo situāciju sarežģī pastāvīgi un specifiski ierobežojumi un raksturīgās iezīmes, kas izpaužas kā pastāvīgas grūtības, un tāpēc tiem vajadzīgs pastāvīgs atbalsts.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Kohēzijas politika šodien sniedz ieguldījumu ceļu un dzelzceļu infrastruktūras attīstībā galvenokārt jaunajās dalībvalstīs. Pateicoties kohēzijas politikai ir radītas daudzas jaunas darba vietas un, nav šaubu, ka dažu nākamo gadu laikā to būs vēl vairāk. Ļoti svarīgi ir arī ieguldījumi, kas saistīti ar vides aizsardzību.

Vērtējot līdzšinējo politiku un tās efektivitāti, vajadzētu atbildēt uz šādu jautājumu: kas notiks pēc 2013. gada? Eiropas Parlamenta uzdevums ir skaidri pateikt, ka trūkst vienprātības attiecībā uz kohēzijas politikas racionalizēšanu. Kohēzijas politikai pēc 2013. gada papildus tradicionālajiem pasākumiem un mehānismiem ir jāatbalsta pētniecība, zinātne, attīstība, novatorisms, darba vietu radīšana un globālās sasīšanas ierobežošana. Kohēzijas politikā ir vairāk jāiekļauj arī lauku rajoni. Ir svarīgi, lai kohēzijas politika tiktu īstenota, pamatojoties uz reģioniem un makroreģioniem.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos īsi izteikties par trīs jautājumiem: tiesību un statusa vienlīdzība, slepenība un, visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — lauku attīstības nozīme. Divdesmit gadus pēc Berlīnes mūra krišanas un 20 gadus pēc tam, kad Rumānijas revolūcijas sākumā Transilvānijas pilsētā Timișoarā (*Timișoara*) mūsu kolēģis, deputāts *László Tóké*s, sarāva klusēšanas važas, ir vairākkārt uzsvērts, ka 21. gadsimtā Eiropas Savienībā vairs nav veco un jauno dalībvalstu, bet ir vienota Eiropas Savienība. Es pilnībā piekritu šim apgalvojumam, kas, nenoliedzami, ir ļoti vispārīgs, tomēr es uzskatu, ka ir svarīgi, lai tas neizrādītos tikai viens no simboliskajiem lēmumiem, bet tiktu ņemts vērā, ikdienā īstenojot kohēzijas politiku, kas ir Eiropas Savienības vissvarīgākais kopējās politikas virziens.

Ja Eiropas Savienības dalībvalstīm ir vienādas tiesības un statuss, tad ir neiedomājami, ka kohēzijas politika ir jāreformē tā, ka tās Eiropas Savienības dalībvalstis, kas pievienojušās 2004. un 2007. gadā, jaunajā kohēzijas politikā ir zaudējās. Šāda reforma ir vienkārši neiedomājama. Otrais jautājums ir par slepenību. Tas ir nožēlojami, ka Eiropas Komisija vai nu sniedz kādus bezjēdzīgus paziņojumus par kohēzijas politikas nākotni, vai nepasaka šajā jautājumā pilnīgi neko. Būdam Eiropas Parlamenta deputāts un attiecīgās Eiropas Parlamenta komitejas loceklis, es ceru, ka Eiropas Komisija pieņems skaidru un nepārprotamu nostāju šajos jautājumos.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgs jautājums, par ko vēlos runāt, ir lauku attīstība. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka lauku attīstībai arī turpmāk jābūt nozīmīgam kohēzijas politikas aspektam. Lauku attīstības politikai ir jāpiešķir pietiekami resursi. Pamatojoties uz Eiropas Pašvaldību un reģionu padomes formālo nostāju, manuprāt, mums ir svarīgi apsvērt iespēju iekļaut lauksaimniecības attīstības politiku kohēzijas politikā laikposmam pēc 2013. gada.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Kohēzijas politika ir Eiropas Savienības galvenais instruments, lai nodrošinātu, ka visiem Eiropas iedzīvotājiem ir vienādas izredzes uz panākumiem, neatkarīgi no tā, kur viņi dzīvo. Tā sniedz nepārprotamu ieguldījumu Eiropas piederības sajūtas radīšanā un ir viena no veiksmīgākajām un efektīvākajām Eiropas attīstības politikas jomām.

Komisāra kungs, es nevaru slēpt satraukumu par nu jau slaveno Komisijas neoficiālo dokumentu un tajā ietvertajiem priekšlikumiem. Mums nav pieņemama kohēzijas politikas atkārtota nacionalizēšana, kas faktiski nozīmētu šīs politikas beigas, ja tās efektivitāte ir atkarīga no katras dalībvalsts labklājības. Es patiesi ceru, ka Komisija atteiksies no šīs ieceres reizi par visām reizēm.

Kā jūs zināt, komisāra kungs, līguma jaunajā 349. pantā noteikts, ka Eiropas politikai jābūt piemērotai attālāko reģionu īpatnībām, it īpaši, lai mazinātu to nepilnības un arī lai izmantotu to iespējas. Ko jūs mums ieteiksiet attiecībā uz turpmāko stratēģiju attālākajiem reģioniem, ko Komisija plāno publicēt 2010. gadā?

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Tāpat kā mani kolēģi, arī es esmu noraizējies par dažām tendencēm, kas iezīmējas iekšējā dokumentā, kas, starp citu, nesen kļuva pieejams. Joma, kas mani raisa vislielākās bažas, ir priekšlikums neizvirzīt par prioritāti mērķus, kas saistīti ar konkurētspēju.

Šie mērķi ir bijuši būtiski lauku un reģionālajai attīstībai — it īpaši, lai izveidotu tehnoloģiju parkus, kuri ir palīdzējuši virzīt pārdomātu ekonomiku un kuri nākotnē būs vajadzīgi vēl vairāk.

Tie ir arī palīdzējuši veicināt kohēziju reģionos un reģionu starpā. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi apzināties, ka reģionos ir ļoti liela nabadzības intensitāte. To ne vienmēr atzīst, un es domāju, ka kritērijs visu pamatot ar valstu IKP ir nepareizs. Uzsvars ir vairāk jāliek uz pirktspēju, un, nenoliedzami, pirktspeja dažos reģionos ir krietni mazāka, nekā vidēji valstī.

Es ceru, ka šie jautājumi tiks risināti nākamajā Baltajā grāmatā, kā arī tiks izskatītas iespējas, kas slēpjas sinerģijā starp pētniecību, jauninājumiem un reģionālo attīstību.

Es, tāpat kā mans kolēģis, arī varētu būt noraizējies par lauku attīstības politiku — lai gan tā nav daļa no kohēzijas politikas un vairāk atbilst kopējai lauksaimniecības politikai (KLP) —, tomēr tajā pašā laikā ir ļoti svarīgi necensties par katru cenu to iekļaut turpmākajos priekšlikumos, jo lauku attīstība un īpaši ģimenes saimniecības ir ļoti būtiskas sabiedrības sociālajā infrastruktūrā.

Noslēgumā es tikai vēlos pateikt, ka ir jādara vairāk krāpšanas apkarošanas jomā. Es zinu, ka pēdējo gadu laikā ir vērojami uzlabojumi, tomēr mums jānodrošina, lai ES piešķirtie līdzekļi tiktu iztērēti paredzētajiem mērķiem, tādējādi sniedzot labākas iespējas visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Podkarpackie* reģionā, kuru es pārstāvu, dzīvo brīnišķīgi, mērķtiecīgi un centīgi cilvēki; tā ir vieta, kur darbojas daudzi enerģiski uzņēmumi. Šajā reģionā parādās jaunas iniciatīvas, piemēram, „Aviācijas ieleja”, bet tajā pašā laikā *Podkarpackie* ir viens no

visvājāk attīstītajiem apgabaliem Eiropas Savienībā. Mūsu problēmas rada nevis nevēlēšanās rīkoties, bet gan strukturālie un infrastruktūras ierobežojumi, kurus mēs cenšamies novērst ar dažādu programmu palīdzību. Es vēlētos uzsvērt, ka mēs necenšamies lūgt žēlsirdības dāvanas, bet gan atbalstu mūsu iniciatīvām. Arī mēs vēlamies Eiropas ekonomikas konkurētspējas pieaugumu un risinājumus klimata aizsardzībai.

Tomēr mēs arī vēlamies, lai finansēšanas prioritātes tiktu mainītas pakāpeniski, nevis pēkšņi, jo tas nozīmētu, ka vājākajiem reģioniem nāktos par sevi parūpēties pašiem. Tas ir ļoti svarīgi, ka kohēzijas politika tiek īstenota reģionos, jo šāds risinājums ir visefektīvākais. Es arī gribētu atzīmēt, ka kohēzijas politika sniedz ļoti svarīgu vēstījumu iedzīvotājiem. Tā pierāda, ka Eiropa ir vienota un ka ir vērts piedalīties šajā īpašajā projektā.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Reģionu strukturālais finansējums ir svarīgs instruments Eiropas integrācijai, un iedzīvotāji daudzos reģionos 2. mērķa finansējumu agrāk īpaši uzskatīja par dzinuli vietējai strukturālai un ekonomikas attīstībai. Tas ir svarīgs līdzeklis strukturālo pārmaiņu pārvaldībai reģionos un pašvaldību teritorijās.

Tas ļauj iedzīvotājiem klātienē iepazīties ar Eiropu, jo finansējumam ir ietekme vietējā līmenī. Tomēr, lai finansējums tiktu izmantots ilgtspējīgi un efektīvi, mums ir vajadzīgas vienkāršākas, skaidrākas un pārredzamākas struktūras un labāka kohēzijas fondu kontrole. Kohēzija vai sociālās un ekonomiskās attīstības konverģence ir galvenais ES mērķis, tāpēc turpmāk ir svarīgi šo instrumentu stiprināt, nevis vājināt.

Attiecībā uz kohēzijas politiku Eiropā ir vajadzīga lielāka skaidrība, pārskatāmība un efektivitāte. Atsevišķām dalībvalstīm arī ir jāuzņemas atbildība šajā jomā. Tādēļ ir svarīgi saglabāt finansējuma sistēmas papildināmības principu. Mēs nevēlamies, lai strukturālais finansējums tiktu atkārtoti nacionalizēts. Tādēļ es gribētu lūgt Komisiju apmierināt šīs prasības saistībā ar finansējuma kritērijiem 2013. gadam.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Iespējams, ka Velsa ir vispozitīvākais Eiropas apgabala piemērs Apvienotajā Karalistē, un tas ir tāpēc, ka visas kopienas, gandrīz katra persona un daudzas organizācijas saņem ES finansējumu, ko iepriekš sauca par 1. mērķi, bet tagad par konverģences finansējumu.

Tāpēc es uzskatu, ka Komisijas ierosinātā priekšlikuma īstenošanai būtu nopietnas politiskas sekas tādos apgabalos kā Velsa. Tas šajos reģionos nenoliedzami izraisītu arī nopietnas sekas ekonomikas, finanšu un sociālajā jomā.

Tāpēc es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai visi Parlamenta deputāti mudinātu Komisiju iesniegt priekšlikumus, kas ir mums pieņemami — es runāju par priekšlikumiem, kas padarītu struktūrfondus pieejamus visiem atbalsttiesīgajiem reģioniem visā Eiropā —, un arī nodrošināt, lai tiem apgabaliem, kas vairs nav tiesīgi saņemt konverģences finansējumu pēc 2013. gada, turpmāk tiktu piešķirts pārejas statuss.

Priekšsēdētājs. – *Gollnisch* kungs, jūs beidzot esat ieradies. Es došu jums vārdu, bet jums būs atvēlēta tikai viena minūte.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Katrā ziņā es ļoti uzmanīgi noklausījos visu deputātu runas. Manuprāt, no šīm runām izriet divi galvenie jautājumi. Pirmais ir par noslēpumainības auru, kas apvij Komisijas mistisko neoficiālo dokumentu, un tāpēc mēs ar nepacietību gaidām Komisijas paskaidrojumus.

Otrais jautājums ir par diezgan savādo nostāju, ka teritoriālās kohēzijas politika tiek acīmredzami definēta no jauna, pamatojoties uz pilnīgi jaunām prioritātēm, kurām ir ļoti maz kopīga ar kohēziju. Es galvenokārt runāju par ārpolitiku, kas, kā mēs labi zinām, ir Augstā pārstāvja prioritāte, bet kura ir ievērojami mazāka prioritāte šajā jomā.

Diemžēl kopējā lauksaimniecības politika lielā mērā jau ir ziedota tirgus konjuktūrai. Tāpēc mēs uzskatām, ka būtu ļoti noderīgi, ja Komisija mums sniegtu skaidrāku priekšstatu par tās turpmākajiem mērķiem. Nobeigumā pateikšu, ka globālā sasilšana, manuprāt, neattiecas uz kohēzijas politiku.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Līdzīgi kā citi deputāti, arī es esmu noraizējies. Esmu pilnībā pārliecināts, ka nedaudz pozitīvākās IKP pieauguma tendences, kas plānotas 2010. gadā, neizēlēs pašreizējās ekonomiskās krīzes beigas. Mēs varēsim par to spriest tikai tad, kad nodarbinātības rādītāji atgriezīsies pirmskrīzes līmenī. Saskaņā ar visoptimistiskākajām prognozēm, tas varētu notikt 2010. gada laikā.

Šajā saistībā ir jāīsteno ieguldījumu politika, un stratēģiskā ziņā ir būtiski saglabāt 2. mērķi vai līdzīgu mērķi, jo tas ir efektīvs instruments, lai palīdzētu mūsu reģioniem pārvarēt krīzi. Itālijas un daudzu citu Eiropas

valstu interesēs ir saglabāt 2. mērķi, jo tas apmierina būtiskas vajadzības — attīstīt mazāk attīstītos reģionus un veicināt attīstītāko reģionu konkurētspēju.

Vai jūs, komisāra kungs un priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā šos argumentus, nedomājat, ka atteikšanās no atbalsta sniegšanas nodarīs lielu kaitējumu Itālijas, Eiropas, Vidusjūras un arī citiem reģioniem?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Visi deputāti, kuri uzstājās, vai vismaz vairums no tiem, runāja par Eiropas sociālo modeli, bet tas ir nepietiekami atspoguļots ES budžetā vai kohēzijas politikā. Tāpēc es vēlētos redzēt neatkarīgu Eiropas Sociālo fondu (ESF), kas ir nošķirts no Eiropas struktūrpolicas. ESF ir jāpadara elastīgāks, un tam jāpiešķir lielāks finansējums. Tāpat ir jābūt iespējai palielināt finansējumu, kas pieejams septiņu gadu finanšu periodā.

Nošķirot sociālo fondu no struktūrpolicas, būs iespējams piešķirt pietiekamu finansējumu tiem reģioniem, kuri nav ekonomiski neattīstīti, un tādējādi Eiropas struktūrfondu politikā tiem lielā mērā nav bijusi pievērsta uzmanība. Tāpēc ESF ir jāizmanto lietderīgāk, lai novērstu problēmas darba tirgū, proti, augsto bezdarba līmeni, sieviešu nodarbinātības zemos rādītājus, jauniešu tendenci priekšlaicīgi pamest mācības skolā un zemo tālākizglītības līmeni.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka mūsu parlamentārā komiteja ir pieņēmusi ļoti svarīgu lēmumu šīs dienas debatēm, kas ir izvērtušās ļoti interesantas un kurās ir izvirzīts daudz jautājumu un ļoti svarīgu aspektu ne vien saistībā ar efektīvu kohēzijas politiku pēc 2013. gada, bet arī saistībā ar Eiropas Savienības būtību.

Es gribētu uzsvērt, ka šīs debates notiek un bažas tiek paustas laikā, kas Eiropas Savienībai ir ļoti savāds. No vienas puses, mēs esam panākuši pozitīvu virzību ceļā uz saskaņošanu ar Lisabonas līgumu, bet, no otras puses, mēs vēl aizvien izjūtam nepieredzētās starptautiskās finanšu krīzes sekas, kas liek mums saprast, cik liela nozīme ir Eiropas Savienības solidaritātei, sniedzot atbalstu iekšējam tirgum un kohēzijai.

Es gribētu uzdot Eiropas Komisijai divus jautājumus, kas uztrauc Eiropas Parlamentu un par kuriem es raizējos tāpat kā citi deputāti. Pirmkārt, vai attiecībā uz Kopienas kohēzijas politikas atkārtotu nacionalizēšanu jūs plānojat iesniegt kādus novatoriskus priekšlikumus, kurus mēs ar prieku pieņemtu, un, otrkārt, kas notiks ar 2. mērķi, jo tieši šis mērķis ir vajadzīgs, lai veicinātu konkurētspēju ne tikai atsevišķās jomās, bet arī visā Eiropas tirgū.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka Parlamenta un Eiropas Savienības uzdevums ir radīt tādus pamatnosacījumus, kas nodrošinātu visu dalībvalstu iedzīvotājiem iespējami labākos dzīves apstākļus reģionos, kuros tie dzīvo. Tomēr visā Eiropā šie nosacījumi krasi atšķiras. Tāpēc mums ir vajadzīga stingra un atbilstīgi finansēta kohēzijas politika.

Mums ir strikti jānoraida visi priekšlikumi, kuru nolūks ir novirzīt mūs no izvēlēta ceļa, un šodien mēs dzirdējam, ka daži šādi priekšlikumi ir izteikti. Mums nav vajadzīga atkārtota nacionalizēšana. Mums ir vajadzīgi finansēšanas instrumenti visiem Eiropas reģioniem, tostarp mazāk attīstītajiem reģioniem un tiem, kuros jau ir augsts attīstības līmenis. Mēs nedrīkstam riskēt ar to, ko jau esam sasnieguši.

Mums ir vajadzīga pārredzama subsīdiju sistēma, kas vienkāršotu finansējuma pieejamību, bet arī nodrošinātu līdzekļu pareizu un lietderīgu izmantošanu. Mums ir jādomā Eiropas līmenī, bet jārikojas reģionālā līmenī.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Es uzskatu, ka šīs debates par turpmāko kohēzijas politiku pēc 2013. gada ir īpaši lietderīgas. Mūsdienās, it īpaši krīzes laikā, starp dažādu Eiropas reģionu attīstības līmeņiem vērojamas lielas atšķirības, un tās turpina palielināties.

Eiropā vietējo reģionu interesēs ir turpināt kohēzijas politikas īstenošanu nolūkā sasniegt ierosinātos mērķus. Atšķirības reģionu starpā ir jāsamazina straujāk un bez kavēšanās. Noteikti ir jāpalielina reģionālā un vietējā pārvaldes līmeņa iesaistīšanās, jo pretējā gadījumā rodas sajūta, ka šie reģioni tiek pamazām aizmirsti un pamesti.

Daudzas Eiropas Savienības valstis par pamatu attīstībai un valsts ekonomikas politikai izvērza arī kohēzijas politikas mērķus. Mana valsts, Rumānija, arī uzskata, ka būtu lietderīgi turpināt īstenot pašreizējo kohēzijas politiku pēc 2013. gada, apvienojot centienus un valstu līdzekļus ar struktūrfondu piedāvātajiem līdzekļiem un finansēm reģionālā līmenī.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu, ka reģionālā politika ir līdzeklis kohēzijas un solidaritātes uzlabošanai Kopienā. Pašreizējā starptautiskā ekonomikas krīze ir parādījusi zobus.

Tas ir saasinājis nevienlīdzību un spriedzi, it īpaši mazāk aizsargāto grupu starpā. Ir pieaudzis bezdarbs, nevienlīdzība un sociālie nemieri valstu un reģionālajā līmenī.

Tomēr pašreizējā globālā krīze arī ir izaicinājums. Steidzami jāpastiprina Kopienas solidaritāte, lai panāktu piemērotu, integrētu Eiropas reģionālo kohēzijas politiku, kurā būs noteiktas augstas prioritātes un nodrošināta pienācīga infrastruktūra un ciešāka pārrobežu sadarbība, apmainoties ar paraugpraksi.

Mēs sakām „nē” diskriminācijai, „nē” atkārtotai nacionalizēšanai, „nē” birokrātijai, „nē” pārredzamības trūkumam, „nē” slepenai rīcībai ar naudas līdzekļiem un 2. mērķa atcelšanai, kas nelabvēlīgi ietekmēs Dienvideiropu un Vidusjūras reģionu. Mēs sakām „jā” godīgai Kopienas līdzekļu sadalei, pašvaldību iesaistīšanai, mazo un vidējo uzņēmumu spēcīnāšanai, pienācīgai reformas īstenošanai, piešķirot atbilstīgu finansējumu darbībām, lai nodrošinātu atbilstību Eiropas mērķiem 2010. gadam. Visbeidzot, mēs sakām „jā” īpaši attieksmei pret attālajiem apgabaliem, it īpaši Dienvideiropā un Vidusjūras reģionā.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Daudzlīmeņu pārvaldības palielināšanās ir izraisījusi pastiprinātu vajadzību pēc koordinēšanas mehānismiem un platformām, un pašvaldībām bieži vien nākas pašām risināt problēmas, kas saistītas ar sociālajām atšķirībām, kuras izraisījušas politikas tendences, ko vietējās varas iestādes nevar kontrolēt vai būtiski ietekmēt.

Turklāt ir ļoti grūti novērtēt ilgtermiņa sekas, kādas izraisa projekti, kuru finansēšanai piešķirti Eiropas līdzekļi, un vienlaicīgi īstenoto programmu ietekmi.

Es gribētu zināt, kā Eiropas Komisija plāno atbalstīt pašvaldību centienus izstrādāt integrētu un ilgtspējīgu attīstības stratēģiju, kuras pamatā būtu kopienu vajadzības un kurā būtu ņemtas vērā tās vajadzības, ko varētu ietekmēt ārējie cēloņi.

Kādus instrumentus pašvaldībām izstrādās Eiropas Komisija?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Kohēzijas politika ir attīstības politikas balsts. Tā patiesi ir politika, kas sniedz vislielāko atbalstu, lai nostiprinātu reģionu un vietējās sabiedrības identitāti. Manuprāt, mēs ieslēgstam divās galējībās. Daži vēlas šajā politikā ietvert pārāk daudz, savukārt citi vēlas to pārāk ierobežot. Nav šaubu, ka kohēzijas politikas vissvarīgākais mērķis ir visdažādāko apgabalu ilgtspējīga attīstība.

Kohēzijas politika ir jāīsteno vienādi gan pilsētās, gan lauku rajonos. Neaizmirsīsim, ka Eiropas Savienība pēc šādas vērienīgas paplašināšanās ir ievērojami noslāņojusies. Ļoti svarīgs uzdevums ir nodrošināt vienādas iespējas attīstībai. Šodien mēs vienlaicīgi saskaramies ar tādiem izaicinājumiem kā ekonomikas krīzes novēršana, nelabvēlīgās demogrāfiskās tendences un, visbeidzot, klimata pārmaiņas. Skaidrs ir tas, ka jāturpina īstenot kohēzijas politiku, un tā jāpielāgo pašreizējiem izaicinājumiem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es gribētu papildināt manu kolēģu teikto attiecībā uz „viedajām” pilsētām, sakot, ka ir svarīgi, lai mēs vairāk ieguldītu dzīvojamo ēku energoefektivitātes uzlabošanā. Ņemot vērā, ka 90 % no 2020. gadā paredzētajām ēkām pastāv jau šodien, es aicinu turpmākajā kohēzijas politikā palielināt Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļu piešķirumu, lai dalībvalstis to varētu izmantot ēku, it īpaši dzīvojamo māju, energoefektivitātes uzlabošanai. Es arī uzskatu, ka mums ir vairāk jāiegulda sabiedriskā transporta attīstībā, lai uzlabotu mobilitāti pilsētās.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Šajās debatēs mani kolēģi jau skāra galvenos jautājumus. Es vēlētos pievērst uzmanību diviem jautājumiem.

Pirmkārt, tas nav pieņemami attiecībā uz izpildāmajiem priekšnoteikumiem un pastāvošajām iespējām izmantot kohēzijas politikas un mūsu programmu sniegtās priekšrocības, un tas galu galā nav iespējams funkcionālu un galvenokārt birokrātisku iemeslu dēļ. Tāpēc, jo vairāk mēs vienkāršojam mūsu procedūras un politiku, jo vairāk mēs pietuvojamiem tam, ko vēlamies sasniegt, proti, kohēzijai Eiropā.

Otrkārt, mēs esam pateikuši, ka mēs katrā ziņā sākam pārvarēt ekonomikas krīzi, kas patlaban skar visu Eiropu un pasauli. Ja mēs vēlamies būt optimisti, mums acīmredzami ir jāspējina apgabali, kuriem visvairāk vajadzīga palīdzība, un galvenokārt, ja drīkstu tā teikt — un šajā saistībā es gribētu dzirdēt Komisijas atbildi —, sociālās grupas, kurām ļoti vajadzīgs atbalsts. Pirmkārt es domāju jauniešus.

Tā ir mūsu un mūsu politiskās grupas pamatnostāja attiecībā uz sociālo tirgus ekonomiku. Tikai tā mēs varēsim ar pārliecību raudzīties nākotnē.

Paweł Samecki, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, nav šaubu, ka kohēzijas politika būs cieši saistīta ar ES stratēģijas 2020. gadam īstenošanu.

ES stratēģija 2020. gadam būs reakcija uz vairākām globālām problēmām, un kohēzijas politika būs viens no Eiropas Savienības un dalībvalstu rīcībā esošajiem pamatinstrumentiem šo problēmu risināšanai. Tāpēc bazām par to, ka kohēzijas politika būs nošķirta no ES vispārējās stratēģijas īstenošanas, nav pamata.

Otrkārt, Komisija šobrīd nevar sniegt skaidras atbildes uz daudziem godāto deputātu izvirzītajiem jautājumiem, piemēram, saistībā ar ģeogrāfisko tvērumu, 2. mērķi ietvertajiem reģioniem, pienācīgu finansējumu, pārejas noteikumiem vai atsevišķu reģionu grupu statusu.

Es to atzīstu, bet Komisijas dienestu starpā, kā arī starp dalībvalstu valdību un Komisijas ekspertiem šobrīd norisinās spraigas un padziļinātas diskusijas. Šo diskusiju gala iznākumā 2010. gada rudenī tiks sagatavots dokuments par visaptverošu Komisijas nostāju.

Turpmāko mēnešu laikā Komisija sniegs atbilstīgas atbildes uz šodien izvirzītajiem jautājumiem un problēmām.

Noslēgumā es gribētu pateikties godātajiem deputātiem par jautājumiem un ierosinājumiem. Tie apstiprina, ka kohēzijas politika ir nozīmīgs instruments ilgtermiņa ieguldījumiem jomās, kuras ir svarīgas Eiropas reģionu un dalībvalstu izaugsmes potenciāla veicināšanai. Šos interesantos un vērtīgos komentārus es vedīšu līdzī uz Briseli un iepazīstināšu ar tiem gan savus kolēģus Komisijas dienestos, gan mana amata pārņēmēju.

Komisija būs gatava turpināt diskusijas ar Parlamentu par turpmākās kohēzijas politikas veidošanu nākamo mēnešu laikā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Livia Járóka (PPE), *rakstiski*. – (HU) Dāmas un kungi! Debates par kohēzijas politikas nākotni ir ļoti svarīgas. Ņemot vērā, ka šī ir horizontāla politika, ar kuras starpniecību tiek pārdalīta vairāk nekā viena trešdaļa ES budžeta, kohēzijas mērķu īstenošanas panākumiem ir būtiska ietekme uz kontinenta nākotni. Kopš īstenošanas sākuma kohēzijas politika ir guvusi ievērojamus panākumus piecpadsmit ES dalībvalstīs. Diemžēl vairāk ir jāatbalsta dalībvalstis, kuras ir pievienojušās nesen un kuras skārusi galēja nabadzība. Turklāt tādas jaunas nopietnas problēmas kā klimata pārmaiņas, iedzīvotāju skaita samazināšanās vai globālā ekonomikas lejupslīde, situāciju padara vēl sarežģītāku. Tādēļ nākotnē mums nāksies saskarties ar teritoriālajām atšķirībām sociālajos un ekonomiskajos rādītājos efektīvākas un elastīgākas sistēmas ietvaros. Tāpat lielāka uzmanība jāvelta mazāk attīstīto apgabalu attīstībai, it īpaši tas attiecas uz mazajiem reģioniem, kas atpaliek no vidējā reģionālā rādītāja un cieš no trūkuma vairāk nekā pārējie kaimiņu reģioni. Paturot to prātā, būtu vērts apsvērt līdzekļu piešķiršanu ES līmenī nolūkā ieviest saskaņotību LAU 1. līmeņa (iepriekš NUTS 4. līmenis) plānošanas un statistikas reģionu starpā, lai lēmumus par šo līdzekļu izmantošanu varētu pieņemt atbilstīgie mazie reģioni vai to apvienības. Jāuzlabo arī saskaņotība ar pārējām ES politikas jomām. Lai panāktu maksimāli iespējamo līdzekļu piešķirumu, ir jālikvidē šķēršļi, kas pastāv starp dažādiem fondiem. Tāpat ir būtiski jāvienkāršo īstenošanas noteikumi. Turklāt prioritāte ir piešķirama ieguldījumiem izglītībā, profesionālajā apmācībā, ilgtspējīgā nodarbinātībā un mazo reģionu individuālajām vajadzībām piemērotu visaptverošu programmu īstenošanā.

Richard Seeber (PPE), *rakstiski*. – (DE) Reģionu Eiropa ir princips, par ko ES jau sen ir vienojusies. Lai šis redzējums kļūtu par realitāti, mums ir jāturpina īstenot kohēzijas politiku laikposmam pēc 2013. gada. Atzinīgi vērtējama pieeja ir teritoriālās kohēzijas izvirzīšana par galveno mērķi. Šajā saistībā liela nozīme ir reģionu savstarpējai sadarbībai. Pēdējās desmitgadēs starpreģionu pieejai ir bijuši daži vērā ņemami panākumi. Dažādi ES projekti šajā jomā ļauj iedzīvotājiem tiešā veidā iepazīt Eiropu un ievieš reģionālajā līmenī Eiropas politikai raksturīgo rīcības brīvību. Tomēr nākotnē mums vēl būs daudz darāmā. Starpreģionu pieeja prasa efektīvu koordināciju, lai saskaņotu dažādo valstu dažādās struktūras. Pārējie svarīgie reģionālās politikas stūrakmeņi tuvākajos gados būs finansējuma papildināmība, starpnozaru sadarbība un nosacītība. Projektu mērķiem ir jābūt skaidriem un konkrētiem, lai nodrošinātu finansējuma piešķiršanu apgabaliem, kuriem tas ir vajadzīgs. Manuprāt, rūpīga ilgtermiņa plānošana arī dod pievienoto vērtību un novērš līdzekļu nelietderīgu izmantošanu.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *rakstiski*. – (PL) Es baidos, ka Komisijas ierosinātie noteikumi, it īpaši tie, kas saistīti ar 2. mērķa īstenošanas pārtraukšanu un atteikšanos no kohēzijas politikas reģionālā aspekta par labu nozaru pieejai, varētu nozīmēt atgriešanos pie jēdziena „divējāda attīstības ātruma Eiropa” un palielināt plaisu

starp „vecu” un „jauno” Eiropu no ekonomikas un civilizācijas viedokļa. Šāds modelis būtu atkāpšanās no visu 27 valstu integrācijas un solidaritātes idejas, kas ir ietverta Lisabonas līguma 3. pantā. Uz šo ideju nenoliedzami pamatojas visa kohēzijas politika, kuras nolūks ir radīt vienlīdzīgas iespējas un novērst atšķirības reģionu starpā.

Atzinīgi vērtējams ir Komisijas priekšlikums pievērst lielāku uzmanību pētniecībai un jauno tehnoloģiju attīstībai. Šāds ceļš ir ejams Eiropai. Izvēloties šādu ceļu, mēs tomēr nedrīkstam aizmirst tos reģionus un valstis, kuru pamatuzdevums ir paaugstināt dzīves līmeni atbilstīgi ES vidējiem rādītājiem. Lūdzu, atcerieties, ka labklājības līmenis bagātāko ES apgabalu vidū ir 11 reizes lielāks nekā nabadzīgākajos ES apgabalos. Šo atšķirību novēršana arī turpmāk ir jāizvirza par ES kohēzijas politikas galveno principu.

Patlaban tiek gatavota dokumenta jaunā redakcija. Es ceru, ka jaunajā versijā Komisija ņems vērā šajās debatēs teikto un to, kas tiek runāts dažādās ES daļās un līmeņos: pašvaldībās, valdībās, apvienībās un nevalstiskajās organizācijās. Labu reģionālo politiku var panākt tikai cieši sadarbojoties ar reģioniem.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.05 un atsāka plkst. 11.30)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

Priekšsēdētājs. – Man ir viens paziņojums. Tas ir saistīts ar kundzi, kura mūs ilgus gadus ir atbalstījusi Eiropas Parlamentā — *Birgitte Stensballe* kundzi. Diemžēl viņa no mums aiziet, lai dotos pensijā ar 2010. gada 1. janvāri.

(*Klātesošie sveica Stensballe kundzi ar skaļām ovācijām*)

4. Darba kārtība

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos runāt par diviem darba kārtības punktiem, un es gribētu tos izvirzīt secīgi vienu aiz otra. Pirmkārt, man ir lūgums visam Parlamentam. Tas attiecas uz steidzamo jautājumu, kuru mēs apspriedīsim šajā pēcpusdienā. Tā ir *Aminatou Haidar* lieta.

Šopēcpusdien mūsu darba kārtībā ir steidzams jautājums. Es gribētu lūgt deputātus man uzticēties saistībā ar turpmāko procedūru. Daži deputāti, kuri bija cieši iesaistīti šajā lietā, zina — un es šobrīd nevaru sniegt sīkāku paskaidrojumu, bet arī es esmu starp tiem, kuri zina —, ka šīs dienas laikā mums būs risinājums šajā lietā. Ievērojamas ES amatpersonas strādā, lai panāktu labvēlīgu risinājumu. Tāpēc būtu prātīgāk izņemt šo steidzamo jautājumu no šīs pēcpusdienas darba kārtības, jo turpmākas debates varētu tikai kavēt darbu, kas tiek veikts diplomātiskajā līmenī. Tāpēc es lūdzu Parlamentu šajā izņēmuma gadījumā piekrist minētā steidzamā jautājuma izņemšanai no darba kārtības, jo tā mēs vairāk palīdzēsim šīs lietas atrisināšanā, nekā debatējot par to. Tas bija mans pirmais lūgums, priekšsēdētāja kungs. Otrs lūgums tūlīt sekos.

Priekšsēdētājs. – *Schulz* kungs, es neesmu pārliecināts, ka mēs varēsim apspriest šo jautājumu vēlreiz. Es baidos, ka ir jau par vēlu, jo mēs jau esam pieņēmuši lēmumu šajā jautājumā. Tagad ir sarežģīti apspriest šo jautājumu vēlreiz.

Joseph Daul (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu *Schulz* kunga priekšlikumu. Es uzskatu, ka sarunas ir ārkārtīgi sarežģītas. Mēs runājam par gadījumu, kas attiecas uz cilvēku, sievieti, un notiek centieni rast politisku risinājumu.

Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi nesaasināt situāciju brīdī, kad notiek centieni rast politisku risinājumu. Es lūdzu, lai mums vispirms ļautu rast politisku risinājumu.

(*Aplausi*)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Es tikai vēlos izteikt īsu komentāru. Diplomātiskie centieni ir ļoti nozīmīgi, bet *Aminatou Haidar* pēc 33 dienu badastreika ir ievietota slimnīcā. Sliktākais, ko mēs varētu izdarīt, būtu pateikt šai sievietei, kura cīnās par cilvēka pamattiesībām, ka Parlaments bija nolēmis aizmirst par viņu.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Saskaņā ar Reglamenta 140. pantu mēs varam balsot par priekšlikumu, lai izņemtu šo punktu no darba kārtības.

Šajā saistībā es vēlos, lai kāds no deputātiem izsakās par labu šim priekšlikumam.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Būdamis Spānijas sociālistu delegācijas Eiropas Parlamentā vadītājs, es vēlētos izteikt atzinību par vārdiem, kurus teica Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas priekšsēdētājs un kurus atbalstīja Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas priekšsēdētājs. Es to daru divu iemeslu dēļ. Pirmkārt tādēļ, ka, manā skatījumā, Parlaments skaidri apliecina savu solidaritāti ar *Haidar* kundzi, kuras veselība ir bīstami apdraudēta ilgstošā badastreika dēļ.

Otrkārt tādēļ, ka, manuprāt, Parlaments ir arī pieņēmis pozitīvu nostāju, atbalstot pastiprinātos daudzpusējos diplomātiskos centienus, kuros galvenā loma bija Spānijas Karalistes valdībai. Galu galā tā tomēr ir tās valsts valdība, kuras teritorijā patlaban atrodas *Haidar* kundze. Tā ir arī tās valsts valdība, kurā notiek badastreiks, kas, kā apgalvo *Haidar* kundze, nebeigsies līdz brīdim, kad viņa atgriezīsies teritorijā, kura neatrodas Spānijas jurisdikcijā.

Tāpēc es atbalstu pašreizējos diplomātiskos centienus un uzskatu, ka vispareizāk būtu, ja mēs izvairītos no rezolūcijas, kas var apdraudēt šo sarunu veiksmīgu norisi, jo šīs sarunas varētu sākties dažu tuvāko stundu laikā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Tagad es vēlētos aicināt kādu deputātu uzstāties pret priekšlikumu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es uzstājos, lai izteiktu savas grupas iebildumus pret šo priekšlikumu, un es tagad paskaidrošu iemeslus. Es uzskatu, ka ir nepareizi iesniegt šādu priekšlikumu šajā rītā. Turklāt tādējādi netiktu izrādīta cieņa visām parlamentārajām grupām, kuras ir iesniegušas rezolūcijas dokumentu.

Vēl vakar mēs veltījām trīs stundas, lai rastu veidu, kā izņemt šo jautājumu no politiskajām debatēm un nepievērst uzmanību tam, kas notiek Spānijā. Pateicoties visu iesaistīto grupu centieniem, mums veiksmīgi izdevās saskaņot atšķirīgās nostājas un vienoties par kopīgu rezolūcijas dokumentu. Šajā pašā sanāksmē mums arī izdevās pārvarēt domstarpības.

Tāpēc, es domāju, ja jau šī reize nav piemērota, ja Parlaments nepauz savu viedokli par šo situāciju, kad tad īsti Parlaments varēs izteikties? Kad tas būs?

(Skaļi aplausi).

Man ir vēl pēdējais lūgums ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, nav taisnība, ka Parlaments ir paudis savu viedokli *Haidar* kundzes lietā. Tā nav. Parlaments gatavojās izteikt savu viedokli šodien. Tas gatavojās to izteikt šodien, kad ir pagājušas 33 dienas kopš badastreika sākuma, bet tagad mums cenšas liegt iespēju debatēt par šo jautājumu. Es uzskatu, ka tas ir amorāli. Es atkārtošu — tas ir augstākā mērā amorāli.

(Aplausi)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu vārdu, lai izteiktos par procedūru. Parlaments ir nelokāmi uzņēmies saistības cilvēktiesību jautājumā un pienākumu pildīt šīs saistības. *Schulz* kungs šorīt Parlamentā ierosināja priekšlikumu. Ja viņa rīcībā ir kādi fakti vai svarīga informācija *Haidar* kundzes lietā, viņa pienākums ir informēt Parlamentu. Pēc tam lēmumu var pieņemt pēcpusdienas sēdē, sākot debates.

(Aplausi)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Jau daudzus gadus es pārstāvu savu grupu kā atbildīgais par cilvēktiesību jautājumiem Parlamenta debatēs. Es pret šo lietu izturos ļoti uzmanīgi. Vēlos piebilst, ka pagājušajā svētdienā man bija ļoti gara diskusija ar Marokas ārlietu ministru saistībā ar šo lietu.

Man ir radies iespaids, ka šodien ir iespēja izbeigt *Haidar* kundzes badastreiku un rast risinājumu viņas lietā. Ja man būtu radies iespaids, ka publisks paziņojums var palīdzēt atrisināt šo lietu, es būtu sniedzis šādu paziņojumu. Tomēr, tā kā es uzskatu, ka šādās sarežģītās diplomātiskās lietās labākais problēmas risināšanas veids ir piesardzība, es lūdzu deputātus ievērot vajadzīgo piesardzību, lai nodrošinātu šīs sievietes izglābšanu. Tā ir mana vienīgā vēlēšanās.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, uz brīdi lūdzu jūsu uzmanību. Mēs nevaram nebeidzami turpināt diskusijas šajā jautājumā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Sākumā vēlos paust savu izbrīnu, ņemot vērā, ka vakar, kā jau minēja *Bilbao Barandica* kundze, mēs veltījām gandrīz trīs stundas debatēm par šo jautājumu. Ja *Schulz* kunga rīcībā jau svētdien bija šī informācija, tad vakar mūs par to vajadzēja attiecīgi informēt. Es atkārtoju, ka informāciju vajadzēja sniegt vakar pirms tika apspriesta kopīgā rezolūcija. Mūs vajadzēja informēt par to, kad notika apspriede dažādo grupu starpā, panākot vienošanos, proti, kompromisu.

(FR) Nē, tā nav tiesa. Mūsu pienākums ir pieņemt rezolūciju, lai mums vismaz būtu skaidra Parlamenta nostāja *Aminatou Haidar* lietā. Tāpēc es neaicinu nebalsot, bet uzskatu, ka mums ir jāturpina debates kā parasti.

(Aplausi)

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka Parlamentā viedokļi dalās. Minētais jautājums ir ļoti delikāts. Tajā ir daudz neskaidrību. Vai es varētu lūgt atlikt balsojumu līdz plkst. 15.00, lai partijas un grupas varētu apspriesties un arī noskaidrot, kas patlaban notiek Marokā?

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, mēs esam dzirdējuši visus komentārus. Jūs esat dzirdējuši visu, un jums ir pilnīgs priekšstats par to. Saskaņā ar Reglamenta 140. pantu es iesniedzu šo priekšlikumu balsošanai. Mums ir specifisks priekšlikums par to, ka mēs šo jautājumu šodien neapspriedīsim.

(Parlaments piekrita šim pieprasījumam)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, man ļoti žēl, ka man atkal ir jālūdz Parlamenta sapratne. Šīs dienas balsošanas sarakstā ir balsošana par subsidiaritātes principu. Saskaņā ar Reglamenta 177. panta 4. punktu es lūdzu atlikt balsošanu par šo punktu uz nākamo plenārsēdi un izmeklēt rezolūcijas iesniegšanas tiesisko pamatu. Es uzskatu, ka Parlaments pamatoti piekrīt, ka ir jāgarantē subsidiaritātes principa un pamattiesību ievērošana. Tomēr nav nekādas nozīmes izvīrīt šo jautājumu Eiropas Savienības līmenī. Savu Itālijas kolēģu vārdā es gribētu teikt, ka Itālijā notiekošās debates ir Itālijas, nevis Eiropas debates, un mani kolēģi tāpat kā mēs aizstāvēs daudzveidību un plurālismu. Tomēr nav vērts to darīt šādā rezolūcijā.

(Neapmierināti izsaučieni)

Priekšsēdētāja kungs, tas ir pārsteidzoši, ka grupām, kuru nosaukumā ietverts demokrātijas jēdziens, pat nav priekšstats par demokrātijas principu atļaut runātājam pabeigt iesākto runu.

Saskaņā ar Reglamenta 177. panta 4. punktu es lūdzu atlikt balsošanu par šo punktu uz nākamo plenārsēdi un pārbaudīt rezolūcijas iesniegšanas un balsošanas tiesisko pamatu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, *Schulz* kungs, lūdzu, uzlieciet austiņas. Man ir īpašs paziņojums — šo punktu mēs skarsim balsošanas otrajā daļā. Vispirms mēs balsosim par budžetu, un pēc tam izskatīsim vairākus papildu punktus. Jūs varēsiet apdomāt *Schulz* kunga priekšlikumu, un mēs atgriezīsimies pie tā balsošanas otrajā daļā tad, kad būsīm saņēmuši rezolūciju.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tagad, kad steidzamais jautājums ir izņemts no darba kārtības, es gribētu jūs lūgt sadalīt uzstāšanās laiku, kas bija paredzēts jautājumam par Rietumsahāru, divu citu steidzamu jautājumu starpā, jo vakar mums bija saspringta diskusija par uzstāšanās laiku, kas tiek atvēlēts steidzamiem jautājumiem. Tas ir praktisks priekšlikums attiecībā uz šo pēcpusdienu, un es jūs lūdzu to pieņemt, jo mēs veselu stundu diskutēsim par steidzamiem jautājumiem.

Priekšsēdētājs. – Mēs ņemsim vērā jūsu priekšlikumu.

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

(Balsojuma rezultātus un citu informāciju par balsojumu sk. protokolā)

5.1. Elastības instrumenta izmantošana: projekti enerģētikas jomā (A7-0080/2009, Reimer Böge) (balsošana)

5.2. 2013. gada Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, otrā pārskatīšana (grozījums 2006. gada 17. maija iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību) (A7-0085/2009, Reimer Böge) (balsošana)

5.3. Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projekts (balsošana)

– Pirms balsošanas:

László Surján, referents. – Priekšsēdētāja kungs, mums, iespējams, būs visīsākais balsojums par budžetu saskaņā ar Nicas līgumu, un šī, protams, būs pēdējā balsošana, kas notiek saskaņā ar Nicas līgumu.

Kā tas ir iespējams, ka balsošanas saraksts ir tik īss? Tas ir saistīts ar lielisko sadarbību grupu starpā. Es kā referents vēlos pateikties visām grupām, kas piedalījās šīs balsošanas sagatavošanā. Turklāt es vēlētos pateikties sekretariātam par paveikto darbu. Bez šīs palīdzības nebūtu bijis iespējams visu ietvert tikai divās lappusēs. Liels paldies jums visiem.

(Aplausi)

Es domāju, ka šāds saīsinājums ir pamatots, jo krīzes apstākļos mums jāstrādā, lai pārvarētu šo krīzi, nevis veltītu laiku ilgstošai balsošanai.

Vladimír Maňka, referents. – (SK) Priekšsēdētāja kungs, es ierosinu balsot par bloku „Citas iestādes” vienā balsojumā, jo es nedomāju, ka varētu rasties kādas problēmas. Paldies!

Priekšsēdētājs. – Situācija ir tāda, ka mēs balsojam par dažādām iestādēm, un saskaņā ar noteikumiem mums ir jābalso par katru iestādi atsevišķi. Tās nav iespējams apvienot vienā blokā. Tas būtu pretrunā procedūrai.

Hans Lindblad, Padomes priekšsēdētājs. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Padome ar gandarījumu atzīmē, ka Parlaments ir apstiprinājis šā gada 18. novembrī saskaņošanas sanāksmē panākto vienošanos. Saistībā ar otrā lasījuma rezultātiem Padomē mēs priecājamies, ka Parlamenta otro lasījumu var uzskatīt par procedūru, kurā divas budžeta lēmēj institūcijas ir pieņēmušas kopīgu dokumentu saskaņā ar Lisabonas līguma jauno 314. pantu.

Padome pieņem šo kopīgo dokumentu, un tāpēc Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs var paziņot, ka budžets beidzot ir apstiprināts. Tomēr es gribētu norādīt, priekšsēdētāja kungs, ka tiklīdz jūs būsiat paziņojis par budžeta galīgo apstiprināšanu, abām pusēm to būs jāparaksta, jo saskaņā ar jauno līgumu atbildība jāuzņemas gan Padomei, gan Parlamentam.

Padome pauzē nožēlu, ka tas nav ņemts vērā. Ņemot vērā iepriekšminēto, mēs nekādā ziņā neapšaubām to, par ko esam vienojušies. Tomēr mēs ceram, ka nākamā gada budžeta procedūrai būs atvēlēts pietiekami daudz laika, lai atrisinātu šos jautājumus.

Es gribētu izmantot šo izdevību, lai vēlreiz pateiktos Budžeta komitejas priekšsēdētājam A. Lamassoure un visiem trim referentiem — *Surján* kungam, *Maňka* kungam un *Haug* kundzei — par viņu konstruktīvo attieksmi budžeta procedūras laikā, kas arī liecina par mūsu lielisko sadarbību.

Nobeigumā vēlos izteikt personisku piebildi. Padomes priekšsēdētāja amats ir bijis visgodpilnākais amats, kāds man jebkad ir bijis. Jutos ļoti pagodināts, ka šādi varu kalpot Eiropai, un vēlos jums pateikties par šo iespēju. Liels paldies!

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Tā kā mēs esam pabeiguši šo balsošanas daļu, arī es vēlētos pateikties un sveikt mūsu referentus *Surján* kungu un *Maňka* kungu — iepriekš mums bija *Böge* kunga ziņojums —, kā arī visiem tiem, kas piedalījās šā budžeta izstrādē. Šis bija īpaši sarežģīts budžets. Es vēlos pateikties arī deputātiem un visam Parlamentam, jo lēmums tika pieņemts kopīgi. Tas patiesi ir lielisks rezultāts. Apsveicu!

(Aplausi)

Tagad man jānolasa daži svarīgi punkti, kas saistīti ar šā budžeta īpašo pieņemšanas veidu. Tas ir ļoti svarīgi, jo attiecībā uz mūsu darbību Nicas līguma vietā ir stājies Lisabonas līgums. Tā bija ļoti sarežģīta pāreja. Darbs tika sākts saskaņā ar Nicas līgumu, bet pabeigts saskaņā ar Lisabonas līgumu, tāpēc ir vajadzīgs šis paziņojums. Jums tas ir jānoklausās.

„Budžeta procedūra 2010. gadam ir bijusi īpaša. Tā sākās saskaņā ar EK līguma 272. pantu, bet pēdējais posms tika izstrādāts laikā, kad spēkā stājās Lisabonas līgums. Tādējādi Parlaments, Padome un Komisija 2009. gada 18. novembrī vienojās par budžeta procedūras turpināšanu saskaņā ar EK līgumu, un tika panākta arī vienošanās, kas attiecas uz budžeta procedūras rezultātu, tostarp Parlamenta balsojumu, kurā tika pilnībā ievērota Daudzgaļu finanšu shēma. Padomes priekšsēdētājs pirms brīža apstiprināja, ka Padome piekrīt budžetam, par kuru mēs tikko nobalsojām. Tas nozīmē, ka Parlaments un Padome ir vienojušies par kopīgu dokumentu, ievērojot 314. pantā minētos mērķus un apsverumus. Tādēļ es atzīmēju, ka budžeta procedūra, kas tika sākta saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 272. pantu un turpināta saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu, ir pabeigta saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu un Daudzgaļu finanšu shēmu. Tādējādi budžeta procedūra ir uzskatāma par pabeigtu, un budžets tiek pasludināts par pieņemtu galīgajā variantā.”

Šis ir ļoti svarīgs paziņojums. Nākamreiz šādu sarežģījumu nebūs, jo būs stājies spēkā Lisabonas līgums. Tagad es oficiāli parakstīšu dokumentu.

Dāmas un kungi! Vēlos piebilst, ka Budžeta komitejas priekšsēdētājs ir *Lamassoure* kungs, kurš sniedza lielu ieguldījumu šajā darbā. Viņa vārdu es vēlos minēt arī tāpēc, ka viņš ļoti aktīvi darbojās šā jautājuma risināšanā.

6. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Galerijā šobrīd atrodas Serbijas delegācija. Mēs vēlamies sirsnīgi sveikt šo delegāciju. Lūdzu, piecelieties, lai visi varētu jūs redzēt.

(Aplausi)

7. Balsošanas laiks (turpinājums)

7.1. Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projekts ar Padomes grozījumiem (visas iedaļas) (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (balsošana)

- Pirms balsošanas par 3. un 7. grozījumu (otrā daļa):

László Surján, referents. – Priekšsēdētāja kungs, ir ierosināts, ka par 3. un 7. grozījumu, kuri dokumentā ir identiski, balsos trīs daļās un ka mutiskais grozījums attiecas uz otro daļu. Kāpēc tā? Jo oriģinālajā dokumentā ir minēts Komisijas atzinums, bet pa šo laiku Padome ir pieņēmusi lēmumu šajā jautājumā.

Tāpēc es nolasīšu jauno priekšlikumu: „atzīmē Eiropadomes secinājumus, ka ES un tās dalībvalstis ir gatavas nekavējošai 2,4 miljardu eiro finansējuma nodrošināšanai laika periodā no 2010. līdz 2012. gadam; tomēr uzsver nepieciešamību saņemt informāciju par ES budžeta iesaisti un dalību 2011. – 2012. gadā”.

Tas ir mutisks grozījums, un es ierosinu balsot par visām trim daļām.

(Mutisko grozījumu pieņemšana)

Priekšsēdētājs. – Vēlos izmantot iespēju, lai novēlētu jums visiem patīkamas brīvdienas trīs nedēļu garumā. Nākamgad mūs gaida nopietns darbs. Vēlos uzaicināt jūs visus uz kokteili 2010. gada 12. janvārī, lai nosvinētu jaunā gada sākumu un mums tik svarīgā Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Tātad es jūs visus gaidīšu 12. janvārī.

Novēlu jums visu labāko. Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

SĒDI VADA: D. WALLIS*Priekšsēdētāja vietniece*

Simon Busuttil (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, PPE grupas balsošanas sarakstā ir kļūda. Es gribētu norādīt PPE grupas kolēģiem, ka mūsu balsošanas sarakstā balsošana par diviem atsevišķiem balsojumiem ir jāatzīmē ar pluszīmi — tāpat pluszīme attiecībā uz diviem atsevišķiem balsojumiem, par kuriem mums jābalso tagad.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, tā ir PPE grupas iekšējā lieta, un es nedomāju, ka tās dēļ ir jātērē Parlamenta laiks.

7.2. Nepieciešamie piekļuves dokumentiem juridiskā pamata uzlabojumi pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā (balsošana)

7.3. Subsidiaritātes principa aizsardzība (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Martin Schulz (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos atkārtot savu priekšlikumu attiecībā uz darba kārtību.

(Troksnis sēžu zālē)

Man prieks, ka manas uzstāšanās laikā deputāti vienmēr sarosās. Tas uzlabo asinsriti.

Es atkārtošu, ka saskaņā ar Reglamenta 177. panta 4. punktu es lūdzu atlikt balsošanu un pārbaudīt rezolūcijas iesniegšanas un balsošanas tiesisko pamatu.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos aplūkot argumentu attiecībā uz procedūru. Es gribētu jums atgādināt, ka mēs tikko nobalsojām par *M. Cashman* ziņojumu. Tas ir ziņojums, kuru Parlaments izstrādāja pašreizējās likumdošanas procedūras laikā. Mūsu Juridiskais dienests ir paziņojis, ka tas nav atļauts, bet sociālisti uzstāja, lai tas tiktu izstrādāts. Tajā laikā, kad mēs diskutējam par preses brīvību Itālijā, un atbildīgais komisārs paskaidroja, ka Eiropas Savienībai šajā jomā nav pilnvaru, sociālisti vēl aizvien uzskata, ka bija vērts uzbrukt *S. Berlusconi*. Kad sociālistiem tas ir izdevīgi, tiek izvirzīts jautājums par to, ka mums nav pilnvaru. Ja tas skar citus, tad mums ir pilnvaras. Tādēļ mums nevajadzētu tiem piekāpties.

Lai kā, otrs arguments ir nopietnas diskusijas vērts. Vai mēs esam atbildīgi par Cilvēktiesību konvenciju? Es gribētu atgādināt deputātiem, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienība kļūs par Cilvēktiesību konvencijas dalībnieci. Tas nozīmē, ka tad, ja Itālijas parlamentam ir tiesības apspriest šo jautājumu, jo Itālija ir Cilvēktiesību konvencijas dalībniece, tad arī Parlamentam ir tiesības to apspriest, jo arī Parlaments kļūs par Cilvēktiesību konvencijas dalībnieku.

Mans trešais un pēdējais arguments attiecas uz to, ka mēs neesam juristi, bet politiķi. Šis spriedums ietekmē miljoniem cilvēku, tāpēc mums šodien par to jābalso.

(Aplausi)

(Balsošanu atlika)

7.4. Baltkrievija (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Jacek Protasiewicz (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Grozījuma būtība ir palielināt informētību par nesenajām represijām Baltkrievijā. Savā mutiskajā grozījumā es ierosinu pievienot grozījumā uzskaitīto uzvārdu sarakstam vēl vienu uzvārdu — tas ir jauns aktīvis, kas iestājas par demokrātiju un kuru nolaupīja šā gada 6. decembrī.

Tas skan šādi: pēc vārda *Zmitser Dashkevich* es gribētu pievienot „un *Yauhen Afnadel*, nolaupīts 2009. gada 6. decembrī”. Tas nozīmē tikai vēl vienas personas pievienošanu to personu sarakstā, kuras vajā Baltkrievijas valdība.

(Mutisko grozījumu pieņemšana)

7.5. Vardarbība Kongo Demokrātiskajā Republikā (balsošana)

8. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiski skaidrojumi

- Ziņojums: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētājas kundze! Lēmums par elastības instrumenta izmantošanu liecina par starptautiskās sadarbības panākumiem un vēlreiz apliecina to, ka finansējuma piešķiršanu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna otrajam posmam Eiropas iestādes uzskata par steidzamu. Vēl viens pozitīvs aspekts šajā rezolūcijā ir tas, ka ekonomikas atveseļošanas plānā mēs spējam atrast neizlietotos līdzekļus enerģētikas projektiem, attiecīgi apstiprinot tos budžetā. Es balsoju par šo rezolūciju.

- Ziņojums: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Es balsoju arī par šo ziņojumu, ziņojuma pieņemšanu, jo Samierināšanas komitejas panāktais rezultāts bija pozitīvs — acīmredzot Samierināšanas komiteja nerīkojas pārskatāmi un ātri —, lai īstenotu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu un šajā plānā izvirzīto mērķi. Vēl viens pozitīvs aspekts bija tas, ka nesenajā balsojumā par budžetu mēs atbalstījām iepriekšējo lēmumu piešķirt 2,4 miljardus eiro minētajiem mērķiem. Es atbalstīju šo ziņojumu.

- Ziņojums: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Lielbritānijas Nacionālās partijas loceklis *Nick Griffin* ir devis mājienu, ka es savā balsojumā esmu vadījies pēc komerciāliem apsvērumiem. Es gribētu uzsvērt, ka es lepojos ar to, ka aizstāvu zema oglekļa emisijas tehnoloģijas, lai cīnītos ar klimata pārmaiņām. Man neviens nav maksājis ne centa, un es nekad neesmu arī pieprasījis samaksu par savu darbu; es to daru tāpēc, ka tāda ir mana pārliecība. Visas akciju daļas, kādas man jebkad piederējušas, esmu uzrādījis nodokļu deklarācijā, un tās man nekad nav traucējušas kritizēt dažus vēja ģeneratoru projektus.

Atvērtība un pārredzamība vienmēr ir bijusi manas politiskās dzīves raksturīgākā iezīme, un, pirms *Nick Griffin* pacenšas aptraipīt deputātu reputāciju, lai viņš paskaidro, kāpēc viņa vadītā partija divas reizes nav savlaicīgi iesniegusi savus pārskatus Lielbritānijas vēlēšanu komisijai. Viņa grāmatveži apgalvo, ka pārskatos netiek precīzi un patiesi atspoguļoti viņa partijas darījumi. Daudziem ir aizdomas, ka viņa partijas biedru nauda ir izmantota personīgā labuma gūšanai. Ja viņš to noliedz, tad, iespējams, *Griffin* kungs varētu sagatavot virkni pārskatu, kurus apstiprinās viņa revidenti.

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Es pārfrāzēju 18. gadsimta Anglijas parlamenta locekļa *John Dunning* teikto, ka ES budžets ir palielinājies, palielinās un tas ir jāsamazina.

Es balsoju pret budžeta rezolūciju, jo tajā pārkāpts 1 % ierobežojums attiecībā uz IKP. Tas ir ierobežojums, kuru mēs nedrīkstam pārkāpt. Mums ir arī jāapzinās, ka katrs iztērētais eiro tiek ņemts no nodokļu maksātāju kabatām. Ar šo naudu mums jārikojas apdomīgi, un šis nav pārdomāts budžets.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Es, tāpat kā mans kolēģis, balsoju pret budžetu. Interesanti, ka mēs bieži runājam par Eiropas kopējām vērtībām un solidaritāti ar iedzīvotājiem. Tagad, kad daudzas kopienas un ģimenes cīnās ar pašreizējo ekonomisko situāciju, cenšas samaksāt rēķinus, daži no viņiem zaudē darbu un daudziem tiek samazinātas algas, manuprāt, ir neiedomājami, ka mēs balsojam par tāda budžeta palielināšanu, kurā nav ņemta vērā pašreizējā ekonomiskā situācija.

Mums ir vajadzīgs stabils finansējums, mums jāpierāda, ka mēs saprotam mūsu vēlētajū bažas un mums ir jārikojas apdomīgi ar nodokļu maksātāju naudu. Tikai tā mēs varam radīt izaugsmi, kas tik ļoti nepieciešama iedzīvotājiem visās Eiropas Savienības valstīs. Tādēļ es balsoju pret šo budžetu.

Es gribētu novēlēt visiem priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0248/2009

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es balsoju par rezolūciju, jo baltkrieviski šodien pierāda, ka vēlas sadarbību ar Eiropas Savienību.

Par spīti tam, ka Baltkrievija runā daudz, līdz šim ir notikušas tikai nelielas pārmaiņas. Pavisam nesen pienāca ziņas no opozīcijas, ka prezidents gatavojas parakstīt dekrētu, ar kuru tiek ierobežota brīva piekļuve informācijai internetā.

Eiropa Savienībai noteikti ir jāpalīdz tuvināt Baltkrieviju Eiropai, bet vispirms mums ir jāsadarbomas ar Baltkrievijas iedzīvotājiem.

Šķiet, ka šobrīd mēs cenšamies sadarboties ar Baltkrievijas varas iestādēm, atceļot ceļošanas aizliegumu attiecībā uz šo iestāžu pārstāvjiem, bet saglabājot ceļošanas aizliegumu vienkāršajiem Baltkrievijas pilsoņiem. Vairums baltkrieviski nevar atļauties maksāt 60 eiro par Šengenas vīzu. Tajā pašā laikā Krievijas pilsoņiem ir jāmaksā divas reizes mazāka cena. Eiropas Savienība neciestu zaudējumus, ja Baltkrievijas pilsoņi segtu tikai vīzas izmaksas, kas nepārsniedz 5 eiro.

Priekšsēdētāja. – Es būtu pateicīga, ja Brok kungs un Saryusz-Wolski kungs savas diskusijas izvērstu kaut kur citur. Brok kungs, vai jūs, lūdzu, varētu turpināt savu diskusiju ārpus sēžu zāles?

Vai jūs, lūdzu, varētu risināt savu diskusiju ārpus sēžu zāles?

Atstājiet sēžu zāli!

Brok kungs, vai jūs, lūdzu, varētu iziet no sēžu zāles un turpināt savu diskusiju ārpusē?

Preda kungs, ja jūs vēlaties sniegt balsojuma skaidrojumu par Baltkrieviju, jūs varat to darīt. Vai to jūs vēlaties?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es gribēju sniegt skaidrojumu saistībā ar savu balsojumu par Schulz kunga priekšlikumu. Tā kā es negaidīju, ka būs šāds priekšlikums, es iepriekš nebiju pierēģistrējies, bet es vēlos sniegt sava balsojuma skaidrojumu par Schulz kunga pirmo priekšlikumu attiecībā uz...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – Atvainojiet, bet tas nav iespējams. Es domāju, ka jūs vēlējāties runāt par Baltkrieviju.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0187/2009

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par šo rezolūciju, jo situācija Kongo ir šausminoša. Katru mēnesi šajā valstī bruņotas grupas vardarbīgi nogalina desmitiem tūkstošus cilvēku. Šādos noziegumos bieži ir iesaistīti Kongo bruņotie spēki, reizēm izmantojot neierobežotu spēku, un civiliedzīvotāji parasti kļūst par šādas vardarbības upuriem. Sieviešu situācija ir briesmīga, ņemot vērā, ka īpaša problēma šajā valstī ir seksuālā vardarbība. Tiek ziņots par izvarošanām, ko pastrādājušas gandrīz visas karojošās pusēs, tostarp Kongo armija.

Mēs atzinīgi vērtējam ES iesaistīšanos Kongo krīzes risināšanā. Eiropas militārā iejaukšanās ir palīdzējusi novērst situāciju, kas līdzinātos situācijai Ruandā. Ļoti nozīmīga ir ES policijas misija, jo galvenā problēma, ar ko saskaras Kongo, ir nesodāmība un kriminālvajāšanas iespēju trūkums. Tomēr, lai panāktu būtisku progresu, ir vajadzīga lielāka starptautiskās sabiedrības iesaistīšanās. Tāpēc, sadarbojoties ar ANO misiju Kongo Demokrātiskajā Republikā (MONUC), ir jāveic vairāk pasākumu un jāpiešķir vairāk līdzekļu ANO.

Nirj Deva (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, tā kā mēs dodamies Ziemassvētku brīvdienās, lai mielotos ar trekniem tītariem un citiem svētku labumiem, mums jāpatur prātā, ka tajā pašā laikā Kongo Demokrātiskajā Republikā ies bojā daudz cilvēku.

Kopš 1999. gada šajā valstī ir nogalināti gandrīz pieci miljoni cilvēku, un ir aprēķināts, ka katru mēnesi tiek nogalināti 45 000 cilvēku; šo skaitu var salīdzināt ar Anglijas mazpilsētu. Svinot Ziemassvētkus, mums ir par to jādomā un jāuzdod sev jautājums, vai mēs un Kongo Demokrātiskās Republikas iedzīvotāji joprojām dzīvojam uz vienas un tās pašas planētas.

Jau divdesmit vai pat vairāk gadus ANO ir varonīgi centusies stabilizēt šo situāciju, bet tikai ar 20 000 karavīru palīdzību. Kā gan iespējams uzturēt mieru ar 20 000 karavīru palīdzību? Mums ir jāpalīdz ANO, lai tās darbs būtu efektīvs un tiktu apcietināti tie, kuri nesodīti izdara noziegumus, un tie, kuri izvaro un nogalina sievietes un bērnus. Mums beidzot ir jādara tam gals.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0191/2009

Simon Busuttil (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, PPE grupas vārdā es vēlos paziņot, ka PPE balsoja pret šo rezolūciju nevis tādēļ, ka tā neatbalsta pārredzamību vai piekļuvi dokumentiem saskaņā ar jauno līgumu, bet gan tādēļ, ka PPE grupa ir iesniegusi savu rezolūciju — par kuru tomēr netika balsots —, kurā, mūsdiā, bija līdzsvarotāka pieeja šim ļoti jutīgajam jautājumam.

Mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem, apspriežot jautājumu par piekļuvi dokumentiem un pārredzamību, lai mēs nepārcenstos un nenodotu atklātībā dokumentus un procedūras tā, ka tas paralizētu visas sistēmas darbību. Ja mēs gatavojamies nodot atklātībā slepenas un slēgtas sarunas, mēs varam sabojāt gan sarunas, gan sistēmu, saskaņā ar kuru mēs darbojamies.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi**- Ziņojums: Reimer Böge (A7-0080/2009)**

Andrew Henry William Brons (NI), rakstiski. – Es ļoti negribīgi nobalsoju par šo priekšlikumu. Lai gan tas galvenokārt attiecas uz esošo līdzekļu pārdali, tajā tiktu iesaistītas subsīdijas, izmantojot elastības instrumentu. Tomēr galvenais mērķis bija izmaksāt kompensāciju Bulgārijai un citām valstīm, kuras bija spiestas pārtraukt darbošos kodolreaktoru ekspluatāciju, lai gan tās neuzskatīja šādu lēmumu par pamatotu. ES solīja piešķirt finansējumu, un solījumi ir jāpilda.

David Casa (PPE), rakstiski. – Parlaments un Padome 2009. gada 18. novembra saskaņošanas sanāksmē spēja panākt vienošanos par elastības instrumenta izmantošanu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna, kā arī Kozlodujas kodolelektrostācijas ekspluatācijas pārtraukšanas finansēšanai Bulgārijā. Lai gan abi mērķi ir svarīgi, es uzskatu, ka ir īpaši svarīgi pareizi un pienācīgi pārtraukt minētās spēkstacijas ekspluatāciju. Tāpēc es nolēmu atbalstīt referentu un balsoju par viņa ziņojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Apspriežamais rezolūcijas priekšlikums attiecas uz Eiropas finansējumu laikposmā no 2010. līdz 2013. gadam Kozlodujas kodolelektrostācijas ekspluatācijas pārtraukšanas finansēšanai Bulgārijā un elastības instrumenta izmantošanu šim nolūkam, tādējādi pildot saistības pret Bulgāriju, ko ES uzņēmusies Bulgārijas pievienošanās procesa laikā.

Tas attiecas arī uz papildu finansējumu saskaņā ar elastības instrumentu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna (EEAP) otrajam posmam enerģētikas jomā, tā kā minētajam plānam vēl nav piešķirts pienācīgs finansējums.

Es nenoliedzu, ka kodolenerģija var veidot daļu no līdzsvarota Eiropas enerģētikas „groza”, un tās izmantošana var mazināt mūsu atkarību no ārējiem avotiem šajā jomā, bet es uzskatu, ka Eiropas Savienība nevar izvairīties no saistībām novecojušās kodoliekārtas slēgšanā, tajā pašā laikā arī nodrošinot, ka ekonomikas atveseļošanas projekti ir pelnījuši pienācīgu finansējumu.

Pamatoti iemesli elastības instrumenta izmantošanai ir vides drošība, ko sekmē Kozlodujas spēkstacijas ekspluatācijas pārtraukšana, un ieguldījuma palielināšana projektiem enerģētikas jomā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Saskaņošanas sanāksmē, kas notika 2009. gada 18. novembrī, nolēma izmantot elastības instrumentu, lai 2010. gadā 75 miljonu eiro apmērā finansētu Kozlodujas kodolelektrostācijas ekspluatācijas pārtraukšanu. Man žēl, ka Komisija par vajadzīgo finansējumu informēja tikai grozījumu vēstulē Nr. 2/2010, proti, pēc pirmā lasījuma Parlamentā, kad Parlaments jau bija noteicis savas prioritātes.

Tas radīja papildu spiedienu uz 1. a izdevumu kategoriju, ievērojami ietekmējot 2010. gada budžeta sarunu gaitu un apdraudot Parlamenta politiskās prioritātes. Tomēr solījums ir jāpilda, piemēram, protokolā par nosacījumiem, kas Bulgārijai jāievēro, pievienojoties Eiropas Savienībai, ietvertā ES apņemšanās finansēt Kozlodujas elektrostācijas ekspluatācijas pārtraukšanu. Jautājums par papildu finansējumu 2011. – 2013. gadam, kopumā 225 miljoniem eiro, ir jārisina daudzgadu finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatā. Kozlodujas spēkstacijas turpmākai finansēšanai 2011. – 2013. gadā nevajadzētu skart pašreizējo daudzgadu programmu un pasākumu finansējumu. Tāpēc es balsoju par šo priekšlikumu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Minētā fonda izmantošanas pamatā ir Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns enerģētikas jomā. Šo iemeslu dēļ es atturēšos no balsošanas.

- Ziņojums: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), rakstiski. – Atveseļošanas plāns ir Komisijas atbildes reakcija uz ekonomikas krīzi, kas pēdējo gadu laikā ir novārdzinājusi Eiropu. Tā mērķis ir atjaunot uzņēmējdarbību, kā arī atgūt patērētāju uzticību un it īpaši nodrošināt, lai tiktu atsākta kredītēšana. Ir vajadzīga spēja pielāgoties, un vajadzības gadījumā ir jāļauj pārdalīt līdzekļus no dažādiem budžeti. Tāpēc man bija jāatbalsta referenta viedoklis, un es balsoju par ziņojumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā (EEAP), kuram Parlaments 2009. gada martā piešķīra 5 miljardus eiro, ir divas sadaļas — Eiropas enerģētikas projekti un projekti, kas paredzēti platjoslas interneta attīstībai lauku apvidos. Tas ir nozīmīgs instruments krīzes pārvarēšanai un ekonomikas atdzīvināšanai, tādējādi radot jaunas darba vietas. Saskaņošanas sanāksmē, kas notika 18. novembrī, Parlaments, Padome un Komisija panāca vienošanos par EEAP otrā (2010.) gada finansēšanu par kopējo summu 2,4 miljardu eiro apmērā. Lai finansētu enerģētikas un platjoslas interneta projektus, ir jāpārskata daudzgadu finanšu shēma (DFS) laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam.

EEAP finansēšanu nedrīkst atlikt uz nākamajiem gadiem, tāpēc es atzinīgi vērtēju panākto vienošanos. Es arī vēlētos norādīt, ka pašreizējā DFS neapmierina Eiropas Savienības finansiālās vajadzības. Tādējādi Komisijas uzdevums ir steidzami iesniegt priekšlikumu par DFS termiņa vidusposma pārskatu. Es arī atbalstu vajadzību pagarināt 2007. – 2013. gada DFS termiņu līdz 2015. – 2016. gadam. Tāpēc es balsoju par šo priekšlikumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pat tad, ja minēto līdzekļu izmantošanai ir pozitīva ietekme, ar tiem nepietiek, lai apmierinātu lauku apvidu vajadzību pēc atbalsta. Eiropas Savienības valstu lauksaimniecībai ir daudz citu vajadzību, un lauksaimnieki, kuri apstrādā zemi, prasa tādu lauksaimniecības politiku, kas veicinātu ražošanu, nodrošinātu tiem pienācīgu dzīves līmeni un novērstu lauku apvidu pašreizējo pārtuksnešanos.

Tādējādi, ja mēs patiesi vēlamies veicināt Eiropas ekonomikas atveseļošanu, nepietiks tikai ar to, ka veicinām solidaritāti energoresursu jomā un platjoslas sakaru ieviešanu lauku apvidos.

Mēs iestājamies par to, ka Kopienas politika ir rūpīgi jāpārskata un ievērojami jāpalielina finansējums.

Tādēļ mēs atturējamies.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā enerģētikas jomā ietverti daži ievērojami cienīgi priekšlikumi, piemēram, īpaša 2020. gada fonda izveidošana, valsts prasību paaugstināšana attiecībā uz ražojumu ekoloģiskajiem raksturlielumiem un pamudinājums būvēt energoefektīvas ēkas. Savukārt Kozloduļas pirmās paaudzes kodolelektrostacijas ekspluatācijas pārtraukšana Bulgārijā ir steidzama prasība. Tomēr tikpat ievērojami ir tas, ka ES neplāno atbalstīt projektu kodolenerģijas aizstāšanai.

Lai gan tas ir steidzams jautājums, skaidrs, ka ES nav stingri apņēmusies ierobežot maksimālo produktivitāti. Kā tas var būt, ja tā ir apņēmusies par galveno prioritāti izvirzīt liberālisma principus, kuri tā cildināti šajā atveseļošanas plānā? Tāpēc attiecībā uz šo sadaļu es nolēmu atturēties.

- Ziņojums: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es atbalstīju Eiropas Savienības budžetu 2010. finanšu gadam. Es īpaši atzinīgi vērtēju vienošanos ar Padomi, kas nodrošinās pilsaimniekiem papildu atbalstu 300 miljonu eiro vērtībā. Viena no Parlamenta prasībām sarunās par 2010. gada budžetu bija nodrošināt Piena fondu 300 miljonu eiro vērtībā, lai risinātu krīzi pilsaimniecības nozarē. Lai gan Komisija sākotnēji atbalstīja šo priekšlikumu, tā vēlējās ieguldīt šajā fondā tikai 280 miljonus eiro.

Šī nauda būs liels atbalsts pilsaimniekiem, kuriem vasarā lielus zaudējumus radīja zemās cenas un kuriem ir problēmas ar likviditāti. Es atzinīgi vērtēju arī atbalstu, kas budžetā paredzēts Speciālās olimpiādes organizācijai un tās lūgumam finansēt Eiropas Speciālo olimpiādi Varšavā 2010. gadā un pasaules Speciālo olimpiādi Atēnās 2011. gadā. Speciālajai olimpiādei piešķirti 6 miljoni eiro, paredzot piešķirt pārējo finansējumu 2011. gadā.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es bez sajūsmas balsoju par Eiropas budžetu 2010. finanšu gadam, lai neapdraudētu finansējumu Eiropas atveseļošanas plāna otrajai daļai (enerģētikas infrastruktūra un platjoslas internets), jaunas Eiropas iniciatīvas uzsākšanu mikrokreditu veicināšanai (līdz 25 miljoniem eiro 2010. gadā) vai ārkārtas palīdzību pilsaimniecības nozarei (papildu 300 miljoni eiro). Es vēlētos norādīt, ka tālajā

2006. gadā mani kolēģi Francijas sociālisti un es balsojām pret finanšu plānu 2007. – 2013. gadam. Tolaik mēs kritizējām samazināto budžetu, kurš savu nepilnību dēļ nespētu nodrošināt tālejošu inovatīvu projektu attīstību. Šodien mūsu veiktā analīze apstiprinās — šis budžets mums nedod iespēju pārvarēt krīzi, un tas atspoguļo Eiropas politikas projekta neesamību. Lai gan nepieredzētā ekonomikas krīze, kuru piedzīvo Eiropa, prasa spēcīgu vienotu atbildes reakciju no Savienības, Padome un Eiropas Komisija ir izvēlējušās ļaut dalībvalstīm izstrādāt savus atveseļošanās plānus. Ar šādu budžetu mums neizdosies atjaunot stabilu izaugsmi un sekmīgi apkarot klimata pārmaiņas.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Balsojuma par 2010. gada budžetu rezultāti iezīmē svarīgu soli tādu kopēju normu un pasākumu sagatavošanā un piemērošanā, kas vajadzīgi enerģētikas, tehnoloģiju, lauksaimniecības un infrastruktūras nozaru regulēšanai. Tas ir pienācīgs atbalsts dalībvalstu ekonomikas krīzes situācijas kontekstā. Es atzinīgi vērtēju 300 miljonu eiro piešķiršanu, lai gan sākotnēji tika piešķirti tikai 280 miljoni eiro, kā ārkārtas palīdzību piensaimniekiem, kurus skar krasā cenu samazināšanās, kas rada nedrošību. Es uzskatu, ka šī rīcība novērsīs cēloņus un, galvenais, sekas, kas izraisījušas šo ievērojamo kritumu piena produktu tirgū, kas vērojams pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Tikko ir pieņemts ES budžets 2010. gadam. Ar šo 2,4 miljardu eiro budžetu mēs spēsim finansēt otro un pēdējo Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna daļu, un tās ir labas ziņas. Diemžēl sarunas par finansējumu Eiropas programmai mikrokredītu — īpaši noderīga un vajadzīga izaugsmes atjaunināšanas instrumenta — veicināšanai, ir iestrēgušas Padomē.

Tāpat tas, ka Padome noraida Parlamenta grozījumu, kurā ierosināts palielināt palīdzību cilvēkiem, kuriem tā ir visvairāk vajadzīga šādas nepieredzētas ekonomiskās un sociālās krīzes laikā, ir ļoti nožēlojami, ņemot vērā, ka 2010. gads ir pasludināts par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību.

No otras puses, Eiropadomes paziņojums pagājušajā piektdienā par ES un tās dalībvalstu vēlmi finansēt un tieši atvēlēt 2,4 miljardus eiro gadā laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam jaunattīstības valstīm cīņai ar klimata pārmaiņām ir pareizs lēmums. Tomēr, ja Padome vēlas būt konsekventa un atbildīga, tai jāapstiprina neatliekamā vajadzība pēc Finanšu plāna 2007. – 2013. gadam termiņa vidusposma pārskatīšanas. Bez tās šīs ziņas diemžēl nebūtu nekas cits kā publicitātes triks.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson un Åsa Westlund (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, esam nolēmuši šodien balsot par otro piešķirumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna finansēšanai. Šis plāns ir svarīgs solis mūsu kopējos centienos nodrošināt ES iespēju atveseļoties no finanšu un ekonomikas krīzes. Tomēr ievērojama daļa atveseļošanas plāna ietver ieguldījumus oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģijās. Mēs atbalstām tālākus pētījumus šajā jomā, bet mums šķiet, ka nevajadzētu pievērst pārāk lielu uzmanību šai tehnoloģijai, iekams CCS nav salīdzināta ar citām pastāvošām oglekļa emisijas samazināšanas metodēm. Šāds salīdzinājums ļautu mums ieguldīt ES līdzekļus tur, kur tie dotu vislielāko labumu klimata pārmaiņu apkarošanā.

Mēs atbalstām budžeta saistības un balsojām par visām daļām, izņemot prasību ieviest pastāvīgu atbalstu piensaimniecības nozarei.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā jau iepriekš teicu, es domāju, ka ir svarīgi ņemt vērā krīzes specifiskos apstākļus, kādos mēs pašlaik atrodamies, diskutējot par finanšu piešķirumu dažādām Eiropas ekonomikas nozarēm. Esmu pārliecināts, ka ļoti būtiski ir piešķirt finansējumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna ieviešanai, jo īpaši ekonomikas izaugsmes, konkurētspējas, kohēzijas un darba aizsardzības pasākumu veicināšanai.

Es vēlreiz uzsveru, ka nepieciešamā finansējuma piešķiršana ir svarīga, lai mazie un vidējie uzņēmumi, kuri ir galveno krīzes upuru vidū, var saņemt atbalstu, kas palīdzētu tiem pārdzīvot šo krīzi, un struktūrfondiem un Kohēzijas fondam ir izšķiroša nozīme valstu ekonomikas izaugsmes veicināšanā.

Tomēr man žēl, ka piensaimniecības nozares fonda veidošanai ir piešķirti tikai 300 miljoni eiro, kas pēc manām domām ir pārāk maz. Nopietnā krīze, kas šobrīd skar minēto nozari, attaisnotu lielāka finansējuma atvēlēšanu, lai palīdzētu ražotājiem pārvarēt pašreizējās grūtības.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis budžets palīdzēs novērst bezdarbu un iekustināt ekonomiku. Parlamenta prioritāte ir Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns ar 2,4 miljardu eiro finansējumu nākamajam gadam. Es atzinīgi vērtēju papildu 300 miljonu eiro piešķiršanu piensaimniecības nozares atbalstam un atbalstu budžeta pozīcijas izveidošanu, lai izveidotu pastāvīgu fondu šīs nozares vajadzībām. Es arī uzskatu, ka ir ļoti svarīgi pārskatīt Daudzgaļu finanšu shēmu 2007. – 2013. gadam un pagarināt to līdz

2015. – 2016. gadam, kā mēs ierosinājām šajā budžetā. Es norādīšu, ka cīņa pret klimata pārmaiņām ir ES prioritāte, kurai šajā budžetā netiek pievērsta pienācīga uzmanība. Es arī norādīšu, ka energoapgādes drošība ir izšķiroša Eiropas Savienībai, un tādēļ es atzinīgi vērtēju *Nabucco* projekta parakstīšanu. Parlamenta un pārējo iestāžu budžeti, kas tika iesniegti otrajam lasījumam, ir tādi paši, kādus mēs apstiprinājām pirmajā lasījumā. Budžeta 5. pozīcijā mums ir 72 miljonu eiro rezerve, kura tiks izmantota, pirmkārt, papildu izdevumu finansēšanai, kuri tieši saistīti ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo ziņojumu, kurā „atzinīgi vērtē vispārējo vienošanos par 2010. gada budžetu”, jo tas ir Kopienas budžets, kurā jau atspoguļotas Lisabonas līgumā noteiktās prioritātes Eiropas Savienībai, kura kļūst aizvien neolīberālāka un militārāka un kurai aizvien mazāk rūp ekonomiskā un sociālā kohēzija.

Ekonomikas un sociālajā krīzē, kurai ir postoša ietekme uz nodarbinātību un cilvēku dzīves apstākļiem, nav pieņemams, ka Kopienas budžeta projektā maksājumiem paredzēts par 11 miljardiem eiro mazāk nekā plānots finanšu plānā.

Tomēr mēs atzinīgi vērtējam to, ka daži mūsu iesniegtie priekšlikumi tika pieņemti, proti:

– budžeta pozīcijas izveidošana darbībām tekstilizstrādājumu un apavu ražošanas nozarē, ar mērķi radīt Kopienas programmu nozarei;

– vēl vienas pozīcijas izveidošana, lai veicinātu nestabilu darba vietu transformēšanu par darbavietām, kurās ievēro darba tiesības.

Šo priekšlikumu mērķis ir, pirmkārt, pievērst uzmanību smagajai krīzei, kuru pašlaik pārdzīvo tekstilrūpniecība un kuru daļēji izraisīja straujš importa pieaugums no trešām valstīm, un, otrkārt, palīdzēt cīnīties ar strauji pieaugošo nodarbinātības nestabilitāti, bezdarbu un nabadzību.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, saskaņošanas procedūras rezultātā tika panākta vienošanās par izdevumu līmeni, kurš apmierināja Parlamentu un bija pietiekams visvarīgāko Savienības mērķu īstenošanai nākamajā gadā. Īpaši nozīmīgas ir vienošanās par līdzekļiem Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāna īstenošanai, tostarp enerģijas nozares projektiem, kuriem rezervēti 1980 miljoni eiro. Kopumā 420 miljoni eiro tiks piešķirti platjoslas interneta pieejamības palielināšanai, kas veicinās Lisabonas stratēģijas principu īstenošanu. Pēdējā brīdī nozīmīgas izmaiņas tika izdarītas plānotajos administratīvajos izdevumos saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā.

Eiropadomes pārveidošana par ES iestādi, kā arī Eiropadomes priekšsēdētāja biroja un Ārējās darbības dienesta izveidošana ietekmē Savienības budžetu. Izmaksas, kas saistītas ar Eiropadomi un priekšsēdētāju, tiek lēstas 23,5 miljonu eiro apmērā un tiks segtas no 2009. gada ietaupījumiem, kamēr izmaksas, kas saistītas ar Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošanu, var pārsniegt pat 72 miljonus eiro, kas šobrīd rezervēti 2010. gada budžetā. Tādējādi debates par izdevumiem 2010. gadā šodien nebeigsies. Rezervēto līdzekļu var nepietikt, un tādā gadījumā būs svarīgi veikt grozījumus budžetā. Tādēļ ir jāaicina dalībvalstis rīkoties atbildīgi un padarīt pieejamus Savienībai nepieciešamos līdzekļus, lai izpildītu jaunās saistības saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es diezgan negribīgi balsoju par 2010. gada budžetu, jo tas nav atbilstīgs problēmām, kuras mums jārisina ne vien saistībā ar nopietno ekonomikas un sociālo krīzi, bet arī cīņā pret klimata pārmaiņām. Mana balsojuma galvenais nolūks bija par prioritāti izvirzīt atbalstu Eiropas atveseļošanas plānam, jaunu iniciatīvu uzsākšanai mikrokredītu veicināšanā (25 miljoni eiro 2010. gadā) un ārkārtas palīdzībai piensaimniecības nozarei (300 miljoni eiro). Nākotnē mums būs jāpārskata ES budžeta shēmas efektivitāte, lai mēs nodrošinātos ar kopīgiem līdzekļiem, kas paredzēti pasākumiem, kuri patiešām ir atbilstīgi reformām.

Jörg Leichtfried (S&D), rakstiski. – (DE) Es balsoju par ziņojumu par ES budžetu 2010. gadam. Lai gan šis ir pēdējais budžets, par kuru vienošanās panākta, pamatojoties uz Nicas līgumu, un, lai gan tādēļ Eiropas Parlamentam nav oficiālu pilnvaru lemt par lauksaimniecības izdevumiem, mani īpaši iepriecina tas, ka mums ir izdevies panākt vienošanos par budžeta pozīciju 300 miljonu eiro apmērā piensaimnieku atbalstīšanai.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) ES budžetā 2010. gadam ievērotas iepriekšējās Eiropas mēroga saistības attiecībā uz Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu. Lai gan mums bija ļoti grūts uzdevums atrast līdzekļus, kas vajadzīgi gan krīzes izraisīto problēmu risināšanai, gan Eiropas Savienības pašreizējo attīstības projektu turpināšanai, es domāju, ka budžets plaši aptver abas situācijas. Piemēram, tika saglabātas

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja saistības, kuras tas uzņēmās 2008. gada beigās, un tika ieviesti arī inovatīvi pasākumi, piemēram, sagatavošanas darbība „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem”. Šis budžets ļaus Rumānijai arī turpmāk saņemt finansiālu atbalstu no struktūrfondi un Kohēzijas fonda. Papildus tiek radītas labas izredzes, lai risinātu Eiropas Savienības austrumu daļas robežu jautājumu, kā arī Melnās jūras baseina reģionam, ņemot vērā, ka līdzekļi piešķirti sagatavošanas darbībai, kuras mērķis ir vides uzraudzība Melnās jūras baseinā, un kopējai Eiropas pamatprogrammai, kas paredzēta šā reģiona attīstībai. Turklāt, lai gan šobrīd pārdzīvojam grūtu periodu, mēs esam apsvēruši iespēju pievērst uzmanību tūrismam kā attīstības avotam, kā tas uzsvērts ar budžeta piešķirumu ilgtspējīgam un sociālam tūrismam.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienības budžets atspoguļo tās politiku — tas ir neolīberāls, un tajā nav ņemtas vērā vairākuma intereses. Krīze kapitālisma sistēmā un vides krīze — sekas fanātiskajai apspēstībai ar visaugstāko produktivitāti, kas saistīta ar bezgalīgo dzīšanos pēc peļņas — to nespēs ietekmēt. Eiropas Savienība turpina nekritiski piemērot neolīberālas dogmas, pienācīgi neņemot vērā pierādījumus par to ekonomiskās efektivitātes trūkumu, kaitējumu videi un sociālo kaitējumu.

Parlaments tikai vakar nobalsoja par palīdzības piešķiršanu, izmantojot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu. Šis fonds tikai un vienīgi piešķir sociālistisku nokrāsu tādu lielu grupu kā *Ford*, *Nokia* un *Dell* nepamatotai pārvietošanai. Un tas ir tikai viens piemērs. Ko mēs varam teikt par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kurš aizstāv brīvo tirdzniecību, elastīgu darba laiku un augstāko produktivitāti? Nē, tas Eiropai noteikti nav risinājums, bet gan problēma. Balsošana par šo budžetu būtu pretrunā Eiropas vispārējām interesēm.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Šodien pieņemtais ziņojums ir ārkārtīgi svarīgs vairākos aspektos, pirmkārt tāpēc, ka tajā paredzēts finansējums ekonomikas atveseļošanas plānam 2,5 miljardu eiro vērtībā. Arī tekstilrūpniecības nozarei ir apstiprināti 300 miljoni eiro, ko Parlaments ir prasījis jau ilgu laiku. Budžetā iekļautas arī vairākas pozīcijas, kas paredzētas atbalstam, kura mērķis ir novērtēt tādu tautsaimniecības pamatnozaru stāvokli kā tekstilizstrādājumu un apavu ražošanas nozari un zivsaimniecības nozari, lai veicinātu zvejas flotes atjaunošanu; manai valstij tās ir ļoti svarīgas nozares. Šajā ekonomikas krīzes laikā ārkārtīgi svarīgi arī ir izmēģinājuma projekti pārtuksnešošanās apturēšanai un darbavietu saglabāšanai. Tāpat arī jānorāda, ka tas bija pēdējais ES budžets, kas izstrādāts saskaņā ar Nicas līgumu. Lisabonas līgums paplašina Parlamenta pilnvaras attiecībā uz visu budžetu.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Šis budžets nepalīdzēs atrisināt krīzes saasinātās ekonomiskās, sociālās un vides problēmas, ar kurām saskaras Eiropas Savienība.

Tajā nav ņemta vērā arī pieaugusi sociālā un reģionu nevienlīdzība, bezdarbs un nabadzība. Lai panāktu patiesu ekonomisko un sociālo kohēziju, Eiropas Savienības budžetu jāizmanto, lai par prioritāti efektīvi izvirzītu konverģences politiku, kuras pamatā ir sociālais progress, katras dalībvalsts potenciāla saglabāšana un veicināšana, dabas resursu ilgtspējīga izmantošana un vides aizsardzība.

Mana grupa vienprātīgi noraida ideju izmantot Kopienas budžetu, lai veicinātu vēl militārāku un neolīberālāku Eiropas Savienību. Tādēļ mēs iebilstam pret budžetā ietvertu militāro izdevumu palielināšanu. Šajā saistībā mēs vēlamies uzsvērt nepieciešamību demokrātiski kontrolēt izdevumus, kas saistīti ar Kopējo ārpolitiku un drošības politiku. Tā ir pelēkā zona, kas neietilpst budžeta izdevumu kontrolē.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ekonomiskās krīzes laikā, kad Eiropas iedzīvotāji tiek pakļauti atļaišanu vilnim un sociālo pakalpojumu samazinājumam, arī Eiropas Savienībai ir jātaupa. Šajā ekonomiski grūtajā laikā, nenoliedzami, ir vajadzīgi pasākumi ekonomikas veicināšanai, tomēr rodas šaubas, vai to var panākt ar tādiem instrumentiem kā Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns. ES programmas, kuras iepriekš tika bieži cildinātas, ir izrādījušās spēcīgas tikai uz papīra. Turklāt ir pierādījies, ka dažādās ES subsīdijas ir bijis pamudinājums, lai izdarītu dažāda veida pārkāpumus. Tas nozīmē, ka nodokļu maksātāju grūti nopelnīt nauda gadiem ilgi ir tērēta neskaidriem nolūkiem. Tā vietā, lai turpinātu „uzpūst” ES budžetu, ir jāveic tālredzīga subsīdiju sistēmas atkārtota nacionalizēšana. Tādēļ es noraidu budžeta projektu.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atzinīgi vērtēju izcilo darbu, ko paveicis referents, kuram ir izdevies nodrošināt finansējumu Eiropas ekonomikas attīstības plānam 1,98 miljardu eiro apmērā, padarot to par 2010. gada budžeta pamatmērķi.

Esmu pārliecināts, ka jaunais plāns nodrošinās atjaunotu impulsu ekonomikas izaugsmei, konkurētspējai, kohēzijai un darba aizsardzībai Eiropā, vienlaikus parādot, ka ES budžets ir instruments, kura mērķis ir izvirzīt priekšplānā Eiropas iedzīvotājus un kas spēj sniegt īpašu atbildes reakciju, palīdzot pārvarēt pašreizējo ekonomikas krīzi, kura ir skārusi mūsu kontinentu.

Tagad Komisijas ziņā ir nodrošināt, lai visi projekti, kurus finansēs saskaņā ar atveseļošanas plānu, pilnībā atbilstu spēkā esošajiem ES tiesību aktiem vides jomā. Atzinīgi vērtējama ir arī kopīgā deklarācija, kurā izteikts aicinājums vienkāršot un mērķtiecīgāk izmantot struktūrfondus un Kohēzijas fondu, lai palīdzētu pārvarēt ekonomikas krīzes ietekmi.

Ļoti efektīva ir arī 300 miljonu eiro piešķiršana krīzes pārvarēšanai piensaimniecības nozarē. Tas nozīmē papildu 20 miljonus eiro, salīdzinot ar Padomes ieteikumu, par ko mēs varam tikai priecāties.

Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Mēs uzskatām, ka jāatceļ ierobežojumi attiecībā uz lauksaimniecības politiku, un tai jābūt orientētai uz tirgu, ja vēlamies, lai tā dotu labumu patērētājiem un lauku iedzīvotājiem. Tādēļ ir nepieciešama pamatīga kopējās lauksaimniecības politikas reforma.

Pēc iespējas ātrāk un, vēlākais, līdz 2015. gadam ir jāatceļ visas eksporta un ražošanas subsīdijas lauksaimniecībai. ES un ASV lauksaimniecības subsīdiju atcelšana ir svarīga arī tad, ja mums jāapkaro globālā nabadzība un bēdas. Tajā pašā laikā ir jāatceļ visi ierobežojumi tirdzniecībai ar lauksaimniecības produkciju un zivīm, tādējādi atļaujot brīvu pārtikas tirdzniecību.

ES 2010. gada budžeta daļa, kas attiecas uz lauksaimniecību, ir iekļauta 2. kategorijā – „Dabas resursu saglabāšana un apsaimniekošana” – un veido tā saukto 3. bloku. Šajā blokā ietverti intervences un atbalsta pasākumi, pret kuriem mēs ieilstam, tostarp dažādi krājumu veidošanas pasākumi, piemēram, alkoholam, un plašs ES atbalsts vīnu nozarei. Tajā ietverts arī ES atbalsts piena un augļu piegādei skolās. Tas pats par sevi ir svarīgi, bet mēs uzskatām, ka šos jautājumus vajadzētu risināt dalībvalstu līmenī. Vienlaikus šajā blokā iekļauti svarīgi ierosinājumi, piemēram, dzīvnieku labturībai un dzīvnieku pārvadāšanas kontrolei, ko mēs principā vērtējam atzinīgi. Tomēr, tā kā balsošanas procedūra liek mums pieņemt nostāju par šo grozījumu grupu kopumā, mēs esam izvēlējušies atturēties no balsošanas par 3. bloku.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā Parlaments atzīst Eiropas iedzīvotāju vēlmi pēc drošas un neapdraudētas Eiropas, tas atzinīgi vērtē līdzekļu palielinājumu 3.a apakškategorijā attiecībā uz brīvību, drošību un tiesiskumu salīdzinājumā ar 2009. gada budžetu. Tas uzsver, ka ir svarīgi arī turpmāk piešķirt līdzekļus no ES budžeta, lai pārvaldītu legālo imigrāciju un trešo valstu pilsoņu integrāciju, vienlaikus risinot nelegālās imigrācijas problēmu.

Tas norāda, ka šī politika vienmēr jāīsteno, ievērojot ES Pamattiesību hartu. Vienlīdz svarīgs ir finansējuma palielinājums robežu aizsardzībai, tostarp Eiropas Atgriešanās fondam un Eiropas Bēgļu fondam, lai nodrošinātu dalībvalstu solidaritāti. Tas atzīst, ka visas Savienības valstis saskaras ar aizvien pieaugošām problēmām saistībā ar šajā pozīcijā ietverto politikas jomu īstenošanu un mudina dalībvalstis izmantot finansējuma palielinājumu brīvībai, drošībai un tiesiskumam salīdzinājumā ar 2009. gada budžetu, lai tās kopīgi var risināt šo un citas problēmas, kuras var rasties, veicinot kopēju imigrācijas politiku, kas ir pēc iespējas aptverošāka un pamatota uz neierobežotu cilvēktiesību ievērošanu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju balsojuma par 2010. gada budžetu galarezultātu. Tas nodrošinās, ka finanšu līdzekļi tiek novirzīti dažādiem svarīgiem projektiem, un sniegs ļoti nepieciešamo atbalstu, jo īpaši ņemot vērā ekonomiskās grūtības, ar kurām joprojām saskaras Eiropas Savienība. Īpaši svarīga ir 300 miljonu eiro piešķiršana piensaimniecības nozarei pēc nesenās krīzes. Padome beidzot piekrita atbalstīt šo Eiropas Parlamenta prasīto summu, lai gan pirms tam tā diskutēja par 280 miljoniem eiro. Ievērojams finansējums, 2,4 miljardi eiro, ir piešķirts arī Ekonomikas atveseļošanas plāna 2. posmam, kas ietver vitāli svarīgu atbalstu enerģētikas (tostarp atjaunojamās enerģijas) projektiem un infrastruktūrai, kā arī 420 miljonus eiro platjoslas interneta pieejamības nodrošināšanai lauku rajonos. Tādējādi budžets sniegs atbalstu nozīmīgiem pasākumiem enerģētikas, infrastruktūras un tehnoloģiju jomās, kā arī nodrošinās būtisku palīdzību pašreizējās ekonomikas apstākļos.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Balsojums par Eiropas Savienības budžetu ir kā ikgadējs iestāžu orientieris, kas apliecina uzticību Kopienas programmām un uzsver Parlamenta nozīmi. Es atzinīgi vērtēju Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna 2009. un 2010. gadam otrā posma nobeigumu, jo pašreizējās krīzes laikā ekonomikas un nodarbinātības atveseļošana ir Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas galvenais rūpju iemesls. Jaunās mikrofinansēšanas instrumenta programmas apstiprināšana parāda Lisabonas stratēģijas mērķu prioritāti un mazo un vidējo uzņēmumu lielo nozīmi darba vietu radīšanā. Man jāsaka, ka esmu satraukts par budžeta apropriāciju samazinājumu struktūrfondiem un Kohēzijas fondam, kas ir vitāli svarīgi ekonomikas atveseļošanai un teritoriālajai kohēzijai, it īpaši tādos attālos reģionos kā Madeira.

Manuprāt, ir svarīgi arī turpmāk padarīt kohēzijas politiku elastīgāku, lai paaugstinātu Kopienas fondu finansēto programmu ieviešanas līmeni, kas patlaban ir pārāk zems. Turklāt jāturpina tādu projektu veicināšana, kuriem ir stratēģiski mērķi, kuri nodrošina pievienoto vērtību un veicina konkurētspēju ilgstošā laikposmā. Visu minēto iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu, kas ir kā kulminācijas punkts tehniski sarežģītam procesam, kurā bija grūti panākt vienošanos.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projektu ar Padomes grozījumiem (visām sadaļām) un par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta projekta visām grozījumu vēstulēm. ES 2010. gada budžetā paredzētas ievērojamas summas saistībām saskaņā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, piemēram, energotīkliem (1 175 miljoni eiro), Eiropas atklātā jūrā izvietoto vēja spēkstaciju tīklam (208 miljoni eiro) un oglekļa dioksīda uztveršanai un geoloģiskai uzglabāšanai (523,2 miljoni eiro). Eiropas Parlaments ir spējis arī noteikt finansējuma griestus transporta drošībai, SESAR kopuzņēmumam, pasākumiem Eiropas politikas atbalstīšanai transporta un pasažieru tiesību jautājumos, programmai „Saprātīga enerģētika Eiropai”, kas ir Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas sastāvdaļa, un kopuzņēmumam „Clean Sky”. Turklāt lauksaimniecībai piešķirtās summas ietver papildu 14 miljardus eiro lauku attīstības veicināšanai un 300 miljonus eiro to piensaimnieku atbalstam, kurus smagi skārusi ekonomikas un finanšu krīze. Ekonomikas un finanšu krīzes dēļ Eiropas iedzīvotāji šobrīd galvenokārt uztraucas par darba zaudēšanu. Esmu pārliecināta, ka 2010. gadā īpaša uzmanība jāpievērš jauno uzņēmēju apmācības programmām un viņu atbalstīšanai, dibinot savus uzņēmumus.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Šodien mēs esam pieņēmuši Eiropas Savienības 2010. gada budžetu gandrīz 123 miljardu eiro apmērā. Katrs budžets ir zināms kompromiss. Iespējams, daudzi no mums apzinās tā trūkumus, bet jāuzsver, ka vidusmēra ES iedzīvotājs ir ieguvējs no šodien pieņemtā dokumenta. Pats galvenais, ka Eiropas Savienība pastiprina savu enerģētikas drošību un paļaujas uz uzņēmumu attīstību, it īpaši uz mikrouzņēmumu attīstību. Esmu gandarīts, ka 20 miljoni eiro ir rezervēti Baltijas jūras stratēģijai. Taisnība, ka rezerves fondi tiks izmantoti tikai tad, kad Eiropas Komisija iesniegs rakstiskus priekšlikumus to izmantošanai. Tomēr esmu pārliecināts, ka tas notiks pēc iespējas drīzāk. Esmu īpaši gandarīts par to, ka budžetā iekļauti trīs projekti, kas ir svarīgi manai valstij. Es runāju par atbalstu Speciālajai olimpiādei, kas notiks Varšavā un Atēnās, stipendijām jauniešiem no valstīm, kuras iekļautas Eiropas kaimiņattiecību politikas programmā, un profesora Bronisław Geremek vārdā nosauktās Eiropas civilizācijas katedras izveidošanu Eiropas Koledžā Natolinā.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas iestāžu atvērtība un procedūru pārredzamība nodrošina, ka pilsoniskā sabiedrība un sabiedrības viedoklis dalībvalstīs nav tikai informācijas avots, bet arī būtiska un informēta lēmumu pieņemšanas procesa sastāvdaļa. Lai gan iedzīvotāji jūtas atšķirti no Eiropas ne tikai tāpēc, ka procedūra attiecībā uz Lisabonas līguma stāšanās spēkā tika kavēta un ne vienmēr bija skaidra un atvērta kritikai, Eiropas iestādēm jāpieprasa un ar pilnu atdevi jāiesaistās, lai savlaicīgi padarītu pieejamu pēc iespējas lielāku dokumentu skaitu, tādējādi palīdzot likvidēt šo plaису.

Tomēr man jāizsaka nožēla par to, ka kreisi noskaņotie Parlamentā, līgumam stājoties spēkā, ir izmantojuši nepieciešamos juridiskā pamata uzlabojumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem, lai pieņemtu populistisku nostāju un atteiktos no nepieciešamības pēc konfidencialitātes dažās Eiropas darbības jomās, un censtos izcelt sevi kā vienīgos pārredzamības aizstāvjus.

Tik jutīgos jautājumos var iztikt bez mākslīgas un populistiskas šķelšanās; tie ir jāuztver nopietni, ar atbildības sajūtu un pēc iespējas plašākā vienprātībā. Man žēl, ka tas nav bijis iespējams.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es pilnībā atbalstīju mana kolēģa Cashman kunga iesniegto rezolūciju, kurā Komisija un Padome tiek aicinātas pārskatīt noteikumus par piekļuvi Eiropas iestāžu dokumentiem atbilstīgi Lisabonas līgumā noteiktajām klauzulām attiecībā uz pārredzamību. Šis jautājums ir ļoti svarīgs, lai nodrošinātu mūsu iestāžu demokrātisku un atbildīgu darbību, un tam jāpalīdz atjaunot Eiropas pilsoņu uzticēšanos Eiropai.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seeber un Ernst Strasser (PPE), rakstiski. – (DE) Balsojumā ceturtdien, 2009. gada 17. decembrī, es balsoju pret Cashman kunga rezolūciju B7-0194/2009 par juridiskā pamata uzlabojumiem attiecībā uz piekļuvi dokumentiem pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā (Regula (EK) Nr. 1049/2001), tāpēc, ka šajā rezolūcijā skarti fakti, kuriem nav nekādas saistības ar pārredzamības jautājumu, un pieprasītas pārmaiņas, kuras nedotu konstruktīvu ieguldījumu pārredzamības uzlabošanā.

Es vēlos uzsvērt, ka es patiesi atbalstu pārredzamību un publisku piekļuvi dokumentiem. Tomēr šos svarīgos mērķus var sasniegt, nevis izpildot *Cashman* kunga prasības, bet tikai atbildīgi izturoties pret šo jautājumu, kā uzsvērts Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) grupas pārstāvju *Renate Sommer*, *Simon Busuttil* un *Manfred Weber* rezolūcijā par šo tematu.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Ļoti svarīgi ir padarīt Eiropas rīcību pārredzamāku un ļaut pēc iespējas plašāku piekļuvi Eiropas iestāžu dokumentiem, lai Eiropas iedzīvotāji varētu labāk izprast Eiropas Savienības darbu. Tomēr mums šajā saistībā ir jābūt modriem, lai nepieļautu nekāda veida demagoģiju. Eiropas darbības efektivitātes dēļ šis neaizskaramais pārredzamības princips ir jāierobežo. Pieļaujot maksimālu pārredzamību, rodas draudi, ka debates būs neauglīgas, jo Parlamenta deputāti baidīsies atklāti izteikties par jutīgiem jautājumiem. Sarunas pēc būtības prasa noslēgtu vidi, citādi debates notiks neformālā gaisotnē, kas vairs nelīdzināsies oficiālām sanāksmēm, un galarezultāts būs pretējs tam, ko mēs centāties sasniegt. Tādēļ es saku „jā” lielākai pārredzamībai un šajā saistībā atzinīgi vērtēju Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tas ļaus īstenot šīs pārmaiņas, tomēr tas nedrīkst notikt uz drošas Eiropas lēmumu pieņemšanas rēķina.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā rada nepieciešamību uzlabot juridisko pamatu, kas reglamentē piekļuvi dokumentiem. Šādiem uzlabojumiem ir jānodrošina visu Eiropas Savienības iedzīvotāju tiesību aizsardzība. Tā kā Eiropas Savienība ir telpa, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums, kā tas noteikts Pamattiesību hartas preambulā, ir apsveicami jebkuri centieni, kas rada lielāku pārskatāmību attiecībā uz piekļuvi ES iestāžu dokumentiem. Tomēr ir arī ļoti svarīgi novērtēt, cik ļoti pilnīga piekļuves brīvība visiem dokumentiem var traucēt iestāžu pienācīgu darbību. Tādēļ ir svarīgi rast līdzsvaru šajā jautājumā.

Frédérique Ries (ALDE), rakstiski. – (FR) Es nešaubīgi balsoju par vērienīgo Eiropas Parlamenta rezolūciju saistībā ar iedzīvotāju piekļuvi dokumentiem. Es to darīju tāpēc, ka vienmēr ir svarīgi atgādināt iedzīvotājiem, ka pārredzamība ir demokrātijas pamats, jo vidusmēra iedzīvotājam joprojām ir jāpārvar dažādi šķēršļi, lai piekļūtu Eiropas Savienības informācijai, un arī tāpēc, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā 1. decembrī ievērojami maina šo situāciju. Iedzīvotāju tiesības piekļūt visu veidu Eiropas iestāžu dokumentiem tagad ir noteiktas Pamattiesību hartas 42. pantā. Turklāt iedzīvotāju tiesības paplašina Padomes juridiskie atzinumi, savukārt pienākumi ir attiecināti uz visām Eiropas iestādēm.

Šis balsojums ir kā noslēgums darbam, ko paveikusi mana politiskā grupa, kura vienmēr ir bijusi šīs cīņas avangardā. Šajā saistībā Parlaments pirms deviņiem mēnešiem pieņēma *Cappato* kunga ziņojumu un pieprasīja lielāku Padomes darbības pārredzamību, atklātību un demokrātiskumu. Šai iestādei ir morāls pienākums publiskot tās lēmumus un debates; tā gluži vienkārši ir demokrātiska prasība, kas jāpilda iedzīvotāju labā.

Axel Voss (PPE), rakstiski. – (DE) Pārredzamība ir svarīga, un globalizācijas laikmetā tās nozīme pieaug. Tādēļ es atbalstu centienus ieviest lielāku pārredzamību ES līmenī. Tomēr mums jāsaģlabā līdzsvars. Rezolūcijā, ar kuru esam iepazīstināti, iedzīvotāju prasītā pārredzamība ir ievērojami pārsniegta, un tādēļ es balsoju pret to. Šis rezolūcijas priekšlikums nerada līdzsvaru starp nepieciešamo pārredzamību un administrācijas un Parlamenta deputātu pamatotu darbību ES līmenī. Pašreizējā versijā vairs nav iespējams nodrošināt rakstītā vārda konfidencialitāti, uzdodot jautājumus, nevar garantēt iedzīvotāju privātumu, tiek apšaubīta datu aizsardzība un nav iespējams prognozēt, kā tā ietekmēs mūsu drošību un Eiropas Centrālās bankas finanšu tirgus politiku. Turklāt tā vairo birokrātiju attiecībā uz administrāciju un Parlamenta deputātiem, kas nav samērīgi ar šīs rezolūcijas mērķi.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Maltas delegācija S&D grupā balsos par *Mauro* kunga, *Busuttil* kunga un *Weber* kunga iesniegto rezolūcijas priekšlikumu par subsidiaritātes principu. Tomēr delegācija uzskata, ka plašāka vienprātība un lielāks balsu vairākums par priekšlikumu būtu spēcīgāks vēstījums Eiropai. Tādēļ būtu labāk atbalstīt priekšlikuma atlikšanu uz noteiktu laiku, jo tas varētu nodrošināt lielākas iespējas panākt plašāku vienprātību.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Visu Eiropas iestāžu – gan valstu, gan Kopienas līmenī – pienākums ir pārstāvēt visus Eiropas pilsoņus bez izņēmuma. Sekulārisms ir vienīgais princips, pamatojoties uz kuru iestādes var ļaut visiem iedzīvotājiem piekļūt sabiedriskajiem pakalpojumiem saskaņā ar viņu pārliecību. Tas ir mūsu kopējais filozofiskais mantojums, un tas sargā pilsoniskā miera principu, kas ir ES veidošanas pamatā.

Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai Itālija ievērotu spriedumu, ko lietā „*Lautsi* pret Itāliju” pasludināja Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Kā norāda tiesa, reliģisku simbolu izvietošana ir jāaizliedz visās sabiedriskajās ēkās Eiropas Savienībā. Ir pēdējais laiks izņemt no valsts skolām krucifiksus, kuri tika izvietoti klašu telpās Musolini laikā.

Edward Scicluna (S&D), rakstiski. – Maltas delegācija S&D grupā balsos par *Mauro* kunga, *Busuttil* kunga un *Weber* kunga iesniegto rezolūcijas priekšlikumu par subsidiaritātes principu. Tomēr delegācija uzskata, ka plašāka vienprātība un lielāks balsu vairākums par priekšlikumu būtu spēcīgāks vēstījums Eiropai. Tādēļ būtu labāk atbalstīt priekšlikuma atlikšanu uz noteiktu laiku, jo tas varētu nodrošināt lielākas iespējas panākt plašāku vienprātību.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Baltkrievija ir pelnīti nosaukta par pēdējo padomju republiku Eiropā. Lai gan dažos šīs valsts politiskās, sociālās un ekonomiskās dzīves aspektos ir panākts progress, skaidrs ir tas, ka neviena no ieviestajām reformām vēl nav bijusi par iemeslu, lai atbrīvotos no šī pazemojošā apzīmējuma.

Baltkrievijā nav brīvu vēlēšanu, nav vārda un biedrošanās brīvības un brīvības piedalīties demonstrācijas, kā arī palielinās varas iestāžu represijas.

Eiropas Savienību apdraud bīstama tendence samierināties ar šo diktatūru tāpat, kā tas bija Kubas gadījumā. Es uzskatu, ka tas tā nedrīkst notikt, un ir skaidri jānorāda, ka demokrātijas un brīvības vērtības ir ne tikai neapspriežams jautājums, bet tās ir arī neatņemama sastāvdaļa visiem nolīgumiem ar Baltkrieviju. Tādēļ Eiropas Savienībai jāsiglabā un jāpastiprina kontakti ar Baltkrievijas demokrātisko opozīciju, lai stiprinātu to cilvēku pārliecību, kuriem Parlaments piešķir Saharova balvu par viņu cīņu par šīs valsts demokratizāciju.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība nevar interesēties tikai par tiem jautājumiem, kas attiecas uz tās dalībvalstīm. Tai jābūt par demokratizācijas procesa virzītājspēku valstīs, kas atdzimušas pēc bijušās Padomju Savienības sabrukšanas. Svarīgi ir visi pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot stāvokli šajās valstīs. Tāda ir šā rezolūcijas priekšlikuma būtība, aicinot pieņemt tādus pasākumus Baltkrievijas atbalstam, kuru rezultātā šajā valstī ir jāparādās nepārprotamām demokrātijas reformu, kā arī cilvēktiesību un tiesiskuma ieviešanas iezīmēm. Baltkrievijas dalība Austrumu partnerībā ir svarīgs solis šajā virzienā, tomēr vēl ir daudzi aspekti, kas jāuzlabo saistībā ar brīvību un drošības garantēšanu Baltkrievijā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Es balsoju par kopīgo rezolūciju par Baltkrieviju, jo tajā līdzsvaroti atspoguļota situācija šajā valstī un uzsvērti gan pozitīvie aspekti, gan panāktais progress, kā arī demokrātijas trūkums daudzās jomās. Manuprāt, ļoti svarīgi ir nodrošināt, lai Baltkrievijas valdība pēc iespējas ātrāk garantētu vārda brīvību un biedrošanās brīvību, kas ļautu efektīvi darboties opozīcijas partijām.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Rezolūcija par Baltkrieviju ir svarīgs vēstījums no Eiropas Savienības un Eiropas. Mums jāparāda gan demokrātiskajai opozīcijai, gan Baltkrievijas varas iestādēm — un ne tikai ar šādu rezolūciju starpniecību —, ka mums nav pieņemami cilvēktiesību pārkāpumi vai aizliegums reģistrēt politiskās partijas, nevalstiskās organizācijas un neatkarīgos plašsaziņas līdzekļus.

Eiropas Parlaments nevar piekrist nāvēssoda izmantošanai, un Baltkrievija ir vienīgā valsts Eiropā, kurā piemēro šādu soda veidu. Mēs nevaram mīkstināt sankcijas pret Baltkrieviju, ja tajā nav vērojams progress šīs valsts demokratizācijas virzienā. Eiropas Savienība nedrīkst izlikties neredzam klieždošos vārda brīvības, cilvēktiesību un pilsoņu tiesību ieviešanas un nevalstisko organizāciju darbības ierobežojumus. Eiropas Parlaments, kuru veido deputāti no 27 dalībvalstīm, atspoguļo demokrātiju un sadarbību.

Mēs varam atbalstīt un atbalstīsim tikai demokrātiskus pasākumus, jo tie ir Eiropas Savienības pamatā. Mēs nevaram piekrist nekādiem citiem pasākumiem. Es ceru, ka rezolūcija par Baltkrieviju ir viens no daudzajiem pasākumiem, kurus mēs pieņemsim. To no mums sagaida gan baltkrievi, gan visa Eiropa.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Es ar zināmām šaubām balsoju par rezolūciju par Baltkrieviju, jo Eiropas Parlamentā dokumenti, kas attiecas uz Baltkrieviju, tiek pieņemti pārāk bieži un tādēļ netiek pienācīgi novērtēti. No otras puses, saglabājot kritisku toni pret Minskas režīmu, šajā rezolūcijā skaidrāk nekā iepriekšējās ir uzsvērtas konkrētas pozitīvas pārmaiņas ES un Baltkrievijas attiecībās. Lai panāktu fundamentālus uzlabojumus Eiropas Savienības, tās dalībvalstu un Baltkrievijas attiecībās, Baltkrievijai jāvirzās reformu un demokratizācijas virzienā. Šāds pagrieziens veicinātu plaša attiecību spektra izveidi ar šo valsti. Lietuvā 39 pilsētas un reģioni produktīvi sadarbojas ar Baltkrievijas pilsētām un reģioniem, daloties pieredzē un piedaloties kopējos projektos. Es atbalstīju šo rezolūciju arī tāpēc, ka tajā ES tiek aicināta veltīt lielāku uzmanību konkrētiem projektiem, kas atbilst partnervalstu interesēm. Rezolūcijā mēs apsveicām Baltkrieviju, Ukrainu un Lietuvu, kuras kļuva par pirmajām valstīm, kas Eiropas Komisijai un ES dalībvalstīm iesniedza trīspusējus projektus Austrumu partnerības programmai. Tie ir virkne konkrētu projektu robežkontroles, transporta, tranzīta, kultūras un vēsturiskā mantojuma, sociālajā un energoapgādes drošības jomā.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju balsojumu par šo rezolūciju. Šodien, par spīti Gomas konferencei mieram, stabilitātei un attīstībai un 2008. gada janvārī noslēgtajam pamiera nolīgumam, KDR austrumos turpinās nežēlīgas kaujas, ko pavadā neiedomājamas zvērības pret civiliedzīvotājiem, galvenokārt sievietēm, bērniem un veciem cilvēkiem. Arvien vairāk izplatās seksuālā vardarbība, un šodien šos noziegumus pastrādā ne tikai karojošās puses, bet arī civiliedzīvotāji. Steidzami jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu civiliedzīvotāju aizsardzību laikā, kad daudzi MONUC karavīri, kas atrodas uz vietas, ne vienmēr spēj ierobežot vardarbības izplatību. Kongo varas iestādes nesen ir izrādījušas apņēmību darīt galu šai nesodāmībai. Tomēr šai neiecietības politikai ir jābūt ne vien vērienīgai — visiem bez izņēmuma, kas pastrādājuši šīs zvērības, nāksies atbildēt par savu rīcību —, bet tā arī jāpielieto praksē. Mūsu kā Eiropas Parlamenta deputātu pienākums ir norādīt, ka ir jāievēro tādas starptautiskās saistības kā cilvēktiesības un dzimumu līdztiesība, lai saglabātu cieņpilnu attieksmi pret sievietēm un pasargātu daudzus nevainīgos Kongo bērnus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kopš *Mobutu Sese Seko* kleptokrātiskā režīma sabrukuma Kongo Demokrātiskajai Republikai (bijusī Beļģijas Kongo un bijusī Zaira) pāri veļas nemieru un nežēlīgas varmācības vilnis, kas jau ir paņēmis līdzīgu vairāku miljonu cilvēku dzīvības.

Kara posts, kam nav robežu un kuram būtībā ir etnisks, nevis valstisks raksturs, vissmagāk ir skāris valsts austrumu daļu. Nežēlīga vardarbība izplatās tādā ātrumā, ka tai nav iespējams izsekot, un starptautiskā sabiedrība, it īpaši ANO spēki, nav pierādījuši, ka spēj kontrolēt situāciju, par spīti visiem līdz šim izrādītajiem civilajiem un militārajiem centieniem.

Dažas Āfrikas valstis nav viegli pārvaldāmas, un centrālās valdības ir zaudējušas kontroli pār daļu savu teritoriju; diemžēl šādas situācijas vēl nav izskaustas. Šī situācija bieži ir saistīta ar nelegālu ekspluatāciju un izejvielu laupīšanu, ko veic gan nemiernieku spēki, gan regulārā armija un tās komandieri. Pat ja šādas situācijas rašanās cēlonis ir Eiropas dekolonizācijas process un veids, kā tika noteiktas robežas, tas neatbrīvo Āfrikas vadītājus un lēmumu pieņēmējus no atbildības, un neliedz aicināt pilsonisko sabiedrību šajās valstīs izlēmīgi uzņemties kontroli pār savu likteni.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par rezolūciju, kurā nosodīta nopietnā etniskā vardarbība, ko nesen pieredzēja Kongo un kas izraisīja 44 000 izmisušu un nabadzībā nonākušu cilvēku pārvietošanu. Mani īpaši uztrauc problēma, kas saistīta ar seksuālo vardarbību, kas tiek izmantota kā kara ierocis. Tas ir neattaisnojams noziegums, kas nedrīkst palikt nesodīts un pret ko jāiestājas Eiropas Savienībai. Mums jānodrošina, lai tie Kongo armijas pārstāvji, kuri ir atbildīgi par šiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tiktu saukti pie atbildības.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība nedrīkst norobežoties no dažādajiem bruņotajiem konfliktiem, kas zināmā mērā notiek visā pasaulē. Vardarbība Kongo Demokrātiskajā Republikā ir konflikts, kas norisinās vairāku gadu garumā un kura dēļ miljoniem cilvēku iet bojā, tiek pārvietoti vai zaudē savus mājokļus. Tāpēc ir ļoti svarīgi mudināt visas konfliktā iesaistītās puses pārtraukt karadarbību, lai šajos reģionos dzīvojošie cilvēki atkal varētu dzīvot miera apstākļos. Ir svarīgi, lai mēs turpinātu atbalstīt ANO misijas uz vietas, tādējādi atvieglojot iedzīvotāju, it īpaši veco ļaužu, sieviešu un bērnu, ciešanas.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Bruņoto konfliktu reģionā var atrisināt tikai pieņemot politisku risinājumu. Tāpēc ir jāpārtrauc jebkāda kaimiņvalstu vai citu valstu iejaukšanās. Lai pārtrauktu konfliktu Kongo Demokrātiskajā Republikā (KDR), ir vajadzīgs diplomātisks risinājums, kas panāks sarunās visu pušu starpā. Šādam lēmumam ir jābūt saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem un Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju.

ANO Drošības padomei ir jāpārskata MONUC pilnvaras. Pilnvaras saskaņā ar ANO Statūtu VII nodaļu ir jāatceļ, lai izvairītos no Kongo bruņoto spēku stiprināšanas, tādējādi apdraudot ANO miera uzturēšanas misiju. Mēs aicinām pārtraukt EUPOL un EUSEC misijas KDR. Šīs misijas ir negatīvi veicinājušas vardarbības saasināšanos un situācijas pasliktināšanos valstī, jo misiju ietvaros tika apmācīti drošības spēki, kas pēc tam pastrādā noziegumus pret saviem civiliedzīvotājiem.

Ir jāisteno ANO rezolūcijas par embargo noteikšanu attiecībā uz ieroču piegādi KDR. Mēs gribētu norādīt, ka vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis pārkāpj šo aizliegumu. Pārējo politisko grupu iesniegtajā kopīgajā rezolūcijā nav ietverti šie pamatjautājumi, tāpēc es balsoju pret to.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šis kopīgais rezolūcijas priekšlikums par Kongo Demokrātisko Republiku atspoguļo sarežģīto situāciju šajā Āfrikas valstī. Par spīti lielajiem cilvēku resursiem un

finansējumam, ko nodrošina starptautiskā sabiedrība, vēl nav izdevies panākt mieru un stabilitāti šajā reģionā. Gluži otrādi, ANO karavīri tiek apsūdzēti par nostāšanos konfliktā iesaistīto pusē un turpmākas situācijas saasināšanas veicināšanu. Ir ļoti svarīgi, lai šis jautājums tiktu atrisināts.

ANO misijas lielās izmaksas, kas pārsniedz 7 miljardus eiro, iekļaujot humāno palīdzību, var attaisnot tikai tad, ja ir skaidri zināms, kā šie līdzekļi ir izmantoti. Tā kā rezolūcijā nav ietverts īpašs aicinājums to noskaidrot, es atturējos no balsošanas.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Mēs nedrīkstam izturēties vienaldzīgi pret masveida slepkavībām, noziegumiem pret cilvēci, bērnu piespiedu iesaistīšanu armijā un seksuālo vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kas vēl aizvien notiek Kongo Demokrātiskajā Republikā. Ir vajadzīgi turpmāki centieni, lai apturētu ārvalstu bruņoto grupu darbību KDR austrumos. Starptautiskā sabiedrība nedrīkst bezspēcīgi noraudzīties no malas. Tai jānodrošina, ka pamiera nolīgumi, kas tika noslēgti 2009. gada martā, tiek efektīvi un godprātīgi ievēroti. ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos divos nesenākajos ziņojumos norādīts, ka humanitārā situācija strauji pasliktinās.

MONUC ir ļoti būtiska nozīme, bet tās pilnvaras un noteikumi par spēka lietošanu ir jāīsteno apņēmīgi un nepārtraukti, lai efektīvāk nodrošinātu iedzīvotāju drošību. MONUC klātbūtne vēl arvien ir nepieciešama. Jādara viss iespējamais, lai tā varētu pilnībā īstenot savas pilnvaras attiecībā uz apdraudēto cilvēku aizsardzību. Padomei ir jāuzņemas vadošā loma un jānodrošina, lai ANO Drošības padome atbalstītu MONUC, pastiprinot tās operatīvās spējas un labāk nosakot prioritātes, kuru skaits patlaban sasniedz 41.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.40 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

10. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, man ir jautājums par procedūru. Šorīt mēs balsojam, lai pamatotu sarunas, kas norisinājās starp Eiropas Savienību un Maroku. Tā kā tikko ir iesniegts Komisijas dokuments, kurš datēts ar šodienas datumu un kurā teikts, ka turpinās ES un Marokas sarunas par lauksaimniecības pārtikas un zivsaimniecības nozarēm, es vēlētos zināt, vai tās ir tās pašas sarunas, ko šorīt minēja Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas priekšsēdētājs, izmantojot tās kā argumentu, lai izņemtu no šīs dienas darba kārtības punktu par *Aminatou Haidar*, cīnītāju no Rietumsahāras, kura izturēja 32 dienu badastreiku un kuras dzīvība patlaban ir apdraudēta. Ja tā, tad šis jautājums ir pienācīgi jānoskaidro, jo tas, kas notika šorīt, ir nepieņemami.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Figueiredo* kundze. Diemžēl es nevaru jums atbildēt, jo es arī nezinu neko vairāk, kā tikai to, ko grupas priekšsēdētājs priekšpusdienā teica.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šorīt no darba kārtības tika izņemti divi punkti. Es vēlos noskaidrot par rezolūciju, par kuru tika panākta vienošanās parlamentāro grupu starpā. Vai jūs, lūdzu, varētu paskaidrot, pamatojoties uz kuru reglamenta pantu tika izvirzīts šis jautājums un balsošana uz vietas, lai punkts, par kuru mums šodien vajadzēja debatēt, tiktu izņemts no darba kārtības?

Es uzskatu, ka tas ir svarīgs jautājums un klātesošajiem Parlamenta deputātiem ir nekavējoties jāsaņem pienācīga informācija.

Priekšsēdētājs. – *Bilbao Barandica* kundze, tas attiecas uz pieprasījumu saskaņā ar Reglamenta 140. pantu, kas ļauj veikt izmaiņas darba kārtībā. Man žēl, bet es varu pieņemt tikai pieprasījumus par darba kārtību. Mēs nesāksim šo diskusiju no jauna. Es gribētu norādīt, ka es nekavējoties pārtraukšu ikvienu, kas vēlēšies atsākt šo diskusiju.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar Reglamenta 177. pantu grupa vai vismaz 40 deputāti var iesniegt priekšlikumu atlikt debates. Tieši tas diezgan neparastā veidā notika šorīt. Patiesībā reglamentā noteikts, ka Parlamenta priekšsēdētājs par priekšlikumu atlikt debates ir jāinformē 24 stundas iepriekš. Pēc tam priekšsēdētājs to nekavējoties paziņo Parlamentam.

Es vēlētos noskaidrot, vai šī procedūra tika ievērota, jo pašreizējā situācija ir ārkārtēja. Šī ir pirmā reize, kad Eiropas Parlamentam ir liegts debatēt par rezolūciju, par kuru vienojušās visas parlamentārās grupas, reaģējot uz tādu ļoti nopietnu situāciju kā *Haidar* kundzes gadījums. Tāpēc es vēlos zināt, vai procedūra tika ievērota. Ja nē, tad nekavējoties jāsāk debates par šo rezolūciju. Rezolūcija, par kuru vienojās visas parlamentārās grupas, no jauna ir jāiekļauj darba kārtībā un jāizvirza balsošanai.

Priekšsēdētājs. – Vai ir vēl citi jautājumi attiecībā uz procedūru?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es tikai gribēju pateikt, ka pa šo laiku zālē ir atgriezies *Schulz* kungs, un mēs priecātos, ja viņš varētu atbildēt uz jautājumu, ko viņa prombūtnes laikā sākumā uzdeva mūsu kolēģe.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – *Preda* kungs, tas bija ļoti īss jautājums, bet tas nav procedūras jautājums.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, arī mēs vēlamies atsaukties uz Reglamenta 177. pantu. Ņemot vērā šo pantu, mēs nesaprotam, kā var izņemt punktu no darba kārtības, ja vien tas netiek izdarīts pirms attiecīgajām debatēm vai balsošanas.

Tādējādi arī mēs uzskatām, ka Reglaments ir piemērots nepareizi. Tāpēc mēs aicinām priekšsēdētāju atrisināt šo jautājumu.

Priekšsēdētājs. – Tā kā jautājumi attiecas uz šo punktu, es labprāt jums atbildēšu. Saskaņā ar Reglamenta 140. panta 2. punkta noteikumiem izmaiņas darba kārtībā var veikt saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem, tostarp „pēc priekšsēdētāja priekšlikuma”. Priekšlikumu izvirzīja grupas priekšsēdētājs, un Parlamenta priekšsēdētājs piekrita balsošanai par to. Tas ir saskaņā ar Reglamentu.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, par procedūru saistībā ar manu pieprasījumu ECR grupas vārdā atlikt *Schulz* kunga ierosināto balsošanu līdz plkst. 15.00, lai mums dotu pietiekami daudz laika, lai to apdomātu. Mans pieprasījums netika izskatīts Parlamentā. Priekšsēdētājs izvirzīja tikai *Schulz* kunga priekšlikumu, bet ne manu pieprasījumu par priekšlikuma atlikšanu uz vēlāku laiku, lai dotu mums pāris stundas laika nomierināties un noskaidrot faktus. Es ieilistu pret to, ka mans pieprasījums netika izskatīts Parlamentā.

Priekšsēdētājs. – *Tannock* kungs, *Schulz* kunga izvirzītais priekšlikums tika virzīts tālāk. Tādējādi jūsu priekšlikums bija lieks.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu uzsvērt to, ko teica *Meyer* kungs. Es izteikšos īsi. Vairums deputātu, lielākā daļa no klātesošajiem Parlamentā, bija ļoti pārstiegti par notikumiem saistībā ar šā rīta priekšlikumu. Minētais priekšlikums tika izvirzīts balsošanai diezgan negaidīti, un veids, kā tas tika izdarīts, neliecina par atbilstību spēkā esošajiem noteikumiem.

Priekšsēdētājs. – Es jau jums paskaidroju savu izpratni par Reglamentu. Tādējādi procedūra ir saskaņā ar Reglamentu. Es nevaru apstiprināt nevienu jaunu procedūras jautājumu. Es gribētu lūgt jūs izrādīt sapratni. Mums vēl ir divi svarīgi jautājumi. *Salafranca* kungs, ja tas ir procedūras jautājums, tad, lūdzu, runājiet. Tomēr man jums jāsaka, ka pretējā gadījumā es jūs pārtraukšu.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šis patiešām ir procedūras jautājums. Šorīt Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas priekšsēdētājs lūdza izņemt kopīgās rezolūcijas priekšlikumu no darba kārtības. Tas ir bezprecedenta lēmums, un šajā saistībā tika izteikti nopietni argumenti, proti, ka tiktu apdraudēta *Haidar* kundzes dzīvība.

Ņemot to vērā, mūsu grupa nevēlējās sarežģīt situāciju, paturot prātā arī *Schulz* kunga izteikto viedokli.

Tomēr, es saprotu, ka nav pamatojuma, kāpēc Parlamenta paziņojums varētu apdraudēt *Haidar* kundzes dzīvību. It īpaši man nav saprotams, kāpēc vajadzēja rīkoties pretrunā Reglamentam.

Priekšsēdētāja kungs, 177. pantā skaidri norādīts, ka pieteikumi jāiesniedz 24 stundas iepriekš un pirms balsošanas.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – *Salafranca* kungs, lūdzu, atvainojiet, bet mēs vairs nevaram ilgāk apspriest Parlamenta deputātu motivāciju saistībā ar šā rīta notikumiem. Jautājums par šopēcpusdien saņemto informāciju nav šīs dienas darba kārtībā, tāpēc es atgriezīšos pie darba kārtības.

(Iepriekšējās sēdes protokolu apstiprināja)

Bernd Posselt (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka 140. pants nav piemērojams steidzamības procedūrai, tāpēc es jūs lūdzu to pārbaudīt Reglamenta komitejā, jo tas varētu radīt bīstamu precedentu.

Priekšsēdētājs. – Es labprāt pieņemu šo ierosinājumu, bet tas atkal nebija procedūras jautājums.

11. Sesijas plenārsēžu datumi (sk. protokolu)

12. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem

12.1. Uganda: pret homoseksualitāti vērsts likumprojekts

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Ugandu: pret homoseksualitāti vērsts likumprojekts⁽¹⁾.

Michael Cashman, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Es lūdzu Parlamenta iecietību, lai mēs pārietu no procedūras jautājumiem pie jautājuma par diskrimināciju.

Pašlaik Ugandas parlamentā atrodas likumprojekts un daži polemizē: kāds tam sakars ar mums? Starptautisko saistību nepildīšana, Kotonū nolīguma pārkāpšana un cilvēktiesību neievērošana – tas viss attiecas arī uz mums, kā mēs vienmēr esam pārliecinājušies.

Šā likumprojekta nosacījumi ir drakoniski, un es vēlos informēt Parlamentu, ka tajā ietverti arī šādi nosacījumi: ikvienai par homoseksuālu uzskatītai personai draud mūža ieslodzījums vai, dažos gadījumos, nāves sods; ja vecāki neziņo varas iestādēm par savu meitu lezbieti vai dēlu geju, tad viņiem draud naudas sods un, iespējams, trīs gadi cietumā; skolotājam, ja viņš 24 stundu laikā neziņo varas iestādēm par skolēnu, kuru uzskata par geju vai lezbieti, draud tāds pats sods; saimniekam vai saimniecei, kas devusi pajumti kādam, kuru tur aizdomās par homoseksualitāti, draud septiņu gadu cietumsods.

Tāpat šajā likumprojektā tiek draudēts sabojāt reputāciju vai sodīt ikvienu, kas strādā ar lezbiešu vai geju aprindām, piemēram, ārstus, kuri strādā ar AIDS un HIV slimniekiem, pilsoniskās sabiedrības aktīvistus, kas darbojas seksuālās un reproduktīvās veselības jomās; tādējādi šis likumprojekts turpina graut sabiedrības veselības jomā strādājošo centienus ierobežot HIV izplatību.

Ir svarīgi, lai šajā pēcpusdienā Parlaments atteiktos no aizspriedumiem un aizstāvētu tos, kuriem vairs nav aizstāvju. Tādēļ es ļoti atzinīgi vērtēju Attīstības un humānās palīdzības komisāra *K. de Gucht* paziņojumu un Lielbritānijas, Francijas un Zviedrijas valdību, kā arī prezidenta Baraka Obamas un ASV Pārštāvju palātas Ārlietu komitejas priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka paziņojumus. Es aicinu Parlamentu piešķirt šim jautājumam pelnīti augstu prioritāti un runāt to Ugandas iedzīvotāju vārdā, kuri pašlaik netiek uzklausti.

Marietje Schaake, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Septembrī Ugandas parlamenta deputāts iesniedza pret homoseksualitāti vērstu likumprojektu. Šajā likumprojektā homoseksualitāte ir noteikta par krimināli sodāmu pārkāpumu, par ko var sodīt ar brīvības atņemšanu un pat nāves sodu. Tas attiecas ne tikai uz šiem iespējamiem noziedzniekiem, bet arī uz tiem cilvēkiem, kuri neziņo par šiem tā saucamajiem krimināli sodāmajiem pārkāpumiem vai kuri aizstāv cilvēktiesības un citus pasākumus Ugandā.

Mūs satrauc tas, ka ar šo likumprojektu tiek pārkāptas tādas cilvēktiesības kā seksuālās orientācijas brīvība un vārda brīvība – tās nav tikai Eiropas vērtības, bet gan vispārējas vērtības.

Mēs pilnībā noraidām arī nāves sodu un vēlamies pievienoties starptautiskās sabiedrības paustajām bažām par NVO, kuras var pārtraukt savu darbību Ugandā.

⁽¹⁾ Sk. protokolu

Tādēļ mēs pievienojamies prezidentam Barakam Obamam un pārējai starptautiskajai sabiedrībai, kas ir izteikusi aicinājumu neapstiprināt šo likumprojektu un pārskatīt visus likumus, kas Ugandā nosaka homoseksualitāti par krimināli sodāmu pārkāpumu.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Uganda ir ļoti kristīga valsts, kurā dominē tradicionālas vērtības. Homoseksualitāte Ugandā ir krimināli sodāma, līdzīgi kā tas ir daudzās Āfrikas valstīs. Mums nenoliedzami jābūt ļoti uzmanīgiem, uzspiežot citiem mūsu liberālākās un tolerantākās vērtības, jo šāda rīcība dažkārt var radīt kaitējumu.

Bet mums nevajadzētu baidīties iestāties pret šo necilvēcīgo likumprojektu, jo tas patiešām ir drakonisks un ļoti nesamērīgs tiesību akts. Tas ne tikai nopietni apdraudētu homoseksuāļu drošību un brīvību Ugandā, bet arī sabojātu Ugandas reputāciju visā pasaulē, padarot šo valsti par izstumto.

Pēdējo divdesmit gadu laikā Uganda ir guvusi lielus panākumus, un savā ziņā to var uzskatīt par Āfrikas attīstības paraugu. Kādēļ gan Ugandas parlamenta deputātiem vajadzētu iznīcināt šo labo reputāciju? Kādēļ viņiem jācenšas pielīdzināt savu valsti nežēlīgajai Irānai, kurā homoseksuālistiem parasti tiek izpildīts publisks nāvessods.

Cerēsim, ka Parlamenta, kā arī pārējo parlamentu visā pasaulē kopīgi paustais sašutums par šo nežēlīgo tiesību aktu pārliecinās Ugandas prezidentu to aizliegt.

Ulrike Lunacek, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Daži deputāti, kas uzstājās iepriekš, jau sīki raksturoja Ugandas parlamentā iesniegto tiesību aktu. Es vēlos jums īsi izstāstīt kādu notikumu. Apmēram pirms četriem vai pieciem gadiem es viesojos Kampalā, un vienu vakaru es kādā picērijā tikos ar lezbiešu, geju un transvestītu grupu, kuriem picērijas saimnieks bija atļāvis tur sapulcēties. Tajā pašā vakarā valdības ministrs paziņoja, ka turpmāk tiks rīkoti reidi vietās, kur pulcējas lezbietes, geji un transvestīti. Tovakar es biju diezgan noraizējusies, tāpat kā Ugandas lezbietes un geji. Par laimi nekas nenotika, bet tas iezīmēja sākumu Ugandā pieaugošajai homofobijai. Tagad ierosinātā tiesību akta īstenošana ne vien padarīs homoseksualitāti par krimināli sodāmu, kā jau tas notiek tagad, bet arī ļaus piemērot nāves sodu homoseksuāļiem.

Daudzi Āfrikas valstu vadītāji, tostarp Y. Museveni, ir ļoti daudz darījuši savu valstu labā, bet tādēļ teikt, ka homoseksuālisms Āfrikā nepastāv, gluži vienkārši būtu nepareizi. Homoseksuālisms ir pastāvējis visās kultūrās, visos kontinentos, visos vēstures posmos, un tas pastāvēs arī turpmāk par spīti visiem pieņemtajiem tiesību aktiem. Es esmu gandarīta, ka mums ir izdevies ieviest kopīgu rezolūciju, kuru atbalsta gandrīz visas grupas, jo ir svarīgi paust mūsu nostāju pret šo tiesību aktu un atbalstīt Ugandas lezbietes, gejus un transvestītus. Mēs nedrīkstam klusējot noskatīties un pieļaut, ka viņus pakļauj naidīgiem likumiem.

Mūsu pienākums Eiropas Savienībā ir aizstāvēt cilvēktiesības visā pasaulē un atgādināt Ugandas parlamenta deputātiem, ka Kotonū nolīgumā, piemēram, ir noteikts, ka cilvēka cieņa un cilvēktiesības pienākas visiem cilvēkiem, un ikvienam tās ir jāaizsargā. Es arī ceru, ka mūsu iesniegtā rezolūcija tiks pilnībā pieņemta, jo ir svarīgi sniegt atbalstu, tostarp Eiropas Savienības atbalstu, tām organizācijām, kas Ugandā aizstāv lezbiešu, geju un transvestītu tiesības.

Michèle Striffler, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Atbildot uz jautājumu, kāpēc Eiropas Parlamentam jāiesaistās šajā lietā, es teiktu, ka tas jādara tādēļ, ka Ugandas parlamentā iesniegtais pret homoseksualitāti vērstais likumprojekts parāda, ka klaji netiek ievērotas visas pamatbrīvības, un to nekādā ziņā nedrīkst pieņemt.

Ugandā spēkā esošie likumi jau tagad nosaka homoseksualitāti par krimināli sodāmu. Ilgus gadus NVO ir paudušas satraukumu par vardarbību, kas vērsta pret šīm cilvēku grupām. Patiesībā, ja šo jauno likumu pieņem 2010. gada janvārī, tas saasinās situāciju un ļaus sodīt par homoseksualitāti ar mūža ieslodzījumu vai piemērot nāves sodu homoseksuāļiem, kuri ir inficēti ar HIV.

Šis likums būtu arī liels šķērslis cīņā ar AIDS. Āfrikā pastāv arī citi pret homoseksuāļiem vērsti likumi. Tomēr šis ir izņēmums, jo, kā to jau teica *Cashman* kungs, tas liek iedzīvotājiem 24 stundu laikā ziņot par homoseksuāļiem. Ja jūs esat homoseksuāla cilvēka ārsts, viens no vecākiem vai skolotājs, tad jums par šo cilvēku jāziņo policijai, pretējā gadījumā jums piespriedīs cietumsodu.

Turklāt šajā likumprojektā paredzēts, ka krimināli sodāma ir arī to nevalstisko organizāciju, starptautisko ziedotāju un humānās palīdzības apvienību likumīgā darbība, kas Ugandā cenšas aizsargāt cilvēktiesības un veicināt to ievērošanu.

Tiklīdz likumprojekts bija iesniegts valdībai Kampalā, to asi nosodīja cilvēktiesību aizstāvji visā pasaulē, vairākas valstis, tostarp Francija, Amerikas Savienotās Valstis...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

un Eiropas Attīstības un humānās palīdzības komisārs *de Gucht* kungs. Ugandai ir jāievēro savas saistības saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem cilvēktiesību jomā un Kotonū nolīgumu.

Ja situācija nemainās, Eiropas Savienībai nekavējoties jāizsaka protests Ugandas varas iestādēm un jāpārdomā savas saistības pret Ugandu.

Priekšsēdētājs. – *Striffler* kundze, jums bija vēl 12 sekundes laika. Jums vajadzēja lasīt mazliet lēnāk, jo tad krietni vairāk deputātu būtu saņēmuši labāku tulkojumu un būtu jūs labāk sapratuši. Es ieteiktu deputātiem, kas lasa savu runu, pirms sēdes iesniegt to tulkiem, jo tas uzlabos tulkošanas kvalitāti.

Filip Kaczmarek, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Daži cilvēki uzskata, ka mums nav jāiesaistās šā jautājuma risināšanā, jo homoseksuālu personu tiesību aizstāvība ir nepamatota cilvēktiesību paplašināšana. Tas ir pārpratoms.

Vispārējā Cilvēktiesību deklarācijā atzīts, ka cilvēktiesības attiecas uz ikvienu cilvēku, un neviens nedrīkst būt izņēmums. Diskriminācija dzimumorientācijas dēļ ir aizliegta, un tas nav nekas jauns. Problēma slēpjas tajā, ka ne visi vēlas atzīt, ka šāda veida diskriminācija ir cilvēktiesību pārkāpums.

Ugandā un dažās citās Āfrikas valstīs izskan viedokļi, ka mūsu ieinteresētība šajā jautājumā ir neokoloniālisma izpausme vai arī, ka mēs jaucamies lietās, kuras uz mums neattiecas. Arī tas ir pārpratoms. Mēs runājam par kopējām, vispārējām tiesībām. Tā nav tikai kaprīze. Mēs atzīstam Ugandas un citu valstu neatkarību, bet mēs nevaram klusēt, ja tā vietā, lai diskrimināciju ierobežotu, to cenšas vērst plašumā.

Kader Arif, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es priecājos, ka mums šodien ir iespēja runāt par 25. septembrī Ugandas parlamentā iesniegto likumprojektu, kas vērsts pret homoseksualitāti.

Laikā, kad mēs vērojam arvien vairāk cilvēktiesību pārkāpumu, es uzskatu, ka, ņemot vērā šo pret brīvību vērsto likumu, ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments pārvarētu nevienprātību, kas to sadala politiskajās grupās, un visstingrākajā veidā nosodītu minēto likumprojektu un aicinātu Ugandas parlamentu to noraidīt un pārskatīt savus tiesību aktus, lai homoseksualitāte vairs nebūtu krimināli sodāma.

Kā tikko norādīja *Cashman* kungs, visas NVO ir nosodījušas šo likumprojektu, turklāt norādot, ka tas ir nopietns šķērslis cīņā ar AIDS. Pievienojoties prezidenta Baraka Obamas paziņojumiem, Komisija, ar komisāra *K. de Gucht* starpniecību, un lielākā daļa dalībvalstu ir nosodījušas šo iniciatīvu.

Tāpēc, ja likumprojekts tiks pieņemts, es aicinu Komisiju pārdomāt mūsu saistības pret Ugandu. Valsts, kas šādi pārkāpj ne vien starptautiskos tiesību aktus, bet arī Kotonū nolīguma pamatprincipus, turpmāk nevar saņemt Eiropas Savienības atbalstu.

Dāmas un kungi, noslēgumā es vēlos uzsvērt, ka ikvienam ir tiesības uz seksuālās orientācijas brīvību, nebaidoties, ka par to var apcietināt vai piespiest nāvessodu. Šis princips nav apspriežams.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es būtu vēlējies sākt šīs debates, runājot par *Aminatou Haidar* lietu. Tomēr mums visiem zināmu iemeslu dēļ es to nevaru darīt. Jebkurā gadījumā jautājums par tiesību atbilstību Ugandā arī ir pelnījis mūsu uzmanību, un tas vēlreiz atgādina, ka mēs esam spiesti pieņemt jaunu dokumentu, kurā nosodīta homofobija.

Mēs jau agrāk esam pieņēmuši vairākas rezolūcijas par šo problēmu, tostarp par mazākumtautību aizsardzību un pret diskrimināciju vērstu politiku. Šodien mums ir jāpapildina jau pieņemtās rezolūcijas ar jaunu dokumentu. Ugandas parlamenta deputātu mēģinājums iesniegt pret homoseksualitāti vērstu likumprojektu ir pamatoti izpelnījies politisku reakciju.

Ierosinātajā tiesību aktā ietverti noteikumi, kas paredz mūža ieslodzījumu un pat nāvessodu par lezbietēm, gejiem vai biseksuāliem uzskatītām personām. Likumprojektā ietverts arī noteikums, kas paredz cietumsodu līdz trim gadiem ikvienam, tostarp heteroseksuāliem cilvēkiem, kuri 24 stundu laikā neziņo par paziņu lokā esošām lezbietēm, gejiem, biseksuāliem vai transvestītiem vai kuri aizstāv šādu personu cilvēktiesības. Tas nozīmē, ka šo iemeslu dēļ var tiesāt arī ikvienu no mums.

Mums ir jāatgādina Eiropas Savienībai un starptautiskajām organizācijām, ka seksuālā orientācija ietilpst katras personas tiesībās uz privāto dzīvi, ko garantē starptautiskie cilvēktiesību akti, saskaņā ar kuriem ir jāveicina vienlīdzība un diskriminācijas aizliegums, vienlaikus garantējot vārda brīvību. Mēs aicinām starptautiskos ziedotājus, valsts un nevalstiskās organizācijas pārtraukt savu darbību atsevišķās jomās, ja likumprojekts tiks pieņemts.

Es pilnībā noraidu jebkādu mēģinājumu ieviest nāvēssodu. Ja Ugandas varas iestādes nepildīs šīs prasības un likumprojekts tiks pieņemts, un līdz ar to tiks pārkāptas starptautiskās tiesības cilvēktiesību jomā, mēs aicināsim Padomi un Komisiju pārskatīt savas saistības pret Ugandu. Tādēļ es vēlos atgādināt Ugandas valdībai par tās saistībām saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un Kotonū nolīgumu, kurā aicināts ievērot vispārējās tiesības.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Eiropai ir jāiesaistās šā jautājuma risināšanā, izmantojot visus tās rīcībā esošos instrumentus, it īpaši tos, kas ietilpst Kotonū nolīguma darbības jomā. Mums ir jāpieprasa nekavējoties atsaukt šo drakonisko likumprojektu, pretējā gadījumā tas ietekmēs ekonomisko un politisko sadarbību ar Ugandu.

Kad es iepazinos ar ierosinātā tiesību akta saturu un dzirdēju paziņojumus par homoseksuāļu bēdīgo likteni Ugandā, Sudānā, Irānā un Nigērijā, minot tikai dažus piemērus, es sapratu, ka diemžēl homofobija vēl aizvien ir dziļi iesakņojusies daudzās kultūrās un liek šīm valstīm rupji pārkāpt pienākumu ievērot cilvēktiesības. Pārsteidzoša ir ASV labējo evaņģēlisko kristiešu nozīme šāda veida iniciatīvu ierosināšanā un finansēšanā Āfrikā.

Eiropai un tās iestādēm ir jādara viss, kas ir tās spēkos, lai šajās valstīs neitralizētu un iznīcinātu ļaunumu un tumsonību, kas izraisa neiecietību un izsauc jaunu naida izraisītu noziegumu vilni Āfrikā.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Runājot par Ugandas likumprojektu, kas mūsos ir izraisījis sašutumu, es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka deputāti no dažādām parlamentārajām grupām, kuri šodien uzstājās, šajā jautājumā pauda vienotu nostāju. Es uzskatu, ka tas norāda uz vienprātību, kas valda sēžu zālē. Es lūdzu vārdu, lai vienkārši pievienotos iepriekšējo runātāju teiktajam, un vēlāk es attiecīgi arī nobalsošu.

Es atbalstu *Cashman* kungu, autorus un grupu pārstāvjus, kuri šodien uzstājās. Es uzskatu, ka mums ir jābūt nelokāmiem cīņā pret neiecietību, diskrimināciju un, šajā gadījumā, arī pret homofobiju un nāvēssodu, kā arī jāaicina Komisija un Padome pieņemt tikpat stingru nostāju. Mums jābūt neatlaidīgiem, līdz panāksim, ka šis netaisnais likumprojekts tiek atsaukts. Šā likumprojekta tālāka virzīšana nozīmētu Ugandas atgriešanos koloniālisma laikmetā.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Arī es vēlos teikt, ka es esmu sašutis par veidu, kādā tiek pasniegts tiesību akts, ko mēs apspriežam. Pats par sevi saprotams, ka Eiropā mēs nevaram pieņemt sankcijas, kas vērstas pret personu seksuālās orientācijas dēļ un par informācijas nesniegšanu attiecībā uz personas seksuālo orientāciju.

Es gribu arī uzsvērt, ka mūsu diskusija notiek laikā, kad tiek apspriesta Kotonū nolīguma otrreizēja pārskatīšana. Uganda ir minētā nolīguma dalībniece, un šajā nolīgumā ir skaidri noteikts, ka ir jāievēro cilvēktiesības. Šo pirmdien es kā Attīstības komitejas loceklis arī balsoju par *Jolie* kundzes ziņojumu saistībā ar Kotonū nolīgumu.

Es uzskatu, ka šīs dienas diskusija, lai gan tā būtu varējusi notikt jau pagājušā mēnesī, rada situāciju, kurā mēs acīmredzot varam tikai noraidīt to, kas notiek Ugandā.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sniegt savu devumu šajās debatēs, atgādinot visiem, ka Starptautiskās krimināltiesas statūtu pārskata konference notiks Kampalā, Ugandā, nākamā gada maijā. Kopš šīs nozīmīgās krimināltiesas izveidošanas ir apritējuši tieši 10 gadi, un es gribētu cerēt, ka Ugandas valdība izskatīs savus tiesību aktus no visiem aspektiem, lai nodrošinātu to atbilstību starptautiskajiem nolīgumiem un diskriminācijas aizlieguma principam.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija ir ļoti noraizējusies par Ugandas parlamentā nesen iesniegto pret homoseksualitāti vērsto likumprojektu. Ja likumprojekts tiks pieņemts, radīsies nopietni jautājumi cilvēktiesību jomā, kas Komisijai ir ļoti svarīgi.

Komisija uzskata, ka sodīšana par homoseksualitāti, kā to paredz šis likumprojekts, būtu pretrunā ANO cilvēktiesību konvencijām. Uganda ir ratificējusi šīs konvencijas. Tādējādi tās tiesiskais pienākums ir pilnībā ievērot minētās konvencijas. Vietējiem tiesību aktiem jābūt saskanīgiem ar starptautiskajām saistībām

cilvēktiesību jomā. Šis likumprojekts arī būtu pretrunā ES atbalstītajai ANO 2008. gada 18. decembra deklarācijai par seksuālo orientāciju un dzimumu identitāti attiecībā uz homoseksualitātes dekriminalizāciju.

Novembrī komisārs *K. de Gucht* personīgi puda bažas vēstulē prezidentam *Y. Museveni*. Viņš uzsvēra, ka Komisijas un Eiropas Parlamenta skatījumā cilvēktiesību ievērošanai ir ļoti liela nozīme. Tomēr viņš puda pārliecību, ka prezidents nepieļaus šāda regresīva tiesību akta pieņemšanu.

Prezidentūra un misiju vadītāji Ugandā arī vairākkārt izvirzīja šo jautājumu Ugandas valdībai, tiekoties ar premjerministru un tieslietu ministru „8. panta” sanāksmēs, un Ugandas Cilvēktiesību komisijai. ES prezidentūra un vietējā trijotne savā nesenajā demaršā 3. decembrī tikās ar ārlietu ministra vietas izpildītāju, kuram tika atkārtoti izteiktas nopietnas bažas un pausts atbalsts pamatbrīvībām, un Ugandai tika atgādināts par tās starptautiskajām saistībām. Pieminot, ka ir vajadzīgs laiks, lai mainītu tradicionālās vērtības un kultūras tradīcijas, un atsaucoties uz saskaņotām kampaņām, kas notiekot, lai izmantotu nabadzīgos cilvēkus un iesaistītu viņus homoseksuālismā, prezidents ņēma vērā ES nostāju un apņēmās pats personīgi ziņot ministru kabinetam un parlamentam, lai tie varētu pieņemt pārdomātu lēmumu.

Komisija cer, ka pašreizējo ES un Ugandas partnerattiecību garā šie un iepriekšējie demarši tiks pārskatīt ierosināto tiesību aktu tā, lai tas atbilstu starptautiskajiem principiem, kas aizliedz diskrimināciju dzimumorientācijas dēļ.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

12.2. Azerbaidžāna: vārda brīvība

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par septiņiem priekšlikumiem rezolūcijai par vārda brīvību Azerbaidžānā.

Fiorello Provera, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropa ir sākusi interesantu Austrumu partnerības projektu, kuru atbalsta un, sadarbojoties, veicina sešas valstis: Armēnija, Baltkrievija, Gruzija, Moldova, Ukraina un Azerbaidžāna.

Tas uzlabo attiecības starp Eiropas Savienību un minētajām valstīm un var veicināt šā reģiona demokrātisko un ekonomisko attīstību, lai gan tas vairāk vai mazāk ir saistīts ar katras valsts vēsturi. Es uzskatu, ka saskaņā ar gudru politisko stratēģiju nav pieņemami rīkot steidzamas debates par diviem jauniem emuāra autoriem, pret kuriem uzsāktā tiesvedība joprojām turpinās, un tajā pašā laikā nepievērst uzmanību citiem patiesi traģiskiem notikumiem, piemēram, nesen notikušajai masu slepkavībai Filipīnās, kad tika noslepkavoti 57 cilvēki, kuri bija sapulcējušies, lai atbalstītu prezidenta vēlēšanu kandidātu.

Visas parlamentārās grupas, izņemot mūsu grupu, atbalsta rezolūcijas priekšlikumu par Azerbaidžānu, kas ir nepieņemami un neatbilst mūsu uzsāktajām partnerības iniciatīvām. Esmu pārliecināts, ka stingrā nostāja rezolūcijā, par kuru šodien jābalso, var ne tikai sarežģīt Azerbaidžānas valdības un Eiropas attiecības, bet arī negatīvi ietekmēt šo abu jauniešu lietu, jo viņiem var atteikt apzēlošanu.

Šajā saistībā es vēlos jums atgādināt par vakar plenārsēdē pieņemto lēmumu, ar ko mēs noraidījām rezolūciju *Aminatou Haidar* lietā, lai neapdraudētu patlaban notiekošās diplomātiskās sarunas. Es uzskatu, ka pretrunīgi ir arī tas, ka vienā un tajā pašā sēdē balsošanai tiek izvirzītas divas rezolūcijas — viena par Baltkrieviju, bet otra par Azerbaidžānu, jo šīs rezolūcijas ir ļoti atšķirīgas, lai gan abas valstis ir Austrumu partnerības dalībnieces.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autore. – (PL) Laikā, kad Eiropa šā gada 11. novembrī atzīmēja Pirmā pasaules kara beigu gadadienu, Azerbaidžānā žurnālistiem, kuri uzdrošinājās rakstīt par valstī plaši izplatīto korupciju un bezdarbu, tika piespriests vairāku gadu ilgs cietumsods. Žurnālistus oficiāli apsūdzēja huligānisma un terorisma izplatīšanā.

Freedom House vērtējumā Azerbaidžānai ir piešķirts statuss: „nav brīva”. Organizācija „Žurnālisti bez robežām” apgalvo, ka Azerbaidžāna atrodas 146. vietā starp 175 valstīm, kurās veikta aptauja jautājumā par vārda brīvību. Satraucošu informāciju sniedz arī *Economist Intelligence Unit* veiktās analīzes par Azerbaidžānas novērtējumu politisko brīvību jautājumā. Šajā kontekstā tas, ka Azerbaidžānas varas iestādes pagājušajā gadā atteica atļaujas tādiem ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem kā BBC un Radio Brīvā Eiropa, nevienu nepārsteidz.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir pienācis laiks pārskatīt savu pieeju Azerbaidžānas jautājumā un izmantot priekšrocības, ko dod Baku dalība Eiropas kaimiņattiecību un partnerības politikā, lai izdarītu lielāku spiedienu uz šīs valsts varas iestādēm. Turklāt es pievienojos savas politiskās grupas prasībai par apcietināto žurnālistu bezierunu atbrīvošanu un Azerbaidžānas tiesību aktu atbilstīgu pārskatīšanu.

Marietje Schaake, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Azerbaidžāna ir parakstījusi vairākus partnerības nolīgumus ar ES. Tā aktīvi iesaistās kaimiņattiecību politikā, kā arī Austrumu partnerībā. Tas attiecas ne tikai uz tirdzniecību. Azerbaidžāna ir apņēmusies ievērot demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu. Tomēr pastāvošais režīms nopietni apdraud šīs vērtības.

Šodien mēs pievēršam uzmanību *Emin Milli* un *Adnan Hajizade* lietai, kura norāda uz represīviem pasākumiem pret brīvajiem plašsaziņas līdzekļiem, vārda brīvību un pilsonisko sabiedrību un kura ir dziļāka un plašāka, nekā vienkārši lieta par diviem tā sauktajiem emuāra autoriem. Darbojoties jaunatnes organizācijā, viņi patiešām izmantoja tādus jaunus plašsaziņas līdzekļus kā *Facebook* un *Twitter*, bet patiesībā mēs pat īsti nezinām, kāpēc viņi ir apcietināti, jo pierādījumi viņu aizstāvībai tiesā netika pieņemti, kā arī tiesa nenotika atbilstīgi starptautiskajiem standartiem, un lieta tiešām šķiet safabricēta.

Ja mēs nevaram paļauties, ka Azerbaidžānas valdība pildīs savas saistības attiecībā uz demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu, ko tā uzņēmusies dažādos nolīgumos ar ES, tad Eiropa nevar uzskatīt Azerbaidžānu par uzticamu partneri; tas skar arī tirdzniecības attiecības.

Šajā rezolūcijā Azerbaidžānas valdība tiek mudināta pildīt savus solījumus un vairo savu leģitimitāti starptautiskajā sabiedrībā, cienot savus pilsoņus, garantējot viņiem demokrātiskas tiesības un cilvēktiesības un nodrošinot tiesiskuma ievērošanu.

Vakar Eiropas Parlamentā notika Saharova balvas pasniegšanas ceremonija, un mēs dzirdējām ļoti iespaidīgu Saharova balvas laureāta S. Kovaļova runu, kurā viņš teica, ka bailes var pārvarēt tikai ar domas brīvību, bet domas brīvība var izpausties tikai tad, ja ir garantēta vārda brīvība un mēs ieklausāties cilvēkos, kuri vienkārši risina tādus jautājumus kā pretestības izrādīšana valdībai, un mums kā eiropiešiem ir jāgarantē šī brīvība partnerattiecībās ar Azerbaidžānu visās jomās.

Ulrike Lunacek, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Iepriekšējā runātāja jau minēja dažus minētās rezolūcijas aspektus. Cita starpā rezolūcijas iesniegšanu veicināja 2009. gada jūlijā notikušais starpgadījums kādā restorānā, kad notika uzbrukums diviem jauniem emuāra autoriem *Emin Milli* un *Adnan Hajizade*, kuri pēc tam devās uz policiju, lai ziņotu par uzbrukumu, bet viņus tur apcietināja.

Pret viņiem tika ierosināta lieta, un saskaņā ar starptautisko novērotāju, tostarp *Amnesty International*, sniegto informāciju tiesvedība nebūt nebija godīga. Piemēram, tiesā netika parādīts videoieraksts, kas acīmredzami bija uzņemts restorānā un kurā bija skaidri redzams, pret kuriem cilvēkiem tika vērsti uzbrukums, un ka uzbrucēji bija citi, nevis abi minētie emuāra autori.

Tāpēc ir skaidrs, ka spriedums neatbilst kritērijiem, kādi jāievēro tiesiskā valstī. Es ļoti ceru, ka tad, kad notiks otrā lietas iztiesāšana, būs jāiesniedz visi pierādījumi.

Esmu gandarīta, ka mums ir izdevies sagatavot rezolūciju, kuru atbalsta gandrīz visas grupas. Man žēl, ka tā vietā, lai mums pievienotos, *Provera* kunga grupa uzsver, ka mums ir jāgaida, kamēr lieta atrisināsies pati no sevis, un jāizmanto diplomātiskie sakari.

Provera kungs, es uzskatu, ka Parlamentam, kurš sadarbojas ar Azerbaidžānas parlamentu, ir skaidri jāpauž sava nostāja. Cilvēktiesības ir ļoti būtisks jautājums. *Schaake* kundze minēja vakar pasniegto Saharova balvu. Mums ir jāatbalsta domas brīvība visā pasaulē un jānodrošina tās aizstāvība.

Prezidents Alijevs ir bieži runājis par to, cik svarīgas ir katra žurnālista tiesības un ka valstij tās jāaizstāv. Mūsu uzdevums ir visiem to atgādināt, un es ļoti ceru, ka turpmāk mums būs vēl viena rezolūcija par Azerbaidžānas un Eiropas Parlamenta partnerattiecībām, jo diemžēl pirms divām nedēļām to neizdevās sagatavot.

Joe Higgins, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju to, ka uzmanība ir pievērsta šokējošiem un mērķtiecīgiem cilvēktiesību pārkāpumiem Azerbaidžānā – tiek ierobežota plašsaziņas līdzekļu brīvība, desmitiem žurnālistu pēdējo gadu laikā ir apcietināti, piekauti un pat nogalināti. Bet mums būtu jājautā, kāpēc Alijeva režīms īsteno šādas šausminošas represijas. Skaidrs, ka tie ir centieni slēpt valstī pastāvošo ārkārtīgi lielo korupciju. Valdošā elite ir kļuvusi pasakaini bagāta, īpaši pateicoties naftas un gāzes nozarei,

savukārt 90 % Azerbaidžānas iedzīvotāju dzīvo galējā nabadzībā un nav guvuši nekādu labumu no savas valsts dabas bagātībām.

Šajā jomā rietumvalstu valdības un daudz nacionālās korporācijas kā parasti rīkojas ļoti liekulīgi. Tās regulāri sadarbojas ar režīmu, lai veicinātu uzņēmējdarbību, un korporācijas gūst milzīgu peļņu, izmantojot dabas resursus, kas patiesībā pieder Azerbaidžānas tautai. Rietumvalstu valdībām būtu jāatbild uz jautājumu, kādēļ tās neprasa, lai naftas ieguvu izmantotu cilvēku dzīves uzlabošanai, bet atbalsta šo režīmu.

Tas ir pilnīgi pareizi, ka Eiropas Parlamenta deputāti bargi nosoda Azerbaidžānas centienus ierobežot tiesības uz uzskatu brīvību un tiesības brīvi iziet demonstrācijās, un es gribētu izmantot šo iespēju arī, lai izteiktu nosodījumu par apkaunojošiem represīvajiem pasākumiem, ko Dānijas policija nesen veica pret protestantiem, apcietinot 1000 pilnīgi miermīlīgu protestētāju, saslēdzot viņus roku dzelžos un atstājot guļot aukstumā vairākas stundas.

Tad, kad es protestēju un pieprasīju dažu CWI kolēģu atbrīvošanu, policija man paziņoja, ka apcietināšana un aizturēšana bija preventīvs pasākums. Arī Eiropas Savienības dalībvalsts, nepārprotami, ir pelnījusi saņemt tādu pašu nosodījumu kā Azerbaidžāna.

Ryszard Antoni Legutko, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Azerbaidžānā divi cilvēki tika bargi notiesāti un ieslodzīti cietumā par diezgan maigas un saudzīgas kritikas izteikšanu valdībai. Ko tas nozīmē?

Pirmkārt to, ka valstī trūkst labu tiesu iestāžu, un nešķiet, ka šādas iestādes tiks izveidotas. Otrkārt to, ka Azerbaidžānā pastāv autoritāra sistēma, kura kontrolē arvien vairāk jomu politiskajā dzīvē. Katra piekāpšanās tiek sodīta. Ko mēs varam darīt šādā situācijā?

Mums noteikti jāiejaucas katrā konkrētā gadījumā, kad tiek pārkāpts taisnīgums, līdzīgi kā mēs to darām šajās debatēs. Diezgan bieži šāda iejaukšanās ir veiksmīga. Ievērojami sarežģītāk ir piespiest kādu veikt institucionālas pārmaiņas. Līdz šim ES centieni šajā jomā ir bijuši neapmierinoši, daļēji tāpēc, ka pret dažiem tirāniem mēs joprojām izturamies iecietīgi, bet skaļi kritizējam pārējos. Biedrības „Memoriāls” pārstāvji to vairākkārt minēja Parlamentā.

Mums ir problēmas arī daļēji tāpēc, ka autoritārisma izskaušana ir ļoti grūts, sarežģīts un ilgstošs process. Tas ir ļoti pesimistisks secinājums, bet es noslēgumā gribētu pateikt, ka, par spīti visam, mēs nedrīkstam atteikties no mūsu centieniem, un mums jābūt vienotiem, lai ietekmētu šo procesu.

Tunne Kelam, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Šā gada sākumā Eiropas Savienība nāca klajā ar paziņojumu par brīvību un plašsaziņas līdzekļiem Azerbaidžānā. Man žēl, ka nav saņemta nekāda reakcija pēc tam, kad tikšanās laikā ar Azerbaidžānas parlamentāriešiem tika izteiktas bažas par plašsaziņas līdzekļu brīvību. Tādēļ Eiropas Parlamentam ir jāpieņem sava nostāja. Turklāt šī ir pēdējā rezolūcija, kuru mēs pieņemam 2009. gadā.

Priecājos, ka ne tikai PPE grupā, bet arī visās citās frakcijās lielākās bažas rada plašsaziņas līdzekļu brīvības mazināšanās Azerbaidžānā. Satraucoša ir plaši izplatītā prakse aizskart, vajāt un tiesāt opozīcijas žurnālistus. Mēs aicinām Azerbaidžānas varas iestādes nekavējoties atbrīvot apcietinātos žurnālistus. Tas attiecas arī uz abiem jaunajiem emuāra autoriem.

Otra problēma ir Azerbaidžānas varas iestāžu nesen pieņemtais lēmums par FM radio licences anulēšanu vairākām starptautiskām raidorganizācijām, proti, Radio Brīvā Eiropa, Amerikas balss, *BBC World Service* un citām, tādējādi atņemot šīs valsts iedzīvotājiem vērtīgus un neatkarīgus informācijas avotus. Tādēļ es aicinu kolēģus pieņemt rezolūcijas 7. punkta mutisko grozījumu, proti, ne tikai paust nožēlu par pašreizējo situāciju, bet arī mudināt Azerbaidžānas valdību atcelt savu lēmumu un atjaunot FM radio licences minētajām raidorganizācijām.

Kā vakar Parlamentā teica Sergejs Kovaļovs, informācijas dažādība, brīvība un neatkarība veido pamatu spēcīgai pilsoniskai sabiedrībai. To var pilnībā attiecināt arī uz ES attiecībām ar Azerbaidžānu.

Laima Liucija Andriekienė, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Azerbaidžāna ir svarīgs Eiropas Savienības partneris. Tā nepārprotami ir nozīmīgs partneris centienos garantēt Eiropas energoapgādes drošību.

Lai gan naftai un gāzei ir liela nozīme, tas tomēr nav galvenais. Azerbaidžāna ir apņēmusies veidot demokrātisku un plurālistisku sabiedrību, jo to nosaka Partnerības un sadarbības nolīgums un Austrumu partnerības politika, kurā Azerbaidžāna plāno pilnībā iesaistīties. Mums ir jāuzslavē prezidents Alijevs par

to, ka 2007. gada beigās viņš ir spēris soļus pareizajā virzienā, piemēram, lai atbrīvotu 119 ieslodzītos, tostarp, piecus žurnālistus.

Tomēr situācija, kas saistīta ar plašsaziņu līdzekļu brīvību, tikai pasliktinās. Minēto apgalvojumu apstiprina vairākas lietas — gan emuāra autoru lieta, gan licences BBC, Radio Brīvā Eiropa, u.c. Mums nav jāizvairās atgādināt Azerbaidžānai par to, ka cilvēkiem ir tiesības brīvi izteikties pat tad, ja tā ir kritika, kas vērsta pret valdību. Tas ir demokrātiskas sabiedrības pamatprincips, un demokrātiskas Azerbaidžānas veidošana ir tikpat svarīgs mērķis kā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Vilija Blinkevičiūtē, S&D grupas vārdā. – (LT) Vārda brīvība ir cilvēka pamattiesības un demokrātijas stūrakmens. Azerbaidžāna ir ratificējusi Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un apņēmusies ievērot šīs konvencijas 10. pantu, kas paredz vārda un informācijas brīvību. Šajā pantā noteiktas ikviena cilvēka tiesības brīvi paust savu viedokli, saņemt un izplatīt informāciju bez ierobežībām no valsts iestāžu puses. Azerbaidžāna ar dalību Eiropas kaimiņattiecību politikas un Austrumu partnerības iniciatīvas īstenošanā ir arī apņēmusies ievērot cilvēktiesības, neapdraudēt personas brīvību un aizsargāt demokrātijas principus savā valstī. Tomēr pēdējā laikā Azerbaidžānā vārda brīvība un biedrošanās brīvība tiek arvien vairāk apdraudēta un tiek ierobežota plašsaziņas līdzekļu darbība. Pieaug vardarbība pret žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem. Es gribētu mudināt Azerbaidžānu ņemt vērā Eiropas Parlamenta priekšlikumus un iedrošinājumu uzlabot cilvēktiesību aizsardzības sistēmu, kā arī nodrošināt, lai tiktu ievērota plašsaziņas līdzekļu brīvība.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Jautājums par Azerbaidžānu ir atkal iekļauts Eiropas Parlamenta dienas kārtībā. Mēs runājam par Azerbaidžānu iepriekšējā Parlamenta sasaukumā, kad pieņēmām trīs rezolūcijas, tostarp vienu par plašsaziņas līdzekļu brīvību Azerbaidžānā. Mēs runājam arī par Dienvidkaukāzu, atkal skarot Azerbaidžānas jautājumu.

Mēs esam ieinteresēti Azerbaidžānā un ļoti vēlamies darīt labu šai valstij. Azerbaidžāna soli pa solim cenšas atrast savu ceļu, un, patiesi, tā arvien vairāk pietuvinās rietumu pasaulei, nevis austrumiem. Mums tas ir jānovērtē. Es uzskatu, ka mēs izturamies ļoti labvēlīgi gan pret Azerbaidžānu, gan pret tās varas iestādēm. Tomēr mūsu labā gribu nedrīkst liegt mums runāt par lietām, kas mums nepatīk. Protams, nav pieļaujama tāda situācija, ka divi emuāra autori tiek apcietināti, jo viņi izteica savas domas par varas iestādēm.

Mums jāatbalsta Azerbaidžānas varas iestāžu centieni virzībā uz Eiropu, jo šajā valstī nepārtraukti notiek politiskas diskusijas par to, vai ir jātuvinās Eiropas Savienībai vai Krievijai. Šādā situācijā mums ir jāatbalsta visi, kas vēlas būt tuvāk rietumu pasaulei. Tomēr, sniedzot atbalstu, mums ir arī jārunā par vērtībām, kas veido šo pasauli – preses brīvība un vārda brīvība ir pamatvērtības, un mums uz to skaidri jānorāda.

Azerbaidžāna nenoliedzami atrodas sarežģītā situācijā, jo Krievija cenšas atjaunot savas politiskās un ekonomiskās ietekmes zonas, bet mums ir ne tikai jāpalīdz Azerbaidžānas varas iestādēm arvien vairāk tuvināties ES, bet arī jānorāda uz šīs valsts trūkumiem.

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Vārda brīvība ir ļoti svarīga demokrātiskas sabiedrības iezīme. Tādēļ ir pareizi, ka ES ļoti uzmanīgi seko līdzi jebkurām darbībām, kuru mērķis ir iebiedēt cilvēkus, kas atklāti kritizē valsts amatpersonu pieļautās kļūdas.

Raugoties no šī viedokļa, es saprotu, ka tas ir izaicinājums Parlamentam vērsties pie Azerbaidžānas varas iestādēm, lai paustu savu satraukumu par policijas izmeklēšanas rezultātiem to abu jauniešu lietā, kuri rakstīja satīriskas piezīmes par savas valsts politiskās dzīves acīmredzamajiem trūkumiem. Es piekřītu, ka mēs nevaram neņemt vērā nepārprotami nelabvēlīgos signālus, kas nāk no Azerbaidžānas, un es neapšaubu kritiku attiecībā uz Azerbaidžānas politisko vidi, bet es arī uzskatu, ka Eiropas Parlaments nav izteicis nopietnu kritiku par pašreizējiem notikumiem Filipīnās, kur tika noslepkavoti 57 politiskie ķīlnieki. Es uzskatu, ka mums jārisina visi jautājumi, kas satricina demokrātisko pasauli.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pēc pirmajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kas notika 1979. gadā, man bija tas gods strādāt kopā ar Otto von Habsburg kungu, kurš tagad ir nopietni slims, lai iedibinātu Eiropas Parlamentā cilvēktiesību tradīcijas, tostarp šīs aktuālās un steidzamās debates ceturtdienas pēcpusdienā. Mani ievēlēja Eiropas Parlamentā 1994. gadā un man bija tas gods strādāt kopā gan ar Schulz kungu, gan ar pārējiem, lai turpinātu pilnveidot šo cilvēktiesību tradīciju, ar ko mēs pamatoti lepojamies. Tāpēc es esmu satriekts par to, ka Provera kungs, atsaucoties uz Schulz kungu, kurš gan nebija to pelnījis, pateica, ka mums ar šo lietu nav jānodarbojas, un gandrīz atkārtoja draudus, ko Azerbaidžānas režīms vērsa pret savas valsts cilvēktiesību aktīvistiem, sakot, ka viņiem ar to būs jāsamierinās.

Šodien jau tika pieminēta balva cilvēktiesību jomā. Es labi atceros, ka laikā, kad mēs izteicām savu atbalstu Andrejam Saharovam, Vītautam Landsbergim un citiem cilvēktiesību aizstāvjiem, cilvēki teica: lūdzu, neiesaistieties. Mēs izmantosim diplomātiskos kanālus, bet jūs nodarīsiat vairāk ļaunuma nekā labuma. Tagad mēs zinām, ka šiem cilvēkiem bija ļoti svarīgi, ka Parlaments viņu vārdā pauda pārliecinošu nostāju. Tādēļ, Schulz kungs, dāmas un kungi, turpināsim mūsu neatkarības tradīciju ceturtdienu pēcpusdienās. Es gribētu lūgt grupu priekšsēdētājus dot mums zināmu rīcības brīvību.

Tam nav nekāda sakara ar partiju politiku. Pagājušās plenārsēdes laikā kāds deputāts teica, ka, tā kā mēs gatavojamies sanāksmei ar Ķīnu, mums nevajadzētu runāt par Ķīnu. Šodien tā bija cita tēma — Rietumsahāra. Varbūt atsevišķos gadījumos tas ir pamatoti, bet es esmu nopietni noraizējies par mūsu darbu cilvēktiesību jomā. Dāmas un kungi, Azerbaidžānas jautājums parāda, cik liela nozīme ir izpratnei. Šī valsts bija PSRS satelītvalsts. Tika ieviesta monokultūra, valsts tika iznīcināta un pakļauta brutālam režīmam. Tagad tā pamazām kļūst demokrātiskāka. Azerbaidžāna, kā Eiropas Padomes dalībvalsts, ir apņēmusies ievērot cilvēktiesības, un mums ir jāpalīdz tai turpināt šo ceļu.

(Aplausi)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es arī piekřītu Posselt kunga iepriekš teiktajam. Tajā pašā laikā es aicinātu Azerbaidžānas valdību ievērot katra pilsoņa tiesības uz vārda brīvību un nekavējoties atsaukt apsūdzības diviem jauniešiem, kuriem tās tika izvirzītas, pamatojoties uz nepatiesiem pierādījumiem, kā to jau iepriekš minēja Lunacek kundze. Es uzskatu, ka jārīkojas nekavējoties, jo, kā tas arī norādīts Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) jaunākajos ziņojumos, situācija attiecībā uz preses brīvību šajā valstī ir strauji pasliktinājusies.

Es arī uzskatu, ka Azerbaidžānas valdībai jārīkojas nekavējoties, jo tai jāpilda saistības saskaņā ar Eiropas Kaimiņattiecību politiku un Austrumu partnerību.

Nobeigumā vēlos teikt, ka šodien arī mani pārsteidza notikumu pavērsiens Haidar kundzes jautājumā, it īpaši tāpēc, ka veiksmīga sadarbība Marokas un Spānijas varas iestāžu starpā varētu novērst viņas ciešanas.

Es ceru, ka mūsu rezolūcija nenodarīs ļaunumu, bet drīzāk darīs daudz laba.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos citēt Azerbaidžānas Konstitūcijas 47. pantu: „Ikvienam ir tiesības uz domas un vārda brīvību”. Diemžēl tie ir tikai tukši vārdi, jo konstitūcija netiek ievērota.

Vairāk nekā piecus gadus es esmu bijis ES un Dienvidkaukāza Parlamentārās sadarbības komiteju loceklis. Es apmeklēju Azerbaidžānu katras apvienotās parlamentārās sesijas laikā. Vienā no dokumentiem ir punkts par vārda brīvības principu pārkāpumu un par to, ka žurnālisti un izdevēji tiek apcietināti, visbiežāk pamatojoties uz safabricētām apsūdzībām, un ka slimības gadījumā viņiem netiek sniegta medicīniskā palīdzība. Mums ir zināms gadījums, kad žurnālists nomira, jo nesaņēma medicīnisko palīdzību.

Man bija iespēja apmeklēt Azeri cietumus. Šo cietumu standarti krasi atšķiras no tiem, kādus mēs esam pieraduši redzēt Eiropā. Tādēļ ir pareizi, ka mēs turpinām uzstāt, ka Azerbaidžānai ir jāievēro tās konstitūcijā noteiktie principi.

Paweł Samecki, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Azerbaidžāna Eiropas Savienībai ir svarīga gan kā enerģijas ražotāja un tranzīvalsts, gan kā Dienvidkaukāza reģiona stabilitātes veicinātāja. Azerbaidžāna ir viena no sešām Austrumu partnerības partnervalstīm, un mums ir ļoti svarīgi, lai tiktu cienītas kopējās vērtības, kas ir šo attiecību pamatā.

Partnerattiecību un sadarbības nolīgums ir spēkā jau 10 gadus. Tomēr Azerbaidžāna ir izrādījusi interesi veidot ciešāku sadarbību ar Eiropas Savienību, noslēdzot asociācijas nolīgumu, kas aizstātu minēto nolīgumu.

Pamatojoties uz ES ārlietu ministru septembrī pieņemto lēmumu par priekšdarbu sākšanu, lai noslēgtu šādus nolīgumus ar Dienvidkaukāza valstīm, pašlaik tiek apspriestas sarunu direktīvas, tostarp attiecībā uz Azerbaidžānu.

Saskaņā ar Padomes lēmumu sākums sarunām attiecībā uz visām Dienvidkaukāza valstīm būs atkarīgs no tā, vai ir panākts pietiekams progress, lai izpildītu politiskos nosacījumus, proti, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana, tirgus ekonomikas principi, kā arī ilgtspējīga attīstība un laba pārvaldība.

Katru gadu mēs sagatavojam visaptverošu un līdzsvarotu novērtējumu un nosakām katras partnervalsts gūtos panākumus, lai īstenotu to rīcības plānus saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku. Mēs tikko sākām sagatavošanas darbus 2009. gada ziņojuma izstrādāšanai.

Es nevēlos ietekmēt mūsu ziņojumu, bet tikai izteikt dažas piezīmes, proti, par situāciju saistībā ar pamatbrīvībām un cilvēktiesībām. Savā 2008. gada ziņojumā mēs norādījām, ka „Azerbaidžāna ir guvusi labus panākumus ekonomiskajā attīstībā, bet tai joprojām ir slikti radītāji cilvēktiesību un pamattiesību, demokrātijas un tiesiskuma ievērošanas jomā”.

Kopš tā laika mēs diemžēl esam redzējuši vairākas negatīvas tendences, tostarp izmaiņas Konstitūcijā, valsts vadītāja pilnvaru ierobežojumu atcelšanu, kā arī divu emuāra autoru aizturēšanu un notiesāšanu.

Papildus plašsaziņas līdzekļu brīvības ierobežošanai negatīvās tendences ietver arī cilvēktiesību aizstāvju, opozīcijas aktīvistu un žurnālistu nepārtrauktu vajāšanu.

Eiropas Savienība, izmantojot dažādus sakarus, ir risinājusi šos jautājumus ar varas iestādēm visos līmeņos un turpinās to darīt. Tajā pašā laikā Komisija izmanto plašu instrumentu klāstu, lai palīdzētu Azerbaidžānai risināt problēmas, kas saistītas ar jauno nolīgumu.

Mēs sniedzam palīdzību saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (EKPI). Mēs nodrošinām mērķtiecīgu atbalstu saskaņā ar visaptverošu iestāžu kapacitātes veicināšanas programmu. Tie būs svarīgi elementi, kas saistīti ar tiesiskumu un tiesu neatkarības principu.

Azerbaidžāna gūs ieguvēja arī no palīdzības, kuru tā saņems saskaņā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību iniciatīvu.

Visbeidzot, saskaņā ar spēkā esošo partnerattiecību un sadarbības nolīgumu mēs ierosinām izveidot apakškomiteju, kas nodarbosies ar taisnīguma, brīvības un drošības, cilvēktiesību un demokrātijas jautājumiem. Tas būs svarīgs papildu forums mūsu vēstījumu paziņošanai.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošanas laiks.

13.1. Uganda: pret homoseksualitāti vērsts likumprojekts (balsošana)

13.2. Azerbaidžāna: vārda brīvība (balsošana)

- Pirms balsošanas par 7. punktu:

Laima Liucija Andrikiene, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, PPE grupas vārdā ierosinu šādu 7. punkta mutisko grozījumu: vārdus „pauž nožēlu par Azerbaidžānas varas iestāžu lēmumu neatjaunot” aizstāt ar vārdiem „mudina Azerbaidžānas varas iestādes atjaunot”. Teksts skan šādi: „mudina Azerbaidžānas varas iestādes atjaunot FM radio licences vairākām starptautiskām raidorganizācijām...”, un tā tālāk.

(Mutisko grozījumu pieņēma)

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

15. Pieprasījums atcelt deputāta neaizskaramību (sk. protokolu)

16. Pilnvaru pārbaude (sk. protokolu)

17. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

18. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

19. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

**20. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants)
(sk. protokolu)**

21. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

22. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

23. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Esam noslēguši šā gada pēdējo plenārsēdi. Priecājos, ka jaunie deputāti dažu mēnešu laikā jau ir tik labi iestrādājušies. Novēlu jums visiem priecīgus Ziemassvētkus un veiksmīgi sākt 2010. gadu. Ceru, ka 2010. gada noslēgumā jūs visi varēsiet teikt, kas tas bija izdevies gads.

Es pasludinu šo Eiropas Parlamenta sēdi par pārtrauktu.

(Sēdi slēdza plkst. 16.10)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 20 (Nikolaos Chountis) (H-0432/09)

Temats: Valsts stratēģiskā ietvardokumenta pārskatīšana, lai pielāgotos krīzes apstākļiem

Globālā krīze ir radījusi jaunas vajadzības un prioritātes gan budžeta politikā, gan dalībvalstu izaugsmes politikas plānošanā.

Tādēļ diezgan liels skaits dalībvalstu ir jāpārplāno programmas un darbības, kā arī jāmaina valsts stratēģisko ietvardokumentu īstenošanas finansēšanas sistēma.

Vai Komisija varētu atbildēt uz šādiem jautājumiem:

Kādus priekšlikumus tā apsver, lai dalībvalstīm, kas to vēlas darīt, atvieglotu Eiropas Savienības līdzfinansētu programmu atjaunināšanu? Vai tā apsver izmaiņas valstu stratēģisko ietvardokumentu finansālajā pamatā, lai atvieglotu dalībvalstu slogu, jo daudzām dalībvalstīm krīzes dēļ ir ļoti lielas budžeta problēmas?

Atbilde

Reaģējot uz ekonomisko krīzi, Komisija 2008. gada novembrī pieņēma globālu stratēģiju⁽²⁾, kurā atkārtoti uzsvērts, ka ekonomikas atveseļošanas pasākumus ir svarīgi vērst galvenokārt uz konkrētām iepriekš noteiktām prioritātēm, kas veicina izaugsmi, un mērķiem, kas saistīti ar nodarbinātību. Šie mērķi ieguldīt cilvēkos, uzņēmējdarbībā, pētniecībā un infrastruktūrā lielā mērā ir ietverti kohēzijas politikas prioritātēs un attiecīgajās atsevišķu dalībvalstu attīstības programmās.

Lai sasniegtu galveno mērķi paātrināt minēto programmu īstenošanu, veicināt finansējuma nonākšanu pie tā saņēmējiem un vienkāršot noteikumu piemērošanu, kohēzijas politikas pielāgošana jaunajām krīzes vajadzībām un prioritātēm tika balstīta uz diviem pilāriem.

Pirmkārt, lai paātrinātu ieguldījumu veikšanu un vienkāršotu programmu īstenošanu, tika ieviestas izmaiņas struktūrfondu tiesiskajā regulējumā. Šīs izmaiņas deva iespēju 2009. gadā piešķirt dalībvalstīm papildu avansa maksājumus vairāk nekā EUR 6 miljardu apmērā un tādējādi palīdzēja būtiski mazināt krīzes radītos budžeta ierobežojumus šajās valstīs. Ar minētajām izmaiņām lielā mērā tika vienkāršoti piemērojamie noteikumi, uzlabota struktūrfondu pieejamība un dota iespēja īstenot pārorientētus ieguldījumus. Citi Komisijas priekšlikumi par turpmāku noteikumu pielāgošanu krīzes radītajai ietekmei un dalībvalstu finansālajām vajadzībām patlaban ir likumdošanas procesa posmā. Tos plānots pieņemt 2010. gada sākumā.

Otrkārt, Komisija sniedza dalībvalstīm nenormatīvus priekšlikumus un ieteikumus par to, kā paātrināt programmu īstenošanu. Struktūrfondi piemērojamā tiesiskā regulējuma noteikumi ļauj pielāgot attīstības (darbības) programmas vai veikt tajās oficiālus grozījumus, lai atspoguļotu apstākļu izmaiņas un reaģētu uz tām.

Šai sakarā Komisija aicināja dalībvalstis apsvērt iespējamās izmaiņas prioritātēs un mērķos, lai nodrošinātu, ka izdevumi galvenokārt ir saistīti ar izaugsmes jomām, kas noteiktas Eiropas atveseļošanas stratēģijā. Esošo programmu stratēģiskā pieeja un plašā darbības joma jau nodrošina plašas iespējas pielāgot šīs darbības programmas noteiktām vajadzībām. No struktūrfondi finansētās dalībvalstu darbības programmas jau lielā mērā ir vērstas uz jomām, kas noteiktas par prioritārām Eiropas Savienības atjauninātajā Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā: cilvēki, uzņēmējdarbība, pētniecība un inovācijas, videi nekaitīgāka ekonomika. Mērķi, kuru sasniegšana šīm prioritātēm jānodrošina, finanšu krīzes laikā nebūt nav zaudējuši savu nozīmi, gluži pretēji — tagad to sasniegšana ir vēl nepieciešamāka. Turpinot koncentrēt stratēģisko uzmanību uz saskaņotajām prioritātēm, dalībvalstīm būs lielāka iespēja izklūst no pašreizējās krīzes stiprākām, nekā tās bija pirms tam.

Kohēzijas politika var nodrošināt būtisku atbalstu un stabilu finansējumu valsts iestādēm un vietējām un reģionālajām atveseļošanas stratēģijām. Būtībā programmu vadītāji, pielāgojoties neatliekamajām vajadzībām, drīkst koriģēt līdzekļu izlietošanas un īstenošanas salīdzinošo tempu dažādām prioritātēm un atbalsta saņēmēju kategorijām vai aizstāt attiecīgās shēmas ar papildu pasākumiem. Tiesiskajā regulējumā noteiktās

⁽²⁾ Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, COM (2008) 800 galīgā redakcija

elastīguma iespējas ir jāizmanto pilnā mērā, lai nodrošinātu, ka visi kohēzijas politikas resursi tiek pilnībā izmantoti dalībvalstu un reģionālo atveseļošanas centienu atbalstam.

Turklāt pašreizējo ekonomisko situāciju var izmantot kā pamatojumu darbības programmu grozīšanai. Komisija sadarbojas ar dalībvalstīm, lai apsvērtu, kādas agrīnas izmaiņas darbības programmās būtu nepieciešamas, lai nodrošinātu atbilstību jaunajām vajadzībām, vienkāršotu līdzekļu saņemšanu un paātrinātu noteikto prioritāšu īstenošanu. Patlaban spēkā esošie tiesību akti nosaka, ka gadījumos, kad šādas izmaiņas ir nepieciešamas, ir jāveic programmas oficiāla pārskatīšana atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1083/2006 33. pantam. Tāpēc saskaņā ar šo noteikumu, lai veiktu jebkādas izmaiņas darbības programmas tekstā vai Komisijas lēmumā par darbības programmu, ir nepieciešams oficiāls lēmums par grozīšanu, kas stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī. Tomēr, ja grozījumi saistīti ar jauniem izdevumiem, šo lēmumu piemēro ar atpakaļejošu spēku no dienas, kad Komisijai tiek iesniegta prasība pārskatīt darbības programmu.

Turklāt saskaņā ar patlaban spēkā esošo 48. pantu Regulā (EK) Nr. 1083/2006 pirms darbības programmu grozīšanas ir jāveic izvērtējums, kas apliecina, ka attiecīgo darbības programmu ir nepieciešams pārskatīt. Taču uz šo noteikumu attiecas Komisijas priekšlikums grozīt Regulu (EK) Nr. 1083/2006. Ierosinātais 48. panta grozījums paredz, ka izvērtējumu var aizstāt ar citiem informācijas avotiem, kas ir pietiekami, lai pamatotu nepieciešamību pārskatīt darbības programmu. Regula nosaka, ka lēmumu par pārskatīšanu Komisija pieņem trīs mēnešu laikā.

Visbeidzot, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 33. panta 3. punktu grozījumi darbības programmās nenosaka, ka ir jāgroza arī Komisijas lēmums par valstu stratēģiskajiem ietvardokumentiem (VSID), tāpēc šīs stratēģijas nav nepieciešams grozīt.

Tomēr visas būtiskās izmaiņas, ko dalībvalstis stratēģijā veic, ir jāiekļauj šo valstu stratēģiskajos ziņojumos, kurus sniedz atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1083/2006 29. panta noteikumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Georgios Papanikolaou) (H-0429/09)

Temats: Lisabonas līgums un ES komunikācijas politika

Lisabonas līgums radikāli mainīs ne tikai ES struktūru un to, kā tā strādā, bet arī pilsoņu dzīvi. Neapšaubāmi ir grūti nodrošināt pilsoņu pienācīgu informētību. Ir viegli saprast informētības vērtību, ņemot vērā bieži paustās bažas par to, ka pilsoņi ir nepietiekami informēti par Eiropas lietām. Tādējādi piemērotas informācijas trūkuma apstākļos ES pilsoņi izrādās neinformēti par jaunā līguma noteikumiem un nespēj pilnībā aptvert, ko tie mainīs viņu ikdienas dzīvē.

Vai Komisija apgalvos, ciktāl tas attiecas uz paziņojumu, ka mums ir izdevies veiksmīgi iesaistīt ES pilsoņus pārmaiņu procesā, kas notiks ES struktūrā? Visbeidzot, vai tā uzskata, ka ES pilsoņi ir pietiekami informēti par šo jautājumu un kādi kvantitatīvi dati uz to norāda? Ja nē, vai ir vajadzīgi citi pasākumi un kādi?

Atbilde

Komisija piekrīt godātajam deputātam, ka Lisabonas līgumam būs plaša ietekme. Lai sniegtu skaidru un faktisku informāciju par jauno līgumu, Komisija ievietoja Eiropas tīmekļa vietnē⁽³⁾ jautājumu un atbilžu sadaļu un arī konsolidētu jaunā Līguma tekstu. Komisija arī izstrādāja iedzīvotājiem paredzētu kopsavilkumu par jauno līgumu „Jūsu ceļvedis Lisabonas līgumā”, kurā vienkāršotā veidā un ar faktiem raksturots, kādas izmaiņas ieviesīs jaunais līgums. Ceļvedis pieejams visās 23 Eiropas Savienības oficiālajās valodās, un tas tika izplatīts visās dalībvalstīs. Atbildes uz iedzīvotāju jautājumiem par Lisabonas līguma ietekmi un to, kā iedzīvotāji var šo procesu ietekmēt, ik dienas sniedz arī EUROPE DIRECT informācijas centrs. Piemēram, kopš Lisabonas līguma parakstīšanas 2007. gada decembrī tika sniegtas atbildes uz 2814 iedzīvotāju jautājumiem par šo līgumu.

Tagad, kad Lisabonas līgums ir stājies spēkā, mums galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai šis līgums darbotos iedzīvotāju interesēs. Tā ir arī viena no 2010. gada prioritātēm iestāžu savstarpējās saziņas jomā, kuru apsprieda un plaši atbalstīja Iestāžu informācijas jautājumu grupa (2009. gada 24. novembrī). Papildus iepriekš minētajiem informatīvajiem materiāliem Komisija gatavo jaunu multivides materiālu kopumu, tostarp modulāru audiovizuālu dokumentālo filmu, didaktiskos materiālus skolotājiem un skolniekiem,

⁽³⁾ http://europa.eu/lisbon_treaty/index_lv.htm

materiālus saziņas īstenotājiem un paralēli arī jaunu kampaņu plašsaziņas līdzekļos. Tiks atjaunināti arī ES galvenie informatīvie materiāli par ES darbību un tās politikas jomām, lai nodrošinātu, ka tie atspoguļo Lisabonas līguma ieviestās izmaiņas.

Komisija turpina īstenot centienus, kas vērsti uz iedzīvotāju efektīvu iesaistīšanu līguma īstenošanā. Viena no iespējām ir sabiedriskā apspriešana par pilsoņu iniciatīvu, kas vienam miljonam iedzīvotāju dos iespēju lūgt Komisijai nākt klajā ar konkrētu politikas priekšlikumu. Patlaban iedzīvotājiem ir iespēja izteikt savu viedokli par to, kā pilsoņu iniciatīva būtu jāīsteno praksē. Komisija ņems vērā šos ieteikumus, ierosinot regulu par pilsoņu iniciatīvu, kura būs jāpieņem Eiropas Parlamentam un Padomei.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Gay Mitchell) (H-0437/09)

Temats: Iedzīvotāju informēšana par Eiropas Komisijas sniegto atbalstu

Vēlētāji man bieži jautā, vai Eiropas Komisija var viņiem vai viņu projektam sniegt finansiālu vai loģistisku atbalstu. Lai gan Komisijas tīmekļa vietnē atrodams daudz iedzīvotājiem noderīgas informācijas, ir grūti atrast informāciju par to, ko tieši Komisija var vai nevar darīt, lai iedzīvotājiem sniegtu šāda veida atbalstu.

Kādus pasākumus komisārs var veikt, lai uzlabotu saziņu ar Eiropas iedzīvotājiem šajā jomā? Vai pastāv iespēja izveidot tīmekļa vietni un nodarbināt personālu šādu pieprasījumu apmierināšanai, lai pēc iespējas vienkāršotu Komisijas atbalsta meklēšanu?

Atbilde

Eiropas Savienība nodrošina finansējumu un dotācijas plaša spektra projektiem un programmām. Jautājumi un atbildes par to, kā pieprasīt dotācijas, un arī informācija par ES finansējuma iespējām, ir publiski pieejama šajā tīmekļa vietnē:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_en.htm

ES iedzīvotāji var pieprasīt dotācijas atbilstīgi oficiālajai procedūrai. Ar šo procedūru saistīto neskaidrību gadījumā iedzīvotāji var vērsties pēc palīdzības Komisijas pārstāvniecībā attiecīgajā dalībvalstī. Informācija par patlaban pieejamajām dotācijām ir publicēta arī Komisijas pārstāvniecību dalībvalstīs tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/represent_en.htm

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Hans-Peter Martin) (H-0456/09)

Temats: Informācijas kampaņas un darbs ar sabiedrību

Komisāre Margot Wallström drīzumā atstās savu amatu. Tā kā viņa ir guvusi ļoti lielu pieredzi, viņa tiek lūgta sniegt vērtējumu, atbildot uz šādiem jautājumiem:

Uz kādām iespējamām kļūdām komisāre vēlētos norādīt, lai atturētu no tām savu pēcteci amatā?

Kādās jomās turpmākajos gados nepieciešama visenerģiskākā rīcība?

Kurā jomā viņa, no pašreizēja viedokļa raugoties, būtu rīkojusies citādi? Vai kampaņa saistībā ar Lisabonas līgumu bija viņas lielākais sasniegums?

Atbilde

Atbildes uz šiem jautājumiem godātais deputāts atradīs nesen izdotajā publikācijā „Iedzīvotāju iesaistīšana — Eiropas komisāre iestāžu sadarbības un komunikācijas stratēģijas jautājumos piecu gadu garumā”, kurā minētos galvenos komisāres uzdevumus īsi var raksturot šādi: vairāk ieklausīties iedzīvotāju viedoklī un viņu raizēs, labāk izskaidrot, kā pieņemtie lēmumi un iniciatīvas ietekmē viņu ikdienas dzīvi, rīkoties iedzīvotājiem tuvākajā līmenī un nodibināt ciešāku kontaktu ar iedzīvotājiem, vērsties pie viņiem viņu vietējā vidē.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Jautājums Nr. 24 (Bernd Posselt) (H-0426/09)

Temats: Atkarība no Krievijas energoresursiem

Kā Komisija vērtē rezultātus ES kopējiem pūliņiem, lai samazinātu atkarību no Krievijas energoresursiem, un kādas ir konkrētas tuvākās nākotnes perspektīvas?

Atbilde

Gāzes piegādes krīze, ko radīja gāzes piegādes pārtraukšana no Krievijas caur Ukrainu 2009. gada janvārī, parādīja, cik lielā mērā visa Eiropas Savienība un jo īpaši dažas dalībvalstis ir neaizsargātas energoapgādes drošības ziņā un pret atkarību no ārējiem energoresursiem. Kopš tā laika ir panākts progress enerģētikas infrastruktūru un starpsavienojumu izveides jomā, kā arī attiecībā uz krīzes mehānismiem. Komisija ir aicinājusi iesaistītās puses steidzami īstenot nepieciešamos turpmākos pasākumus.

2009. gada 16. novembrī Eiropas Savienība un Krievija parakstīja memorandu par agrīnas brīdināšanas mehānismu enerģētikas nozarē, kas paredz agrīni novērtēt potenciālos riskus un problēmas, kas saistītas ar dabasgāzes, naftas un elektroenerģijas piedāvājumu un pieprasījumu, kā arī novērst ārkārtas situācijas vai ārkārtas situāciju draudus un ātri reaģēt šādos gadījumos. Agrīnās brīdināšanas mehānismam būtu jāpalīdz izvairīties no tādas gāzes piegādes krīzes atkārtotāšanās, kāda notika 2009. gada janvārī, galveno uzmanību vēršot uz profilaksi un ārkārtas situāciju risināšanu, kā arī iespējamo trešo pušu iesaistišanu. Turklāt Komisija uzskata, ka ļoti svarīgi ir, lai ES un Krievijas attiecības enerģētikas jomā reglamentētu pārredzams un paredzams divpusējs tiesiskais regulējums, tāpēc jaunajā nolīgumā, kas šobrīd tiek apspriests, tā plāno iekļaut stingrus noteikumus attiecībā uz šo jautājumu.

Komisija turpina cieši pārraudzīt, kā attīstās Krievijas un Ukrainas attiecības gāzes maksājumu jautājumā. Infrastruktūras jomā Komisija ir novērojusi zināmu progresu attiecībā uz to, kā tiek īstenota kopējā deklarācija, ko pieņēma 2009. gada marta starptautiskajā ieguldījumu konferencē par Ukrainas gāzes tranzīta sistēmas modernizāciju. Komisijai bijušas vairākas tikšanās ar Ukrainas iestādēm, un starptautiskās finanšu iestādes šobrīd apspriež Ukrainas gāzes tranzīta sistēmas ģenerālplānā noteikto prioritāro projektu aspektus. Tajā pašā laikā Komisija cieši sadarbojas ar Ukrainas iestādēm, lai nodrošinātu konferences kopējā deklarācijā minēto reformu īstenošanu, kas ir priekšnosacījums tam, lai starptautiskās finanšu iestādes varētu sniegt nepieciešamo finansiālo atbalstu.

Pēdējo mēnešu nozīmīgākie notikumi infrastruktūras jomā ir šādi.

2009. gada jūnijā Komisija un 8 Baltijas reģiona dalībvalstis parakstīja saprašanās memorandu par Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojumu plānu, kas ir būtisks solis centienos uzlabot enerģētiskos savienojumus starp Baltijas reģionu un pārējo ES.

2009. gada jūlijā tika parakstīts starpvaldību nolīgums par Nabucco gāzesvadu, kas ir nozīmīgs solis centienos nodrošināt dažādību gāzes piegādē no Kaspijas reģiona caur dienvidu koridoru.

Patlaban tiek īstenota regula, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā, kura paredz gandrīz EUR 4 miljardu piešķiršanu konkrētiem projektiem tādās nozarēs kā gāzes un elektroenerģijas starpsavienojumi, jūras vēja enerģija un oglekļa uztveršana un uzglabāšana. Komisija cer, ka pirmos dotācijas nolīgumus izdosies parakstīt līdz 2010. gada beigām.

Ir virzījies uz priekšu darbs Vidusjūras reģiona gāzes un elektroenerģijas starpsavienojumu jomā, paredzot konkrētu iniciatīvu īstenošanu 2010. gadā.

2009. gada jūlijā Komisija iesniedza priekšlikumu regulai par gāzes piegādes drošību, kura mērķis ir nodrošināt efektīvu tiesisko regulējumu krīzes situācijām. Šis priekšlikums tika apspriests nesen notikušajā Enerģētikas padomes sanāksmē, un Komisija cer panākt politisku vienošanos par šo priekšlikumu gaidāmās Spānijas prezidentūras laikā.

Eiropas Savienība dibina ciešākas attiecības ar galvenajiem partneriem enerģētikas jomā. Piemēram, nesen tika izveidota ministru līmeņa ES un ASV enerģētikas padome, un līdz šī gada beigām Komisija cer parakstīt saprašanās memorandu ar Irāku par sadarbību enerģētikas jomā, kurā paredzēts ietvert nozīmīgus infrastruktūras elementus.

Energoapgādes drošības jautājums neapšaubāmi būs viens no svarīgākajiem jautājumiem arī nākamā Komisijas sastāva darba kārtībā, un tas arī turpmāk būs Komisijas galvenā problēma.

*
* *

Jautājums Nr. 25 (Marian Harkin) (H-0428/09)

Temats: ES mērķi atjaunojamās enerģijas jomā

ES tiesību akti par tādas enerģijas izmantošanu, kuru iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, ir svarīgs pasākums, ko ES ievieša, lai nodrošinātu dalībvalstu rīcību ar mērķi izstrādāt stabilu politisko satvaru atjaunojamās enerģijas izmantošanai. Tomēr Komisijas nesenie progresu ziņojumi ir atklājuši, ka dažām dalībvalstīm nākas pielikt lielas pūles, lai sasniegtu izvirzīto mērķi — līdz 2010. gadam panākt to, ka transporta nozarē 5,75 % no izlietotās enerģijas ir atjaunojamā enerģija. Vai Komisija var nosaukt pasākumus, ko tā ir īstenojusi, lai Eiropas Savienībā palielinātu ilgtspējīgas biodegvielas ražošanu? Un it īpaši — kādus pasākumus Komisija plāno veikt, lai nodrošinātu to, ka tādas valstis kā Īrija, kam pašlaik vēl nav izdevies sasniegt minēto 5,75 % mērķi, ieviestu jaunus stimulus, lai veicinātu tādas biodegvielas ražošanu, kura būtu ekonomiskā ziņā pievilcīga mazajiem uzņēmumiem un lauksaimniecības nozarei?

Atbilde

Komisija var apstiprināt, ka orientējošo mērķi panākt 5,75 % atjaunojamo energoresursu īpatsvaru transporta nozarē, kas tika noteikts Direktīvā 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā, nebūs iespējams sasniegt ES līmenī. To nebūs iespējams sasniegt, pat neskatoties uz to, ka biodegvielas patēriņš ES strauji pieaug un 2008. gadā sasniedza 3,3 % salīdzinājumā ar 0,5 % 2003. gadā. Pašreiz spēkā esošais tiesiskais regulējums nedod Eiropas Komisijai tiesības piemērot dalībvalstīm iedarbīgus instrumentus, kas nodrošinātu, ka tās sasniedz savu mērķi. Kopš 2005. gada Komisija ir uzsākusi 62 pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm par minētās direktīvas nosacījumu neizpildi, bet lielākā daļā no šīm procedūrām bija saistītas ar nespēju izpildīt ziņošanas pienākumus vai nespēju noteikt valsts mērķus atbilstīgi direktīvā minētajām atskaites vērtībām.

Šis bija viens no iemesliem, kāpēc Komisija ierosināja Padomei un Parlamentam pieņemt jaunu direktīvu par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu, kurā būtu noteikts tiesiski saistošs atjaunojamo energoresursu īpatsvara vispārējais mērķis un atjaunojamo energoresursu īpatsvara mērķis konkrēti transporta nozarē. Ar šo jauno Direktīvu 2009/28/EK tiek nodrošināts stingrāks tiesiskais regulējums atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanai transporta jomā, mainot noteiktā mērķa statusu no orientējoša uz saistošu, paplašinot direktīvas darbības jomu no biodegvielas uz visiem atjaunojamajiem energoresursiem, tostarp, elektroenerģiju, un paaugstinot sasniedzamo īpatsvara mērķi līdz 10 % laikposmam līdz 2020. gadam.

Direktīva nosaka arī ilgtspējības kritērijus biodegvielai. Lai biodegvielu varētu ieskaitīt obligāti sasniedzamajā mērķī un lai uz to attiektos atbalsta shēmas, šie kritēriji ir jāizpilda. Ilgtspējības kritēriji attiecas uz siltumnīcefekta gāzu emisijas obligāto minimālo samazinājumu, kas biodegvielai jānodrošina, to zemes platību aizsargāšanu, kurās ir liela bioloģiskā daudzveidība, atmežošanas novēršanu utt.

Komisija zina, ka daudzas dalībvalstis nav spējušas sasniegt 5,75 % mērķi. Tomēr pati dalībvalsts ir atbildīga par tādu stimulu ieviešanu, kas nepieciešami, lai veicinātu atjaunojamo energoresursu ražošanu vai izmantošanu. Dalībvalsts ir ieinteresēta ieviest atbilstošus atbalsta pasākumus valsts līmenī, lai pavērtu iespēju līdz 2020. gadam sasniegt 10 % mērķi, kas noteikts atjaunojamiem energoresursiem transporta nozarē.

Jaunā atjaunojamo energoresursu direktīva dalībvalstīm būs jātransponē līdz 2010. gada decembrim. Bet jau līdz nākamā gada 30. jūnijam dalībvalstīm būs jāiesniedz Komisijai savi valsts atjaunojamo energoresursu rīcības plāni, kuros būs sīki paskaidrots, kā dalībvalstis plāno sasniegt savus mērķus, tostarp 10 % mērķi, kas noteikts atjaunojamajiem energoresursiem transporta jomā. Komisija izvērtēs šos plānus un veiks atbilstošos pasākumus, tostarp uzsāks pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm, kas nebūs iesniegušas plānus atbilstoši direktīvas prasībām.

*
* *

Jautājums Nr. 26 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0441/09)**Temats: Enerģijas un klimata paketes un tajā paredzēto pasākumu īstenošanā sasniegtais progress**

2008. gada decembrī pieņemtā enerģijas un klimata pakete paredz, ka dalībvalstīm līdz 2020. gadam piesārņojošās emisijas jāsamazina par 20 % (30 % — ja tiks noslēgts nolīgums rīcībai pēc Kioto protokola darbības beigām). Līdz 2020. gadam jāpanāk, lai 20 % no izlietotās enerģijas tiktu iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Lai šos mērķus īstenotu, jāsamazina piesārņojošās emisijas rūpniecības nozarēs ar augstu enerģijas izmantošanas intensitāti, kā arī transporta un celtniecības jomā. Enerģijas un klimata paketē noteikti mērķi paredz Eiropas uzņēmumu modernizāciju un efektīvāku enerģijas izmantošanu transporta un celtniecības jomā, kā arī oglekļa dioksīda ģeoloģisku glabāšanu.

Vai Komisija varētu raksturot enerģijas un klimata paketes un tajā paredzēto pasākumu īstenošanā sasniegto progresu un atbildēt uz jautājumu, vai ir konstatēta aizkavēšanās salīdzinājumā ar sākotnēji noteikto grafiku?

Atbilde

Atjaunojamo energoresursu direktīva⁽⁴⁾, kas ietilpst enerģijas un klimata paketē, dalībvalstīm jātransponē līdz 2010. gada 5. decembrim. Šīs direktīvas 4. pants nosaka, ka katra dalībvalsts pieņem valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā un iesniedz to Komisijai līdz 2010. gada 30. jūnijam. Šie valstu rīcības plāni atjaunojamo energoresursu jomā ir jāizstrādā, izmantojot paraugu, ko atbilstīgi minētās direktīvas 4. panta 1. punkta un VI pielikuma noteikumiem Komisija pieņēma 2009. gada 30. jūnijā. Lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot valstu rīcības plānus atjaunojamo energoresursu jomā, direktīvā noteikts, ka katra dalībvalsts līdz 2009. gada 31. decembrim publicē dokumentu par direktīvā noteikto sadarbības mehānismu plānoto izmantojumu un ziņo par to Komisijai. Komisija nav paredzējusi atkāpes no šī grafika. Patlaban norit darbs arī pie vairākiem īstenošanas pasākumiem, kas saistīti ar biodeģvijas ilgtspējības shēmu.

Pārskatītā Emisiju tirdzniecības direktīva⁽⁵⁾ paredz daudzu īstenošanas pasākumu pieņemšanu, un uz lielu daļu no šiem pasākumiem attiecas regulatīvā kontroles procedūra. Darbu pie īstenošanas Komisija sāka tūlīt pēc klimata un enerģijas paketes pieņemšanas 2008. gada decembrī. Pirmais pasākums, proti, lēmums par to nozaru un apakšnozaru sarakstu, kurās pastāv būtisks oglekļa emisiju pārvirzes risks, atbilstīgi noteiktajam termiņam tiks pieņemts līdz 2009. gada decembra beigām. Ar citiem Komisijai uzticētajiem lēmumiem saistītie sagatavošanas darbi norit pēc grafika.

Lēmums par dalībvalstu kopīgiem pasākumiem⁽⁶⁾ paredz četru īstenošanas pasākumu pieņemšanu, un uz visiem šiem pasākumiem attiecas regulatīvā kontroles procedūra. Darbu pie īstenošanas Komisija sāka tūlīt pēc klimata un enerģijas paketes pieņemšanas 2008. gada decembrī, un sagatavošanas darbi norit pēc grafika.

Oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas direktīvā⁽⁷⁾ nav noteikti īstenošanas pasākumi, bet Komisija tajā ir aicināta izstrādāt vadlīnijas par trim jautājumiem. Vadlīniju izstrāde norit pēc grafika.

Attiecībā uz enerģijas un klimata paketes energoefektivitātes mērķi jānorāda, ka Ēku direktīva⁽⁸⁾, Energoefektivitātes pakalpojumu direktīva⁽⁹⁾, Koģenerācijas veicināšanas direktīva⁽¹⁰⁾ un Ekodizaina

(4) Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu, OV L 140/16, 5.6.2009.

(5) Direktīva 2009/29/EK ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, OV L 140, 5.6.2009.

(6) Lēmums Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam, OV L 140, 5.6.2009.

(7) Direktīva 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 200/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006, OV L 140, 5.6.2009.

(8) Direktīva 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti, OV L 1, 4.1.2003.

(9) Direktīva 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem, OV L 114, 27.4.2006.

(10) Direktīva 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, OV L 52, 21.2.2004.

direktīvas⁽¹¹⁾ un Energopatēriņa marķējuma direktīvas⁽¹²⁾ īstenošanas pasākumi jau ir īstenoti vai arī patlaban tiek īstenoti. Visas minētās direktīvas nosaka, ka dalībvalstis, ievērojot noteiktos transponēšanas termiņus, publicē attiecīgos tiesību aktus un ziņo par to Komisijai. Komisija nav paredzējusi atkāpes no šī grafika. Kā integrētās enerģētikas un klimata pārmaiņu politikas 20/20/20⁽¹³⁾ papildpasākumi Otrajā stratēģiskajā enerģētikas pārskatā⁽¹⁴⁾ bija iekļautas vairākas jaunas Komisijas iniciatīvas energoefektivitātes jomā, piemēram, ierosinātā Energopatēriņa marķējuma direktīvas un Ēku direktīvas pārstrādāšana un priekšlikums par riepju marķēšanu. Ar priekšlikumu pārstrādāt Ēku direktīvu Komisija nāca klajā vienu gadu ātrāk nekā bija norādīts 2006. gada energoefektivitātes rīcības plānā⁽¹⁵⁾, lai nodrošinātu enerģijas un klimata paketes mērķa savlaicīgu sasniegšanu. Nesen panāktās politiskās vienošanās par divām pārstrādājamajām direktīvām un regulas par riepju marķēšanu pieņemšana ir reāls sasniegums, kas apliecina stingru politisko gribu īstenot tālejošu energoefektivitātes politiku.

*
* *

Jautājums Nr. 27 (Brian Crowley) (H-0464/09)

Temats: Atjaunojamā enerģija

Kādus pasākumus Komisija veic atjaunojamo enerģijas avotu jomā, lai īstenotu ES mērķus attiecībā uz klimata pārmaiņām un radītu vairāk darbavietu viedākas un videi labvēlīgākas ekonomikas apstākļos?

Atbilde

Direktīva par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu⁽¹⁶⁾, kas ietilpst iepriekš 2009. gadā pieņemtajā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā, dalībvalstīm jātransponē līdz 2010. gada 5. decembrim. Tagad, kad Direktīva ir pieņemta, galvenā uzmanība tiek vērsta uz to, lai dalībvalstis direktīvu pilnībā un pienācīgi īstenotu. Šajā nolūkā direktīvas 4. panta 1. punkts nosaka, ka dalībvalstis līdz 2010. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai valsts rīcības plānu atjaunojamo energoresursu jomā. 2009. gada 30. jūnijā Komisija pieņēma saistošu rīcības plānu paraugu⁽¹⁷⁾, pēc kura dalībvalstīm jāizstrādā savi rīcības plāni. Kad valstu rīcības plāni būs iesniegti, Komisija tos izvērtēs un pārbaudīs to atbilstību valstu un Eiropas mērķiem, kas noteikti direktīvā.

Lai atbalstītu energotehnoloģiju attīstību, kura ir nepieciešama, lai sasniegtu 2020. gada mērķus, un sakopotu Eiropas vispārējos centienus, minētajā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā tika pausts aicinājums īstenot Energotehnoloģiju stratēģisko (ETS) plānu⁽¹⁸⁾. Viens no šīs darbības galvenajiem sasniegumiem ir Eiropas rūpniecības iniciatīvas zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju (piemēram, vēja enerģijas, saules enerģijas, bioenerģijas un viedā tīkla tehnoloģiju) attīstībai, kuras, nosakot konkrētus mērķus, darbības, nepieciešamos resursus un konkrētus termiņus, tehnoloģiju ceļvežu veidā kopā ar nozares pārstāvjiem un dalībvalstīm tika izstrādātas laikposmam līdz 2020. gadam. 2010. gadā šīs iniciatīvas sāks īstenot praksē. Komisija savā priekšlikumā „Ieguldījumi zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju attīstībā”⁽¹⁹⁾ norāda, ka nākamajos desmit gados

(11) Direktīva 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem, OV L 285, 31.10.2009.

(12) Direktīva 92/75/EEK par sadzīves tehnikas enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm, OV L 297, 13.10.1992., 16.–19. lpp.

(13) Komisijas paziņojums — Enerģētikas politika Eiropai, COM(2007) 1 galīgā redakcija, publicēts 10.1.2007.

(14) Komisijas paziņojums — Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats: ES energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plāns SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 un COM/2008/0781 galīgā redakcija, publicēts 13.11.2008.

(15) Komisijas paziņojums — Energoefektivitātes rīcības plāns: potenciāla izmantošana SEC(2006) 1173, SEC(2006) 1174, SEC(2006) 1175 un COM/2006/0545 galīgā redakcija, publicēts 19.10.2006.

(16) Direktīva 2009/28/EK — OV L 140/16, 5.6.2009.

(17) Komisijas 2009. gada 30. jūnija Lēmums, ar ko izveido paraugu valsts rīcības plāniem atjaunojamo energoresursu jomā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/28/EK [izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 5174] — OV L 182, 15.7.2009.

(18) Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskais plāns — Ceļā uz zemas oglekļa emisijas nākotni COM (2007) 723

(19) COM(2009) 519 galīgā redakcija

enerģotehnoloģiju pētniecībā būs jāiegulda papildu līdzekļi EUR 50 miljardu apmērā. Tas nozīmē gandrīz trīskāršu ieguldījumu palielināšanu Eiropas Savienībā no EUR 3 līdz EUR 8 miljardiem gadā.

Prioritātes, kas attiecas uz šo pētniecības jomu, ko finansē no 7. pamatprogrammas (2007.–2013. gadam) līdzekļiem un kuras kopējais budžets ir EUR 2 350 miljoni, tiek saskaņotas ar ETS plāna rūpniecības iniciatīvu mērķiem un ceļvežiem.

Programma „Saprātīga enerģija Eiropai”⁽²⁰⁾ atbalsta ilgtspējīgu energoresursu izmantošanu un galvenā uzmanība tajā vērsta uz tirgus šķēršļu likvidēšanu un labvēlīgākas uzņēmējdarbības vides radīšanu atjaunojamo energoresursu tirgos. Programma aptver plašu darbību loku, tostarp reklāmas un izplatīšanas projektus. Arī Pilsētu mēru pakts ir tālejoša Eiropas Komisijas iniciatīva, kuras mērķis ir mudināt vietējās iestādes un pilsētu iedzīvotājus rīkoties, lai cīnītos pret globālo sasilšanu.

Komisija aicina godāto deputātu skatīt arī iepriekš sniegto atbildi uz jautājumu H-0208/09⁽²¹⁾ par videi nekaitīgākām darba vietām.

*
* *

Jautājums Nr. 28 (Pat the Cope Gallagher) (H-0465/09)

Temats: Apvienotās Karalistes elektroenerģijas pārvešanas nodevu ietekme uz Īriju

Apvienotās Karalistes pārvešanas nodevu režīms traucē elektroenerģijas tirdzniecību, jo īpaši starp Apvienoto Karalisti un Īriju, palielinot gan no Īrijas eksporta izmaksas, gan cenu pieaugumu par zemāku cenu importētai enerģijai ziēmā. Šīs iekasēšanas metodes rada šķēršļus Īrijas atjaunojamo energoresursu ekonomikas potenciāla optimizēšanai, var izraisīt to, ka ražošanas iekārtas elektrības ražošanai no atjaunojamiem enerģijas resursiem biežāk tiek izslēgtas un tādējādi palielina atkarību no patērētāju finansētājiem atbalsta mehānismiem.

Vai Komisija piekrīt, ka Apvienotās Karalistes nodevu iekasēšanas metodes par enerģijas pārvešanu rada nopietnus traucējumus tirdzniecībā starp Īriju un Apvienoto Karalisti? Vai Komisija uzskata, ka Apvienotās Karalistes nodevu iekasēšanas metodes atbilst Elektroenerģijas regulas (EK) Nr. 714/2009⁽²²⁾ noteikumiem? Kādus konkrētus pasākumus Komisija var veikt šādu tirdzniecības šķēršļu novēršanai?

Atbilde

Regula (EK) Nr. 714/2009 tika pieņemta kā daļa no Trešā tiesību aktu kopuma enerģijas tirgus jomā, un to piemēros no 2011. gada 3. marta. Līdz minētajam datumam turpina piemērot Regulu (EK) Nr. 1228/2003⁽²³⁾. Tomēr attiecībā uz šo jautājumu abās direktīvās nav būtisku atšķirību.

Ikvienam tīkla lietotājam ir jāmaksā pārvades sistēmu operatoriem, kuru sistēmai tas ir pieslēgts. Šīs maksas apmēru iepriekš apstiprina valsts pārvaldes iestādes, un tā atbilst pārvades sistēmas darbības izmaksām. No lietotājiem, kas elektroenerģiju importē vai eksportē, ir aizliegts iekasēt lielāku (vai mazāku) maksu nekā no lietotājiem, kas elektroenerģiju iegādājas no attiecīgās dalībvalsts ražotājiem.

Dalībvalstīs maksu par piekļuvi tīklam var noteikt, lai veicinātu generatoru izvietojumu vietās, kur kopējam pārvades tīklam rodas mazākas izmaksas. Šāda tā dēvētā novietojuma noteiktā maksa Elektroenerģijas regulā ir īpaši atļauta. Apvienotā Karaliste piemēro šādu režīmu. Komisijai nav pamata domāt, ka noteiktā maksa neatspoguļo izmaksas.

Regula (EK) Nr. 1228/2003 (un Nr. 714/2009) paredz izveidot arī kompensācijas mehānismu starp pārvades sistēmu operatoriem, kurš attiecas uz izmaksām, kas radušās, pārvadot pārrobežu elektroenerģijas plūsmas. Visus minētos kompensāciju maksājumus veic un saņem pārvades sistēmu operatori, un pēc tam tos iekļauj pārvades tarīfos, ko piemēro sistēmas lietotājiem dalībvalstīs.

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmums Nr. 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007.–2013. gads)

⁽²¹⁾ Atbilde pieejama <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽²²⁾ OV L 211, 14.8.2009., 15. lpp.

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Regula (EK) Nr. 1228/2003 par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā, OV L 176, 15.7.2003.

Līdz šim minētais kompensācijas mehānisms ir īstenots, ievērojot brīvprātīguma principu. Komisija plāno nākt klajā ar priekšlikumiem saistošām vadlīnijām par kompensācijas mehānismu starp pārvades sistēmu operatoriem, kas jāpieņem saskaņā ar komiteju procedūru. Šajos priekšlikumos būs iekļautas arī vadlīnijas par elektroenerģijas ražotājiem noteiktās pārvades maksas saskaņošanu. To pamatā būs vadlīniju projekts, ko 2005. gadā izstrādāja Eiropas Elektriķu un gāzes regulatoru grupa.

*
* *

Jautājums Nr. 29 (Cristina Gutiérrez-Cortines) (H-0430/09):

Temats: Sūdzības, kas iesniegtas par pamatprojektu apgādes sistēmai no Senaho aizsprosta līdz Taibijas upes kanālu satekai, arhivēšana

Pamatojoties uz kādiem apsvērumiem un kritērijiem, Komisija ir arhivējusi sūdzību (SG/CDC(2008)A/822), kurā Isidoro Ruiz Galdón centrālo lietotāju apvienību, Seguras apūdeņotāju un Seguras upes ielejas ziemeļu daļas kopienu vārdā izsaka pretenzijas pret pamatprojektu apgādes sistēmai no Senaho aizsprosta līdz Taibijas upes kanālu satekai, — sūdzību, kuru parakstījušas Siesas, Blankas un Abaranas pašvaldības, apūdeņošanas kopienas un vairāk nekā 11 000 iedzīvotāju?

Saskaņā ar šīs lietas dokumentiem upes aizbēršanas rezultātā tiktu tiešā veidā izpostīta gan upe, gan tās krasti un pasliktinātos ūdens kvalitāte, tādējādi pārkāpjot Direktīvu 2000/60/EK. Šis projekts neparedz alternatīvas, nav veikts tā ietekmes uz vidi novērtējums, un tajā nav paredzēti arī pasākumi projekta īstenošanas seku kompensēšanai. Konkursa uzaicinājums tika pasludināts, neparedzot šādus risinājumus. Turklāt šā projekta īstenošanas rezultātā var izzust aizsargājamie dzīvnieki, piemēram, ūdri (lutra lutra).

Atbilde

Šī projekta mērķis ir nodrošināt ūdensapgādi Mursijas reģionam Spānijā, kur ir vairāk nekā 700 000 iedzīvotāju (vasarā iedzīvotāju skaits var pārsniegt vienu miljonu). Pašreizējā ūdensapgāde neatbilst dažām Dzeramā ūdens direktīvas⁽²⁴⁾ prasībām, jo ūdenī ir pārāk liela sulfātu un magnija koncentrācija. Projekts, ko ES līdzfinansē no kohēzijas fondiem, aizstāj iepriekšējo projektu („Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla”), kuru noraidīja sakarā ar tā būtisko ietekmi uz vidi.

2005. gadā Komisija saņēma sūdzību par šo projektu, kurā bija minēti vairāki iespējami EK vides tiesību aktu pārkāpumi, jo īpaši Direktīvas par ietekmes uz vidi novērtējumu⁽²⁵⁾ un direktīvu par dabas aizsardzību⁽²⁶⁾⁽²⁷⁾ pārkāpumi. 2005. gada oktobrī Komisija lietu izbeidza, jo rūpīgas lietas izskatīšanas gaitā ES vides tiesību aktu pārkāpumi netika konstatēti.

2008. gada 8. janvārī Komisijai tika iesniegta un „EU PILOT” sistēmā reģistrēta jauna sūdzība (no cita sūdzības iesniedzēja). Komisija pilnībā izvērtēja lietas apstākļus un īstenoja informācijas apmaiņu par projektu starp Spānijas iestādēm un Komisijas dienestiem.

Komisijas dienesti informēja sūdzības iesniedzēju par izdarītajiem secinājumiem, kuri ļāva izslēgt pārkāpuma iespējamību, 2009. gada 29. jūnija vēstulē (un vēlāk nosūtītajā 2009. gada 13. oktobra apstiprinošajā vēstulē).

Īsumā lietas izbeigšana tika pamatota ar šādiem argumentiem.

Daudzi no sūdzībā minētajiem aspektiem attiecās uz iespējamiem valsts procedūru pārkāpumiem, kurus Komisijai nav tiesību izskatīt.

Kompetentā vides aizsardzības iestāde tobrīd veica projekta ietekmes uz vidi novērtējumu. Apsvērtās alternatīvas un dabas un ūdens aizsardzības aspekti cita starpā ir iztirzāti novērtējuma tekstā.

Tā kā iepriekš minētā procedūra ir piemērotākais instruments iespējamās ietekmes uz vidi noteikšanai un projekts netika apstiprināts, ES vides tiesību aktu pārkāpumi nav konstatēti.

⁽²⁴⁾ Padomes Direktīva 98/83/EK par dzeramā ūdens kvalitāti, OV L 330, 5.12.1998.

⁽²⁵⁾ Grozītā Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, OV L 175, 5.7.1985.

⁽²⁶⁾ Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību, OV L 103, 25.4.1979.

⁽²⁷⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV L 206, 22.7.1992.

Lai gan konkursa procedūras uzsākšana, pirms ir pabeigta ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra, nav uzskatāma par labāko praksi, IVN direktīva nenosaka konkrētas prasības attiecībā uz šo jautājumu. Direktīva nosaka vienīgi to, ka pirms novērtējuma procedūras beigām projektam nedrīkst piešķirt īstenošanas atļauju.

*
* *

Jautājums Nr. 30 (Frank Vanhecke) (H-0433/09)

Temats: Turcija un Sudāna

Sudānas valsts prezidents Omārs Al-Baširs esot piedalījies kādā organizācijas „Islāma konference” (OIC) tikšanās reizē, kura, sākot no 2009. gada 9. novembra, notikusi Stambulā. Attiecībā uz Omāru Al-Baširu sakarā ar apsūdzību par Darfūrā izdarītiem kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci Starptautiskā krimināltiesā izsniegusi starptautisku apcietinājuma orderi.

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome, kurā kā pagaidu locekli laika periodā no 2009. gada līdz 2011. gadam ir arī Turcija, rezolūcijā Nr. 1593 aicināja visas valstis sadarboties ar Starptautisko krimināltiesu. Turcija gan nav Līguma par Starptautisko krimināltiesu dalībvalsts, toties visas ES dalībvalstis ir arī minētā līguma dalībvalstis.

Ja Omārs Al-Baširs patiešām uzturējies Stambulā un netika apcietināts, kā tādā gadījumā Komisija vērtē Turcijas politiku, ņemot vērā ES ārpolitikas mērķus cilvēktiesību jomā? Kādas sekas tas rada attiecībā uz pievienošanās sarunu gaitu?

Atbilde

Sudānas prezidents Omārs Al-Baširs neieradās Turcijā, lai apmeklētu organizācijas „Islāma konference” Ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības pastāvīgās komitejas sanākumi.

*
* *

Jautājums Nr. 31 (Seán Kelly) (H-0435/09)

Temats: Preču zīmju direktīva (2008/95/EK) un Google AdWords

Nesenajos EK Tiesas ģenerālvokāta L. M. Pojareša Pessoa Maduru (Poiars Pessoa Maduro) secinājumos par lietām saistībā ar Google AdWords tika ieteikts atļaut iespēju vienam uzņēmumam nopirkt reklāmas atslēgvārdu (adword), kas ir cita uzņēmuma preču zīme saskaņā ar Preču zīmju direktīvas (2008/95/EK⁽²⁸⁾) 5. pantu.

Preču zīme ir būtisks intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības elements. Uzņēmumam var pāriet daudzi gadi, kamēr tiek iegūta reputācija, uz kuras pamatojas preču zīme. Tas vienlīdz attiecas gan uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, gan uz lielākiem uzņēmumiem. Šāda iespēja vienam uzņēmumam nopirkt cita uzņēmuma preču zīmi ir acīmredzami netaisnīga.

Vai Komisija varētu šā iemesla dēļ norādīt, vai tā ir gatava iesniegt priekšlikumus par grozījumiem, lai atjauninātu Preču zīmju direktīvu, ja EK Tiesa pieņems lēmumu, kas labvēlīgs Google?

Atbilde

Komisija apzinās, cik svarīgi ir aizsargāt tiesības, ko piešķir preču zīme, un zina, cik dažādi tiek interpretēti 5. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvā 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, kura aizstāj iepriekšējo Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK⁽²⁹⁾. 2009. gada 22. septembrī sniegtie ģenerālvokāta Poiarsa Maduro secinājumi attiecas uz apvienotajām lietām C-236/08, C-237/08 un C-238/08, kuras ir saistītas ar Google. Komisija nevar apsvērt direktīvas grozīšanas pasākumus, pirms Eiropas Kopienas Tiesa ir pasludinājusi spriedumu šajās lietās.

⁽²⁸⁾ OV L 299, 8.11.2008., 25. lpp.

⁽²⁹⁾ OV L 40, 11.2.1989.

*
* *

Jautājums Nr. 32 (Eleni Theoharous) (H-0438/09)

Temats: Kultūras mantojuma iznīcināšana

Jautājums par kultūras mantojuma iznīcināšanu okupētajā Kipras ziemeļu daļā ir ļoti nozīmīgs visai Eiropai. Tas, ka Panagia Odigitria (Bekestan) baznīcai ir paredzēti EUR 2 miljoni no kopējās summas EUR 259 miljonu apmērā, kas piešķirta kā atbalsts okupētajām teritorijām, ir vērtējams pozitīvi. Tā kā okupētajā Kipras daļā ir daudz pareizticīgo un citu kristīgo baznīcu, kā arī citu pieminekļu, kas, ja vien netiks nekavējoties atjaunoti, sabruks un zudīs uz visiem laikiem, vai Komisija varētu atbildēt, vai tā ir paredzējusi turpināt nodrošināt apropriāciju pieejamību no EUR 259 miljonu summas un paātrināt procedūru, jo runa ir par Eiropas un pasaules kultūras mantojuma saglabāšanu?

Atbilde

Komisija pilnīgi piekrīt godātajai deputātei, ka kultūras mantojuma saglabāšana Kiprā ir nozīmīga visai Eiropai. ES finansējums šim mērķim ir piešķirts kopš 2001. gada, jo īpaši prioritārajiem projektiem mūra ieskaustajā Nikosijas pilsētā saskaņā ar divpusējo Nikosijas ģenerālplānu. Abi galvenie ES finansētie projekti — Ōmeriye pirtu kompleksa un Bedestan baznīcas atjaunošana — ir saņēmuši Europa Nostra balvu. Citi ES finansēti projekti ir realizēti mūra ieskaustajā Famagustas pilsētā.

Pēc Parlamenta pieprasījuma 2010. gadā plānots veikt arī EUR 800 000 vērtu pētījumu par kultūras mantojumu. Šī pētījuma gaitā cita starpā tiks izstrādāts visu kultūrvēsturiski nozīmīgo pieminekļu sīks raksturojums (papildinot to ar fotogrāfijām un skicēm), fiksēti esošie bojājumi un sagatavots to atjaunošanas darbu saraksts, kuri nepieciešami, lai atjaunotu bojāto kultūras pieminekļu sākotnējo stāvokli. Kad pētījums būs pabeigts, tas tiks izmantots kā pamats turpmākai ES līdzekļu novirzīšanai atjaunošanas projektiem.

*
* *

Jautājums Nr. 33 (Ernst Strasser) (H-0439/09)

Temats: Ekonomisko noziegumu pieauguma atzīšana sakarā ar Eiropas Savienības paplašināšanos austrumu virzienā

Saskaņā ar tā pētījuma par spējīgāko vadītāju indeksu (TMI) jaunāko publikāciju, ko ik gadu kopīgi veic konsultatīva sabiedrība AT Kearney un Vīnes Ekonomikas un uzņēmējdarbības pārvaldības universitāte, 88 % no aptaujātajiem Austrijas uzņēmumiem uzskata — iespējamība, ka ekonomiskā noziedzība pieaug sakarā ar Eiropas Savienības paplašināšanos austrumu virzienā, ir ļoti liela.

Kopš 2003. gada to uzņēmumu procentuālais īpatsvars, kuri izjūt šāda veida apdraudējumu, saglabājies stabils (87 % 2008. g.).

Vai iepriekš minētā Austrijas uzņēmumu atziņa atbilst Komisijas vērtējumiem vai tās rīcībā esošajai informācijai par šo fenomenu, un, ja tas tā tiešām ir, vai Komisija izstrādās priekšlikumu šā fenomena un tā cēloņu novēršanai?

Atbilde

Komisijas rīcībā nav informācijas, kas apstiprinātu vai atspēkotu viedokli, ko godātā deputāta minētajā aptaujā pauduši Austrijas uzņēmumu vadītāji. Komisijai nav zināmas arī metodes, ko minētajā aptaujā izmantoja respondentu viedokļa izvērtēšanai.

Eiropola Organizētās noziedzības draudu novērtējuma ziņojums un citi tiesībaizsardzības iestāžu avoti liecina, ka organizētu noziedzīgu grupējumu darbība Austrumeiropā kļūst arvien aktīvāka, tostarp ekonomisko noziegumu jomā. Tomēr necīgais pieejamo statistiskās datu apjoms nav pietiekams, lai Eiropas Savienības paplašināšanos varētu sasaistīt ar ekonomiskās noziedzības pieaugumu. Arī godātā deputāta minētā aptauja liecina, ka Austrijas vadītāju viedoklis nav mainījies kopš 2003. gada (proti, laika pirms Austrumeiropas valstu pievienošanās ES).

Komisija ļoti aktīvi darbojas, lai novērstu un apkarotu ekonomiskos un finanšu noziegumus ES, un tā ir ierosinājusi vēl vairāk stiprināt līdzšinējos pasākumus, īstenojot Stokholmas programmu, kura noteiks ES prioritātes nākamajiem pieciem gadiem. Nozīmīgāko plānoto pasākumu mērķis ir ierosināt kriminālsankcijas

par krāpniecību saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām, paplašināt iespējas konfiscēt organizētās noziedzības rezultātā iegūtos līdzekļus, veicot grozījumus patlaban spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā un uzlabojot noziedzīgā ceļā iegūtu līdzekļu izsekošanas instrumentus, efektīvāk novērst un apkarot korupciju un stiprināt dalībvalstu spēju veikt finanšu noziegumu izmeklēšanu.

Valstīs, kas nav ES valstis, bet plāno tai pievienoties, tiesībsardzības iestāžu spēju stiprināšana ir nozīmīga pirmspievienošanās sagatavošanas darbu daļa. Organizēti noziedzīgie grupējumi ir izmantojuši to, ka šo valstu iestādes nespēj pietiekami efektīvi vērsties pret noziedzīgām darbībām, kontrolēt valsts robežas un sadarboties ar kolēģiem citās reģiona un ES valstīs. Dienvidaustrumeiropas sadarbības iniciatīvas reģionālais pārrobežu noziedzības apkarošanas centrs sadarbībā ar Eiropu ir veicis organizētās noziedzības draudu novērtējumu Dienvidaustrumeiropas reģionā. Dažas valstis ir noslēgušas sadarbības nolīgumu ar Eiropu, citas valstis gatavojas šādu nolīgumu noslēgt. Komisija, nodrošinot finansiālo palīdzību reģionālā un valsts līmenī, atbalsta tiesībsardzības iestāžu spēju uzlabošanu paplašināšanās valstīs, lai varētu efektīvāk cīnīties pret organizēto noziedzību.

*
* *

Jautājums Nr. 34 (Jürgen Klute) (H-0442/09)

Temats: EK sadarbības ar Nikaragvu apturēšana

Lai gan Nikaragva ir viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē, Eiropas Komisija pieņēma lēmumu apturēt 2008. un 2009. gadam paredzētā EUR 60 miljonu maksājuma veikšanu, tādēļ, ka pašvaldību vēlēšanu norisē atklāti pārkāpumi. Šī summa bija paredzēta izglītības un veselības programmām, ražošanas dažādošanai un citiem mērķiem. Šī iemesla dēļ Komisijas pasākums ir smags sods nabadzīgākajiem Nikaragvas iedzīvotājiem.

Nesen Komisija bija gatava atcelt šo apturēšanu, izmaksājot EUR 10 miljonus, taču tagad saistībā ar Nikaragvas Augstākās tiesas lēmumu par atkārtotām prezidenta un mēru vēlēšanām tā nolēmusi turpināt piemērot pret Nikaragvu vērstas sankcijas.

Kādēļ Komisija pieņēma šādus pasākumus pret Nikaragvu, bet ne pret Kolumbijas vai Kostarikas valdībām, jo šajās valstīs tika pieņemti līdzīgi lēmumi?

Vai Komisija ir iecerējusi atcelt sankcijas pret Nikaragvu un tās demokrātiski ievēlēto valdību?

Vai Komisija ir veikusi pētījumu par šo pasākumu ietekmi uz visnabadzīgākajiem Nikaragvas iedzīvotājiem?

Atbilde

Komisija daudzus gadus ir aktīvi iesaistījusies Nikaragvas atbalstīšanā. EK sadarbība attīstības jomā ir beznosacījumu sadarbība. Tomēr demokrātijas, tiesiskuma un labas pārvaldības principu ievērošana ir pamatnosacījumi, kas minēti visos finansēšanas līgumos, ko parakstījušas šīs valsts iestādes.

Pēc negodīgajām 2008. gada novembra pašvaldību vēlēšanām Komisija, apspriežoties ar Padomi, nolēma, ka budžeta atbalsts nav piemērots veids sadarbībai ar Nikaragvu attīstības jomā.

Kopš tā laika Komisija ir risinājusi sarunas ar Nikaragvu par vēlēšanu un pārvaldības jautājumiem, un sarunu rezultātā budžeta atbalsts ir daļēji atjaunots — izglītības jomā.

Komisija arī turpmāk iesaistīsies šajā nozīmīgajā dialogā, un tā cer turpināt līdzekļu izmaksu, tiklīdz būs izpildīti attiecīgie nosacījumi.

Komisija rūpīgi saskaņo savu rīcību ar ES dalībvalstīm un citiem līdzekļu devējiem un ir pienācīgi ņēmusi vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. decembra rezolūciju un nesen pieņemto 2009. gada 26. novembra rezolūciju.

Komisija ir apņēmusies kopumā uzturēt šādu atbalsta līmeni Nikaragvā, nepieciešamības gadījumā pārorientējot sadarbības programmas.

Visbeidzot, jānorāda, ka visi citi atbalsta sniegšanas pasākumi, izņemot budžeta atbalstu, tiek turpināti un sadarbība, tostarp jaunu projektu apstiprināšana un valstij sniegtā atbalsta starpposma pārskatīšana, 2009. gadā ritēja savu ierasto gaitu.

*
* *

Jautājums Nr. 35 (Anna Hedh) (H-0443/09)**Temats: Alkohola reklāma**

Pagājušā rudenī pēc foruma „Alkohols un veselība” pieprasījuma tā zinātniskā grupa iesniedza ziņojumu „Mārketinga komunikācijas ietekme uz alkoholisko dzērienu patēriņa apjomu un veidu īpaši jauniešu vidū”.

Ziņojumā tika secināts, ka saskaņā ar izskatītajiem trīspadsmit pētījumiem alkohola reklāma mudina jauniešus sākt alkohola lietošanu un tos jauniešus, kuri jau lieto alkoholu, palielināt patēriņu. Šie pētījumi atklāj arī ciešas saiknes esamību starp tās reklāmas daudzumu, ar kuru jaunieši saskaras un patēriņa palielināšanās apmēru. Turklāt saskaņā ar Komisijas sagatavoto ziņojumu pašregulācijai, kuru reklāmas jomā iesaka alkoholizēto dzērienu ražotāji, nav labu rezultātu. Efektīvāka ir stingru noteikumu piemērošana

Tātad pastāvošie noteikumi, ar kuriem aizliegta tieši jauniešiem paredzēta alkohola reklāma, ir praktiski neefektīvi. Labākais jauniešu alkoholisma ierobežošanas veids ir pilnīgs alkohola reklāmas aizliegums, kā tas norādīts arī zinātniskajā žurnālā The Lancet.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, vai Komisija plāno aizliegt alkohola reklāmu tāpat, kā tā veselības apsvērumu dēļ aizliedza tabakas reklāmu?

Atbilde

Godātā deputāte ir skārusi ļoti būtisku jautājumu.

Pašreizējā Zviedrijas prezidentūra ir daudz darījusi, lai nodrošinātu, ka ar alkoholu saistītie jautājumi arvien ir vieni no prioritārajiem jautājumiem Eiropas darba kārtībā. Šomēnes pieņemtajos Padomes secinājumos dalībvalstis un Komisija tika aicinātas darīt vairāk, lai aizsargātu bērnus pret reklāmas un mārketinga ietekmi.

Pirmā ES Alkohola stratēģija paredz, ka Komisija atbalsta alkoholisko dzērienu pārvaldības uzlabošanu divos galvenajos veidos. Pirmkārt, ar Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu⁽³⁰⁾, kas nosaka obligātos standartus ar alkoholiskajiem dzērieniem saistītajiem audiovizuālajiem komerciālajiem paziņojumiem televīzijas raidījumos un audiovizuālajiem mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma. Direktīvā noteikts, ka audiovizuālie komerciālie paziņojumi par alkoholiskajiem dzērieniem nedrīkst būt vērsti konkrēti uz nepilngadīgo auditoriju un televīzijas reklāmās nedrīkst būt attēlotas nepilngadīgas personas, kas lieto šos dzērienus.

Otrkārt, ar divām jaunām struktūrām, kuru mērķis ir veicināt ES Alkohola stratēģijas īstenošanu. Pirmā struktūra ir Nacionālā alkohola politikas un rīcības komiteja, kurā dalībvalstis var dalīties ar valsts līmenī izmantotajām pieejām un salīdzināt šīs pieejas.

Otra struktūra ir forums „Alkohols un veselība”, kurā piedalās dažādas ieinteresētās puses no visas sabiedrības, kuras apņemas izstrādāt brīvprātīgas pieejas alkohola radītā kaitējuma mazināšanai. Šajā forumā ir pārstāvēti visi alkohola vērtību ķēdes dalībnieki (no ražotājiem līdz mazumtirgotājiem un viesu uzņemšanas sektora pārstāvjiem).

Alkohola reklāma ir nozīmīgs foruma temats. Tika izveidota īpaša Mārketinga komunikācijas darba grupa, kuras mērķis ir analizēt dažādos jautājumus un vecināt vienotas izpratnes veidošanu.

Nāamos gados būs svarīgi izvērtēt šīs darbības un noteikt, vai kopumā tās ir pietiekamas, lai nodrošinātu bērnu un jauniešu aizsardzību. Jo īpaši būs jāizvērtē, vai spēkā esošie normatīvie akti ES un dalībvalstu līmenī kopā ar ieinteresēto pušu brīvprātīgajām darbībām ir efektīvi vai arī ir nepieciešams rast jaunu līdzsvaru attiecībā uz šo „kombināciju”. Tikai tajā brīdī varēs spriest, vai attiecībā uz alkohola reklāmu ir nepieciešama stingrāka rīcība ES līmenī.

Tomēr Komisija uzskata, ka patlaban ir svarīgi turpināt darboties virzienā, kas tika noteikts, pieņemot ES Alkohola stratēģiju, un attiecībā uz kuru tika panākta liela vienprātība.

*
* *

(30) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīva 2007/65/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (dokuments attiecas uz EEZ), OV L 332, 18.12.2007.

Jautājums Nr. 36 (Jim Higgins) (H-0444/09)**Temats: Kūdras ieguve un fosilo kurināmo izmantošana enerģijas ražošanai**

Ņemot vērā Dabisko dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. un 4. punktu (to plānu un projektu novērtēšana, kuri ievērojami ietekmē Natura 2000 teritorijas), vai Komisija būtu gatava apsvērt atļaujas pagarināšanu turpmākai kūdras ieguvei Īrijas augstajos purvos, jo pašreizējā atļauja zaudē spēku 2010. gada 31. decembrī?

Ņemot vērā to, ka oglekli izdalošajiem fosilajiem kurināmajiem ir pārmērīgi augsta cena un no šiem kurināmajiem gandrīz pilnībā ir atkarīga Īrijas ekonomika, vai Komisija gribēs apsvērt atbrīvojuma piešķiršanu uz vēl vienu konkrētu laika periodu, jo īpaši tāpēc, ka kūdras ražošana nebija aizliegta valsts uzņēmumam Bord Na Mona, tāpat kūdra tika izmantota elektroenerģijas ražošanai divās lielās kūdras dedzināšanas spēkstacijās Īrijas vidienē (un to sankcionēja ES)?

Atbilde

Ar Padomes Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽³¹⁾ dalībvalstīm ir noteikts juridisks pienākums aizsargāt Kopienā nozīmīgo dabisko dzīvotņu veidus, tostarp augstos purvus un kūdras slāņa purvus, par prioritāti saskaņā ar šo direktīvu uzskatot minēto purvu aktīvās formas. Šo mērķi plānots sasniegt, izveidojot, aizsargājot un pārvaldot īpaši aizsargājamas dabas teritorijas. Īrija no ES dalībvalstīm ir jo īpaši atbildīga par šo dzīvotņu veidu aizsardzību.

Nepieciešamo aizsardzības pasākumu ieviešana Īrijā ir attiecīgo iestāžu ziņā. Plānus vai projektus, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt Natura 2000 teritorijas, drīkst īstenot tikai tad, ja tie pilnībā atbilst Dabisko dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. un 4. punktā minētajiem nosacījumiem. Šajā nolūkā darbība, kuru plāno atļaut, ir pienācīgi jāizvērtē, ņemot vērā teritorijas aizsardzības mērķus. Ja tiek secināts, ka šī darbība būtiski ietekmēs attiecīgās teritorijas viengabalainību, attiecīgo plānu vai projektu drīkst īstenot tikai tad, ja nav alternatīvu risinājumu, ja tas ir saistīts ar sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm un ja teritorijai nodarītais kaitējums tiek pilnībā kompensēts ar attiecīgiem pasākumiem. Tā kā aktīvi augstie un kūdras slāņa purvi ir prioritāri dzīvotņu veidi, šādā gadījumā ir nepieciešams arī oficiāls Komisijas atzinums attiecībā uz sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm.

Natura 2000 iekļauta tikai daļa Īrijas kūdras purvu. Dažus kūdras purvus Īrija kā dabas mantojuma teritorijas aizsargā arī ar valsts tiesību aktiem. Tomēr plašas kūdras purvu teritorijas neietilpst iepriekš minētajās teritorijās un aizsardzības pasākumi, ko piemēro kūdras ieguvei iepriekš minētajās teritorijās, uz tām neattiecas. Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju uzņēmums Bord na Mona neiegūst kūdras Natura 2000 vai citās aizsargājamās teritorijās un nesāņem kūdras no tām, tāpēc to, ka šis uzņēmums ir veicis ražošanas darbības kūdras spēkstacijās, nevar izmantot kā argumentu nespējai veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu minēto kūdras purvu aizsardzību.

Jaunākais Īrijas iestāžu publicētais aizsardzības statusa novērtējums ir ļoti satraucošs, jo īpaši attiecībā uz aktīvajiem augstajiem purviem. Īrijā patlaban ir ļoti maz neskartu augsto purvu teritoriju, un pēdējo desmit gadu laikā to skaits šajā valstī ir sarucis vairāk nekā par 35 %.⁽³²⁾ Dzīvotnes hidroloģiskās situācijas pasliktināšanās pašreizējais temps, kuru nosaka kūdras ieguve, mežu apsaimniekošana kūdras purvos un kūdras dedzināšana, lielākajā daļā teritoriju nopietni apdraud šīs dzīvotnes dzīvotspēju.

Atbildē uz rakstisko jautājumu E-3449/08⁽³³⁾ Komisija godātajam deputātam jau puda savu viedokli, ka steidzami ir jāievieš efektīvi Īrijas Natura 2000 kūdras purvu pārvaldības un aizsardzības pasākumi, tostarp kūdras ieguves aizliegums gadījumos, kad šī ieguve nav savienojama ar teritorijas aizsardzības mērķiem.

Komisija vēlas norādīt godātajam deputātam, ka attiecībā uz minēto laikposmu tā nav apstiprinājusi nevienu „atļauju” veikt pastāvīgu videi kaitniecisku kūdras ieguvei Natura 2000 teritorijās.

*
* *

⁽³¹⁾ OV L 206, 22.7.1992.

⁽³²⁾ <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

⁽³³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>

Jautājums Nr. 37 (François Alfonsi) (H-0446/09)**Temats: Starptautiskās Jūrniecības organizācijas kvalifikācijas „izmantojams starptautiskai kuģošanai” atcelšana Bonifačo šaurumam**

Dabiskais Bonifačo jūras šaurums starp Korsiku un Sardīniju ir jūras navigācijai bīstama zona.

Kopš 1993. gada Francija un Itālija ir aizliegušas minēto sektoru šķērsot kuģiem, kuri brauc ar šo valstu karogiem, transportējot indīgas vai piesārņojošas vielas. Tāpēc patlaban tur jūras satiksme ir apsīkusi un tās saimnieciskā nozīme — nebūtiska. Taču pietiktu ar vienu negadījumu, ja šaurumā nogrimtu kuģis, kas nepieder ne Francijai, ne Itālijai, — tāds kā, piemēram, tankkuģis „Erika” (Maltas karogs) vai „Prestige” (Bahamu karogs).

Faktiski Bonifačo šaurums ir pieskaitāms pie „starptautiskai kuģošanai izmantojamiem šaurumiem”, un tādējādi uz to attiecas noteikums par brīvu, netraucētu tirdzniecības kuģu tranzītu. Rezultātā saglabājas potenciāli bīstama un nopietna situācija, bet nav reālu saimniecisku ieguvumu. Šāds stāvoklis ir netaisns, un tas ir pretrunā projektam par lielo aizsargājamo jūras teritoriju, proti, Korsikas–Sardīnijas starptautisko jūras parku.

Vai Komisija var pievienoties Francijas un Itālijas veiktajiem pasākumiem, lai Starptautiskā Jūrniecības organizācija Bonifačo šaurumam mainītu izmantojamības kvalifikāciju?

Atbilde

Komisija nav saņēmusi informāciju, kas liecinātu, ka Francija un Itālija Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā ir ierosinājuši iniciatīvu, kuras mērķis ir atcelt Bonifačo šauruma kvalifikāciju „izmantojams starptautiskai kuģošanai”. Tā kā Komisijai nav sīkākas informācijas par abu dalībvalstu plānotajām darbībām, tā nevar paust viedokli šajā jautājumā.

Tomēr Komisija vēlas uzsvērt, ka starptautiskai kuģošanai izmantojamo jūras šaurumu raksturojums un šīm teritorijām piemērojamais režīms ir noteikts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā.

Ņemot vērā bažas, ko godātais deputāts paudis saistībā ar jūras negadījumu un kuģu radītā piesārņojuma novēršanu, Komisija vēlas uzsvērt, ka pēdējos desmit gados Eiropas Savienība ir īstenojusi nozīmīgus centienus kuģošanas drošības jomā, cita starpā ir pieņemti trīs jūrniecības tiesību aktu kopumi, un jaunākajā tiesību aktu kopumā, par kuru Parlaments un Padome vienojās 2009. gada aprīlī, ir ietverti astoņi tiesību akti. Ieviešot šo tiesību aktu acquis, Eiropas Savienība nenoliedzami ir stiprinājusi savu spēju izskaust standartiem neatbilstošu kuģošanu, nodrošināt kuģošanas drošību un novērst kuģu radīto piesārņojumu Eiropas ūdeņos.

*

* *

Jautājums Nr. 38 (Gesine Meissner) (H-0448/09)**Temats: ES un Venecuēlas tirdzniecības nolīgums**

Jaunajā Venecuēlas sabiedriskā īpašuma likumprojektā paredzētas valdības tiesības „pieņemt lēmumu par piespiedu atsavināšanu, izmaksājot taisnīgu kompensāciju” attiecībā uz tādiem aktīviem, kuru „ražošanas darbība neatbilst valsts interesēm un ražošanas sociālajam modelim”.

Vai Komisija neuzskata, ka šāda likuma izmantošana varētu traucēt ES un Venecuēlas attiecībām? Ja uzskata, ka netraucēs, tad kāpēc?

Jautājums Nr. 39 (José Manuel García-Margallo y Marfil) (H-0452/09)**Temats: ES un Venecuēlas tirdzniecības nolīgums**

Vai Komisija ir pētījusi ierosinātā Venecuēlas Sabiedriskā īpašuma likumu un konstatējusi, vai tas atbilst brīvas un taisnīgas tirdzniecības principiem, uz ko būtu jābalstās jebkādam nākotnes ES un Venecuēlas tirdzniecības nolīgumam? Ja nē, tad kāpēc?

Kopīga atbilde

ES nav noslēgusi tirdzniecības nolīgumu ar Venecuēlu un pagaidām šāds nolīgums nav ierosināts. Tā kā minētais likums ir tikai likumprojekts un vēl nav pieņemts vai īstenots, Komisija nevar analizēt ierosinātā

Venecuēlas likuma atbilstību kādiem konkrētiem vai ierosinātiem juridiskajiem pienākumiem, kas saistīti ar ES, vai novērtēt, kā tieši šis likums ietekmēs ES un Venecuēlas attiecības.

Tomēr Komisija rūpīgi pārraudzīs un analizēs šī likuma ietekmi uz ES ekonomiskajām interesēm Venecuēlā pēc likuma stāšanās spēkā un nepieciešamības gadījumā paudīs Venecuēlas iestādēm savas bažas par iespējamo nelabvēlīgo ietekmi.

*
* *

Jautājums Nr. 40 (Liam Aylward) (H-0450/09)

Temats: Vispārējā nodrošinātība ar pārtiku

Katru gadu vairāk nekā 40 miljoni cilvēku mirst no bada un nabadzības, tostarp ik pēc sešām sekundēm mirst viens bērns. Nesen notikušajā ANO Pārtikas un lauksaimniecības samitā tika konstatēts, ka to cilvēku skaits, kuri pasaulē cieš badu, tagad pārsniedz vienu miljardu. Turklāt globālā pārtikas krīze ir viens no lielākajiem draudiem mieram un drošībai pasaulē.

Kādus pasākumus Komisija var veikt, lai risinātu problēmas saistībā ar badu un pārtikas nodrošinājuma trūkumu pasaulē?

Kādus pasākumus Komisija var veikt, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienības politika, jo īpaši tās lauksaimniecības un attīstības politika, nav faktors, kas veicina bada un pārtikas trūkuma pieaugumu pasaulē?

Atbilde

Godātais deputāts ir aicināts skatīt Komisijas atbildi uz jautājumu P-5506/09⁽³⁴⁾, ko uzdeva E. Guerrero Salom, un H-0416/09, ko uzdeva M. McGuinness⁽³⁵⁾.

*
* *

Jautājums Nr. 41 (Ryszard Czarnecki) (H-0454/09)

Temats: Starptautiskā valūtas fonda ziņojums

Es vēlos dzirdēt Komisijas viedokli par Starptautiskā valūtas fonda (SVF) ziņojumu par finanšu stabilitāti pasaulē (Global Financial Stability Report). SVF diplomātiski, neminot konkrētu nosaukumu, norāda, ka Itālijas bankas pilnībā nekonsolidē zaudējumus, ko cietušas to filiāles vai meitasuzņēmumi ārzemēs. SVF savas iebildes pamato ar to, ka finanšu iestāžu zaudējumi ārpus Eiropas Savienības ir augstāki nekā eurozonas banku finanšu zaudējumi. SVF norāda, ka gadījumā, ja pārskatu konsolidācijas līmenis ir zemāks, arī uzrādīto zaudējumu rādītājs ir mazāks.

Tikai viena Itālijas banka ir izvērsusi darbību ārzemēs, un SVF paustās iebildes var attiecināt vienīgi uz šo banku. Vai šāds ziņojumu sagatavošanas stils neapdraud finanšu sistēmas stabilitāti, ņemot vērā, ka tā ir radījusi SVF vadītāja bažas? Unicredit meitasuzņēmumiem Ukrainā, Rumānijā, Bulgārijā un bijušās PSRS republikās ir nepieciešams atbalsts, lai tajos saglabātu likviditāti. Piemēram, Polijas banka Pekao S.A. atbalsta Unicredit Ukraine, vairākus finanšu gada ceturkšņus pēc kārtas tajā iepludinot līdzekļus, kuru apjoms pārsniedz vairākus miljonus euro; tomēr, lai veiktu ieguldījumus Ukrainā, Pekao S.A. atšķirībā no citām šā reģiona bankām neizmanto rezerves. Vai Komisija varētu paskaidrot — vai tāds grāmatvedības process un tāda „radoša grāmatvedība” ir pieļaujama? Vai šāda prakse garantē banku sistēmā likviditāti vidējā termiņā un ilgtermiņā? Kādas tai var būt finansiālas sekas Polijas, Rumānijas, Bulgārijas un bijušās PSRS republikās?

Atbilde

Attiecībā uz bažām par to, ka dažas Itālijas bankas izmanto nepareizu grāmatvedības procedūru, jānorāda, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 noteikumiem Itālijas bankas tāpat kā visas citas Eiropā reģistrētās bankas kopš 2005. gada izstrādā konsolidētos finanšu pārskatus atbilstīgi Eiropas Savienības pieņemtajiem starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (SPFS).

⁽³⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

⁽³⁵⁾ Rakstiskā atbilde, kas sniegta 2009. gada 24. novembrī

Starptautiskie finanšu pārskatu standarti nosaka, ka bankām ir jākonsolidē visi meitasuzņēmumi neatkarīgi no to atrašanās un ir jānovērs uzņēmumu grupas iekšējo darījumu finansiālā ietekme. Turklāt saskaņā ar Direktīvas 2006/43/EK noteikumiem finanšu pārskatus ir jāpārbauda pilnvarotam ārējam revidentam.

2008. gada Revidētajā konsolidētajā finanšu pārskatā norādīts, ka Unicredit ir ievērojusi Eiropas Savienības pieņemtos starptautiskos finanšu pārskatu standartus (SPFS) un tāpēc ir konsolidējusi visus meitasuzņēmumus, tostarp tos, kas atrodas Rumānijā, Ukrainā un Bulgārijā. Tas nozīmē, ka kredītu zaudējumi, kas uzrādīti Unicredit Ukrainas, Rumānijas un Bulgārijas meitasuzņēmumu finanšu pārskatos, ir uzrādīti arī konsolidētajos Unicredit grupas finanšu pārskatos.

Tādējādi Komisijai nav nekā, ko piebilst attiecībā uz Uncredit grupas izmantotajiem grāmatvedības noteikumiem vai procedūrām.

Attiecībā uz deputāta paustajām bažām jānorāda, ka SVF ziņojumā, minot, ka „Itālija, Nīderlande un Spānija neuzrāda zaudējumus, ko cietušas to filiāles vai meitasuzņēmumi ārzemēs”, jādomā, ziņojuma vajadzībām raksturots SVF izmantotās statistikas datu aptvērums.

*
* *

Jautājums Nr. 42 (Kathleen Van Brempt) (H-0457/09)

Temats: Lēto rotaļlietu drošība

Produktu kvalitātes sertifikācijas iestādes (TÜV — Technischer Überwachungsverein) nesen veiktais pētījums liecina, ka divas trešdaļas no visām šīs iestādes pārbaudītajām lētajām rotaļlietām neatbilst pašreizējām kvalitātes prasībām. Viena trešdaļa pat satur aizliegtus mīkstinātājus (ftalātus). Tā kā pārbaudei tika pakļautas tieši lētās rotaļlietas, šai problēmai ir arī nozīmīga sociāla dimensija.

Vai Komisija ir informēta par šīm problēmām? Kā Komisija panāks stingrāku prasību pildīšanu, kas tiks paredzētas jaunajā rotaļlietu direktīvā, paturot prāta pierādījumus tam, ka centieni piemērot iepriekšējo direktīvu nav bijuši veiksmīgi? Kādus pasākumus Komisija veiks, lai nodrošinātu, ka visi bērni varēs uzaugt, rotaļājoties ar drošām rotaļlietām?

Atbilde

Komisija zina par godātās deputātes minēto paziņojumu presei un kvalitātes prasībām neatbilstošajām rotaļlietām un jo īpaši par neatbilstībām, ko rada pārmērīgs ftalātu saturs, ķīmisku vielu vai mazu sastāvdaļu klātbūtne, tomēr Vācijas valdība Komisiju vēl nav oficiāli par to informējusi.

Patlaban spēkā esošā un arī jaunā Rotaļlietu drošības direktīva nosaka, ka gadījumos, kad tirgū laistas rotaļlietas var apdraudēt bērnu veselību, dalībvalstīm ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai izņemtu tās no tirgus vai arī aizliegtu vai ierobežotu to laišanu tirgū. Dalībvalstij par šādiem pasākumiem nekavējoties jāinformē Komisija, izmantojot ātrās brīdināšanas sistēmu RAPEX un dažos gadījumos arī tā dēvētās drošības klauzulas procedūras. Visas dalībvalstis tiek informētas, un to pienākums ir pieņemt atbilstošus turpmākos pasākumus attiecībā uz šo rotaļlietu.

Komisija vēlas uzsvērt, ka bērnu drošība ir pamatā arī patlaban spēkā esošajai Rotaļlietu drošības direktīvai 88/378/EEK, kas nosaka obligātās drošības prasības rotaļlietām, ko paredzēts laist tirgū. Jaunajā Rotaļlietu drošības direktīvā, kas stāsies spēkā 2011. gada janvārī, šīs prasības ir pilnveidotas. Šie jaunie noteikumi ir vieni no stingrākajiem visā pasaulē. Tie tika izstrādāti, veicot vairākus pētījumus un plašu ietekmes novērtējumu, īstenojot plašu sabiedrisko apspriešanu un risinot aktīvas diskusijas Eiropas Parlamentā un Padomē likumdošanas procedūras laikā. Jaunajā Rotaļlietu drošības direktīvā norādīts, ka ir jāievēro arī citi Kopienas tiesību akti, piemēram, noteikumi par ražojumu vispārējo drošību un noteikumi par bīstamu preparātu, vielu un maisījumu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu. Tādējādi rotaļlietām ir jāatbilst arī REACH Regulai (EK) Nr. 1907/2006 un jo īpaši tās XVII pielikumam, kurā noteikti ierobežojumi ftalātu izmantojumam rotaļlietās un bērnu aprūpes precēs. Līdz 2010. gada janvārim Eiropas Ķimikāliju aģentūra sniegs ziņojumu par pastāvošajiem ftalātu izmantojuma ierobežojumiem.

Rotaļlietu uzraudzība jau ir dalībvalstu īstenotās tirgus uzraudzības galvenā joma, un Komisija līdzfinansē šādas darbības, ja vien tās tiek koordinēti īstenotas vairākās valstīs. Komisija ar prieku informē godāto deputāti, ka, piemēram, 2009. gadā tirgus uzraudzības iestādes īstenoja vienotu rīcību, kuras mērķis bija ES tirgū laisto rotaļlietu pārbaude, īpašu uzmanību pievēršot mazām sastāvdaļām, magnētiem un smagajiem metāliem. Šo

vienoto rīcību, ko līdzfinansē no Komisijas patērētāju aizsardzības politikas pasākumiem paredzētajiem līdzekļiem, paredzēts pabeigt 2010. gada vidū.

Jaunā direktīva arī uzlabos tirgus uzraudzību. Tā ir pirmā nozares direktīva, kas ietver un ir saskaņota ar ES ražojumu tirdzniecības vispārējo regulējumu — tā dēvēto „preču tiesību aktu kopumu” (Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regula (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Lēmums Nr. 768/2008/EK par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK). Jaunajā horizontālajā Regulā (EK) Nr. 765/2008 iekļautie pilnveidotie noteikumi par tirgus uzraudzību un kontroli uz ārējām robežām attieksies arī uz tirgus uzraudzību rotaļlietu jomā.

Komisija veicina arī ražošanas procesā veikto pārbaužu uzlabošanu, un attiecībā uz rotaļlietu nozari norit darbs arī pie norādījumu izstrādes vecākiem un citām personām, kas iegādājas rotaļlietas bērniem.

*
* *

Jautājums Nr. 43 (Proinsias De Rossa) (H-0459/09)

Temats: Uzņēmuma „SR Technics” darbinieki un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds

Vai Komisija var apliecināt, ka ir saņemts Īrijas iestāžu pieteikums par finansējumu no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda, lai palīdzētu uzņēmuma „SR Technics” bijušajiem darbiniekiem Dublinā, un ja ir, tad sniegt informāciju par šī pieteikuma izskatīšanas gaitu?

Atbilde

Īrijas pieteikumu saistībā ar palīdzību „SR Technics” bijušajiem darbiniekiem Dublinā Komisija saņēma 2009. gada 9. oktobrī. Pieteikums ir iesniegts, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1927/2006 (EGF regulas)⁽³⁶⁾ 2. panta a) punktu, kurā noteikts, ka ir jābūt vismaz 500 štata vietu samazinājumam četru mēnešu laikā uzņēmumā, kas atrodas dalībvalstī, ieskaitot darbiniekus, ko atlaiž piegādes uzņēmumos vai pakārtotās ražošanas uzņēmumos.

Pieteikums attiecas uz 910 minētā uzņēmuma darbinieku atlaišanu — 800 no tiem tika atlaisti četru mēnešu bāzes laikposmā, pārējie 110 darbinieki tika atlaisti vēlāk. Īrijas iestādes plāno palīdzēt 838 darbiniekiem, īstenojot aktīvus darba tirgus pasākumus, tostarp veicot metodisko darbu un piedāvājot apmācību un palīdzību pašnodarbinātības jomā.

Komisijas dienesti šobrīd izskata Īrijas pieteikumu un ir lūguši Īrijas iestādes sniegt papildu informāciju par dažiem aspektiem. Pēc minētās informācijas saņemšanas Komisija lems, vai atzīt pieteikumu par pieņemamu un ieteikt budžeta lēmēj institūcijai piešķirt finansiālo palīdzību.

Komisija vēl nav pabeigusi pieteikuma novērtēšanu, tāpēc pagaidām tā nevar izteikties par pieteikuma izskatīšanas rezultātu.

*
* *

Jautājums Nr. 44 (Ádám Kósa) (H-0460/09)

Temats: Valodu un zīmju valodu tiesības

Līdz šim deviņas Eiropas Savienības dalībvalstis zīmju valodai piešķirušas juridisku vai konstitucionālu statusu, un 2009. gada 9. novembrī šo valstu grupai pievienojusies arī Ungārija. Eiropas Parlaments laika posmā no 1988. līdz 1998. gadam divas reizes pievērsies zīmju valodu stāvoklim, pieņemot pat attiecīgas rezolūcijas, tomēr līdz šim tam bijis maz praktisku rezultātu.

Augsta līmeņa darba grupas daudzvalodības jautājumos ekspertu komiteja 2007. gadā publicēja lielu skaitu ierosinājumu attiecībā uz daudzvalodību. Eksperti norādīja, ka daudzvalodība attiecas arī uz zīmju valodām.

⁽³⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi, OV L 406, 30.12.2006.

Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē 2009. gada 26. novembrī tika panākta vienošanās attiecībā uz ANO Konvencijas par invalīdu tiesībām ratifikāciju. Šīs konvencijas 30. pantā teikts: „Personām ar invaliditāti ir tiesības uz savas īpašās kultūras un valodas identitātes, tostarp zīmju valodas un nedzirdīgo kultūras, atzīšanu un atbalstu vienlīdzīgi ar citiem.”

Kādus pasākumus gatavojas veikt Eiropas Komisija, lai panāktu, ka zīmju valodas atzīst un tās atbilstīgi piemēro ES iestādēs, ņemot vērā 2000. gadā publicētos Flensburgas ieteikumus, kas cita starpā attiecas arī uz zīmju valodām?

Atbilde

Komisija ir informēta par Flensburgas ieteikumiem par politikas pasākumu īstenošanu reģionālo un mazākumtautību valodu jomā, kas pieņemti 2000. gada 22.–25. jūnija starptautiskajā konferencē, ko organizēja Eiropas Minoritāšu jautājumu centrs, kas vēlas panākt zīmju valodu pienācīgu atzīšanu. Saskaņā ar 165. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību konkrētu valodas politikas veicināšanas pasākumu ieviešana valsts un reģionālā līmenī ir dalībvalstu pienākums. Tas attiecas arī uz zīmju valodu atzīšanu.

Tomēr, ja zīmju valodas izmantošana ir nepieciešama, lai nedzirdīgie varētu izmantot darba, karjeras attīstības vai apmācības iespējas, tad uz šo jautājumu, iespējams, attiecas Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju⁽³⁷⁾.

2008. gada 2. jūlijā Komisija nāca klajā ar priekšlikumu direktīvai (COM(2008) 426 galīgā redakcija), kura vispārējais mērķis ir īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu ārpus nodarbinātības robežām. Priekšlikumā paredzētie diskriminācijas iemesli ir reliģija vai pārliecība, invaliditāte, vecums un dzimumorientācija, proti, Līguma par Eiropas Savienības darbību 19. pantā minētie iemesli (izņemot dzimumu un rasi, kuri ir minēti jau iepriekšējās ES direktīvās).

Komisija arī izstrādā valodu apguves un valodu daudzveidības veicināšanas politiku, kas aptvers pilnīgi visas pašreizējās ES valodas, tātad arī zīmju valodas. Īstenojot finansēšanas programmas, Komisija līdzfinansē projektus un tīklus valodu apguves un valodu daudzveidības veicināšanai. 2008. gadā saistībā ar Mūžizglītības programmu 2007.–2013. gadam izsludinātajā uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus priekšroka tika dota projektiem un tīkliem, kuru mērķis ir veicināt valodas, ko lieto cilvēki ar īpašām vajadzībām. Arī 2009. gada uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus viena no prioritātēm bija „labākās prakses piemēru apzināšana, apmaiņa un veidošana saistībā ar valodu mācīšanu cilvēkiem ar īpašām vajadzībām”⁽³⁸⁾. 2008. gadā tika izraudzīti un patlaban tiek īstenoti trīs projekti, kas saistīti ar zīmju valodām.

Komisija vērš uzmanību arī uz to, ka visas dalībvalstis un Eiropas Kopiena atbilstīgi savai kompetencei 2007. gada 30. martā parakstīja Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām. Vairākos konvencijas pantos (9., 21., 24. un 30.) minēts konvencijas dalībvalstu pienākums veikt atbilstošus pasākumus attiecībā uz zīmju valodām, sniegt palīdzību, atzīt un atvieglot zīmju valodu izmantošanu un mācīšanos. Jo īpaši 21. pantā zīmju valodu izmantošanas atzīšana un veicināšana minēta kā viens no šādiem pasākumiem.

Visbeidzot Komisija atgādina, ka Eiropas iestāžu valodu režīmu nosaka Padomes Regula Nr. 1/1958⁽³⁹⁾. Šīs regulas pirmajā pantā minētas valodas, kas ir iestāžu oficiālās un darba valodas. Lai pieņemtu vai veiktu regulas grozījumus, ir nepieciešams Padomes vienprātīgs lēmums, bet nav nepieciešams Komisijas priekšlikums par tās grozīšanu. Lai iekļautu regulā īpašu noteikumu par zīmju valodām, būtu jāīsteno iepriekš minētā procedūra. Ikdienas praksē Komisija nodrošina tulkošanu vairākās zīmju valodās, tā arī finansēja projektu, kura mērķis bija tulku apmācība zīmju valodu izmantošanā.

*
* *

⁽³⁷⁾ OV L 303, 2.12.2000.

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_lv.pdf

⁽³⁹⁾ OV 17, 6.1.1958.

Jautājums Nr. 45 (Charalampos Angourakis) (H-0461/09)**Temats: Sociālās drošības sistēmu iznīcināšana**

ES un dalībvalstu valdības kopā ar kapitālistiem nežēlīgi uzbrūk darba ņēmēju tiesībām, izmantojot ideoloģisko terorismu attiecībā uz ārējo parādu un valsts deficītu un aizbildinoties ar briesmām, ka sociālās drošības sistēmas sabruks sabiedrības novecošanas un nelabvēlīgu demogrāfisko pārmaiņu dēļ. Tiek samazinātas pensijas, pabalsti veselības aprūpei un sociālās apdrošināšanas pabalsti, un tiek paaugstināts pensijas vecums. Raksturīgs piemērs ir Grieķija, kur saskaņā ar slepenu vienošanos starp Komisiju, PASOK un DN valdībām un Eiropas Kopienas Tiesu pensijas vecums valsts sektorā strādājošajām sievietēm tiek paaugstināts par 5–17 gadiem un tiek apšaubīts sociālās drošības sistēmas valstiskais un sociālais raksturs.

Vai Komisija varētu atbildēt uz šādu jautājumu: vai tā plāno īstenot šādu pašu sociālās drošības sistēmu iznīcināšanas politiku, neraugoties uz tās traģiskajām sekām, kādas radīsies darba ņēmējiem?

Atbilde

Komisija apzinās nepieciešamību nodrošināt pienācīgu sociālo aizsardzību. Tā norāda, ka saskaņā ar Līgumu par ES darbību sociālā aizsardzība ir dalībvalstu kompetence. Sakarā ar to Komisijas sadarbība ar dalībvalstīm notiek, izmantojot atklātās koordinācijas metodi sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas jomā. Dalībvalstu saskaņotie kopējie atklātās koordinācijas metodes mērķi pensiju jomā ir vērsti uz trim galvenajiem aspektiem. Pirmkārt, ir jānodrošina atbilstošas izdienas pensijas. Otrkārt, pensiju shēmām ir jābūt finansiāli ilgtspējīgām. Treškārt, pensiju sistēmām ir jābūt pielāgotām mūsdienu sabiedrības prasībām. Darbs, kas tiek veikts saistībā ar atklātās koordinācijas metodi sociālajā jomā, galvenokārt ietver dalībvalstu sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas stratēģiju analīzi un novērtēšanu, ko Komisija un Padome veic, izstrādājot kopīgus ziņojumus.

2009. gada kopīgajā ziņojumā galvenā uzmanība bija vērsta uz darba dzīves paildzināšanu kā nozīmīgu faktoru, lai nodrošinātu, ka sakarā ar dalībvalstu iedzīvotāju novecošanos pensiju sistēmas nezaudē ilgtspējību un finansiālās problēmas nepārtop sociālās problēmās. Ziņojumā uzsvērts, ka pensiju sistēmas ilgtermiņa atbilstība ir atkarīga no pastāvīgiem centieniem sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķi, kas paredz gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātības līmeņa palielināšanu līdz 50 %, pat ekonomiskās lejupslīdes laikā. Ziņojumā norādīts arī tas, ka svarīgi ir pārraudzīt, kā pensiju shēmas attiecas uz visneaizsargātākajiem darba ņēmējiem⁽⁴⁰⁾.

Komisija un dalībvalstis arī kopīgi izvērtē ilgtermiņa ekonomiskās un budžeta problēmas, kas sakarā ar sabiedrības novecošanos rodas saistībā ar pensiju sistēmām. 2009. gadā Ziņojumā par novecošanos un Ziņojumā par stabilitāti tika publicēti šī novērtējuma atjauninātā versija⁽⁴¹⁾. Ziņojumā par novecošanos minēts, ka demogrāfisko pārmaiņu dēļ dalībvalstu izdevumiem pensiju jomā būtu jāpieaug no 10,1 % no IKP 2007. gadā līdz 18,8 % 2060. gadā. Tomēr ziņojumā arī norādīts, ka dalībvalstu izdevumi 2060. gadā būs tikai 12,5 % no IKP, jo dalībvalstīs tiks īstenotas reformas un ir plānots nodarbinātības līmeņa pieaugums. Tādējādi darba dzīves ilguma palielināšana var nodrošināt pensiju sistēmu atbilstību un ilgtspējību.

Attiecībā uz godātā deputāta norādēm saistībā ar Tiesas 2009. gada 26. marta spriedumu lietā Komisija pret Grieķiju, Komisija vēlas norādīt, ka Tiesa pasludināja Grieķijai nelabvēlīgu spriedumu, norādot, ka Grieķija nav izpildījusi saistības, ko tai nosaka EKDL 141. pants (LESD 157. pantā), kas attiecas uz vienlīdzīgas darba samaksas principu vīriešiem un sievietēm. Konkrētajā gadījumā Tiesa norādīja, ka pensija, ko Grieķija maksā saskaņā ar Grieķijas kodeksu, atbilst kritērijiem, ko paredz Tiesas prakse, un tāpēc to var uzskatīt par samaksu Līguma izpratnē.

Minētais tiesas spriedums attiecas tikai uz jautājumu par atšķirībām vīriešu un sieviešu pensionēšanās vecumā.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=en>.

⁽⁴¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Ziņojums par novecošanu un Ziņojums par stabilitāti ir pavaddokumenti attiecīgi paziņojumiem COM(2009) 180 un COM(2009) 545, kurus Komisijas Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorāts publicēja European Economy attiecīgi Nr. 2/2009 un 9/2009.

Jautājums Nr. 46 (Georgios Toussas) (H-0467/09)**Temats: subsīdijas lauku saimniecībām**

Lauksaimniecības zemes gabalu robežu digitalizācija Grieķijā, kuru plānoja pabeigt 2008. gadā, vēl joprojām nav pabeigta, un tehnisku iemeslu to diez vai izdosies paveikt līdz šī gada beigām, kas nozīmē, ka lauksaimniekiem draud viņiem pienākošos subsīdiju neizmaksāšana. Ņemot vērā gandrīz visu kultūraugu un dzīvnieku izcelsmes produktu cenu pastāvīgo krišanos jau otro gadu pēc kārtas, kā arī to, ka daļa produkcijas, kurā jau ir ieguldīts laiks, darbs un nauda, nav pārdota un pūst laukos un daudzi lauksaimnieki nav saņēmuši tirgus vērtību par tirgotājiem un kooperatīviem pārdoto produkciju (persikiem, vīnu, graudaugiem utt.), subsīdijas veido gandrīz pusi no lauksaimnieku ieņēmumiem. Tagad, kad pastāv subsīdiju neizmaksāšanas risks, lauksaimnieku, jo īpaši mazo un grūtībās atrodošos vidējo lauksaimnieku, kuriem ir uzkrājušies lieli parādi un kuru finanšu stāvoklis ir ļoti smags, izdzīvošana ir apdraudēta.

Vai Komisija nekavējoties izmaksās visas subsīdijas, kuras lauksaimnieki ir tiesīgi saņemt, neatkarīgi no digitalizācijas pabeigšanas, lai tādējādi paglābtu šos lauksaimniekus no izputēšanas un ļautu tiem arī turpmāk nodarboties ar lauksaimniecību?

Atbilde

Pirmkārt, Komisija vēlas norādīt godātajam deputātam, ka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005⁽⁴²⁾ kopējās lauksaimniecības politikas finanšu pārvaldība ir dalībvalstu un Komisijas kopīga atbildība.

Maksājumus lauksaimniekiem veic atsevišķu dalībvalstu akreditētie maksātāji. Komisija pēc tam šos līdzekļus dalībvalstīm atlīdzina.

Grieķijā subsīdiju pieteikumu iesniegšanas termiņš bija 2009. gada 15. maijs (pagarināms līdz 2009. gada 9. jūnijam, paredzot sankcijas). Grieķijas gadījumā digitalizētās lauksaimniecības zemes gabalu kartes ir jāiekļauj lauksaimnieku atbalsta pieteikumā (kopā ar burtciparu informāciju), tāpēc šis datums ir arī digitalizācijas procesa pabeigšanas termiņš.

Digitalizācijas procesa īstenošana tika uzticēta lauksaimniekiem un lauksaimnieku apvienībām. Tomēr sakarā ar problēmām lauksaimnieku apvienībās digitalizācijas process ievērojami aizkavējās. Jānorāda, ka šī darba veikšanai ir nepieciešama lauksaimnieku klātbūtne.

Saskaņā ar tiesību aktiem par tiešajiem maksājumiem un acīmredzamu saprātīgas pārvaldības iemeslu dēļ kontrole ir jāveic, pirms maksātāji ir veikuši maksājumus. Lai to varētu izdarīt, visiem lauksaimniecības zemes gabaliem ir jābūt digitalizētiem.

Digitalizācijas procesa paātrināšana un pabeigšana, lai lauksaimnieki pēc iespējas ātrāk varētu saņemt maksājumus, ir Grieķijas iestāžu ziņā.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Iliana Malinova Iotova) (H-0468/09)**Temats: Pienākumu neizpildes procedūra pret Bulgāriju saistībā ar Eiropas atkritumu apsaimniekošanas noteikumu neatbilstošu īstenošanu Sofijā, Bulgārijā**

Komisija ir noskaidrojusi, ka netiek veikti nekādi pienācīgi ārkārtas pasākumi, lai risinātu ieilgušo atkritumu apsaimniekošanas problēmu Sofijā, Bulgārijā. Tajā pašā laikā Bulgārijas valdība un galvaspilsētas dome apgalvo, ka ir veikta virkne pasākumu, par kuriem Komisija ir informēta.

Pamatojoties uz kuriem argumentiem Komisija nolēma, ka jāuzsāk pienākumu neizpildes procedūra pret Bulgāriju?

Vai Komisijai ir zināmi pasākumi, kurus Bulgārija ir veikusi, lai risinātu atkritumu apsaimniekošanas problēmu Sofijā?

Vai pierādījumi, kurus Komisijai iesniedza Bulgārijas puse ir pārliecinoši?

⁽⁴²⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, OV L 209, 11.8.2005.

Vai ir saņemti Bulgārijas speciālistu sagatavotie dati un vai tie tika ņemti vērā?

Kādas saistības ir uzņēmusies Komisija pēc sarunām ar Bulgārijas ministru prezidentu Bojko Borissow par Bulgārijas valsts plāniem, lai risinātu atkritumu apsaimniekošanas problēmu?

Līdz kuram laikam Komisija gaida konkrētus rezultātus no Bulgārijas puses?

Atbilde

Komisija ir nolēmusi nodot Bulgāriju Tiesai, jo tā nav ievērojusi 5. pantu Direktīvā par atkritumiem⁽⁴³⁾ (Atkritumu pamatdirektīvā), kas nosaka, ka dalībvalstīm ir jānodrošina integrēts un pietiekams atkritumu apglabāšanas iekārtu tīkls.

Brīdī, kad beidzās divu mēnešu termiņš, kurā bija jāsniedz atbilde uz 2008. gada 1. decembrī nosūtīto argumentēto atzinumu, pārkāpums joprojām nebija novērsts, un par to cita starpā liecināja vairāku simtu tūkstošu tonnu Sofijas sadzīves atkritumu glabāšana ķīpās Kopienas tiesību aktiem neatbilstošos apstākļos, jo Suhodolas pildizgāztuves uzņemspēja bija gandrīz pilnībā izsmelta un nebija citu atkritumu apsaimniekošanas objektu, kur radušos atkritumus nogādāt.

Komisija ir ņēmusi vērā visu Bulgārijas sniegto informāciju par situāciju atkritumu apsaimniekošanas jomā Sofijas apkaimē un, pamatojoties uz šo informāciju, secinājusi, ka, neraugoties uz to, ka ir panākts progress attiecībā uz ķīpās sapresēto atkritumu apglabāšanu un ir uzsākti nepieciešamie pasākumi, lai izveidotu integrētu atkritumu apsaimniekošanas sistēmu Sofijā, proti, tā dēvētais „Sofijas atkritumu projekts”, tomēr joprojām nav atrisināta atbilstošas un ilgtspējīgas atkritumu apglabāšanas infrastruktūras trūkuma problēma.

Komisija atzinīgi vērtē pasākumus, ko Bulgārija ir veikusi, lai izveidotu atkritumu apglabāšanas infrastruktūru, kura, jācer, būs ilgtspējīgs ilgtermiņa risinājums Bulgārijas galvaspilsētai Sofijai. Tā kā nepieciešamās infrastruktūras izveides termiņš jau ir beidzies, Komisija cer, ka Bulgārija izveidos šo infrastruktūru pēc iespējas ātrāk un nodrošinās jauno iekārtu pilnīgu atbilstību visiem attiecīgajiem Komisijas tiesību aktiem, jo īpaši Direktīvas par atkritumiem 5. pantā minētajai prasībai izmantot labāko pieejamo tehnoloģiju. Komisija vēlas norādīt arī uz to, ka steidzami ir jāizveido jauna atkritumu infrastruktūra arī ārpus Sofijas robežām.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (Ivo Belet) (H-0469/09)

Temats: Elektroautomobiļu nākotne

Nākamajam Komisijas sastāvam viens no uzdevumiem būs turpināt centienus nodrošināt tādas ekonomikas attīstību, kurai raksturīga zems CO2 emisiju līmenis, it īpaši paredzot ierobežot oglekļa dioksīda emisijas elektroenerģijas ražošanā un piegādē, kā arī veicināt videi draudzīgu elektroautomobiļu pilnveidošanu.

Kādus pasākumus Komisija paredz, lai īstenotu šos mērķus?

Vai tā paredz kādas iniciatīvas, lai paātrinātu elektroautomobiļu ieviešanu?

Kādas iniciatīvas Komisija plāno izvirzīt, lai ātri izvērstu elektroautomobiļu uzlādes staciju tīklu?

Kāds ir tās viedoklis par elektroautomobiļu akumulatoru nozīmi, lai saglabātu elektroenerģijas piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru?

Vai Komisija uzskata, ka arī Eiropas Investīciju bankai ir kāds uzdevums veicams šajā jomā?

Atbilde

ES ir jāizstrādā redzējums par tādas energosistēmas izveidi ES līdz 2050. gadam, kura praktiski nerada oglekļa emisijas.

Elektroenerģijas ražošanas tehnoloģijām, kas rada nelielas oglekļa emisijas vai tās nerada vispār, tīro transportlīdzekļu tehnoloģijām un ekoloģiski efektīvai ēku apsildīšanai un atvēsināšanai ir jābūt visu dekarbonizācijas programmu pamatā. Šī iemesla dēļ Komisija pēdējos gados ir nākusi klajā ar dažādām

⁽⁴³⁾ Direktīva 2006/12/EK, OV L 114, 27.4.2006.

iniciatīvām, kuru mērķis ir bijis palielināt atjaunojamo energoresursu avotu izmantojumu, noteikt energoefektivitātes standartus un veicināt tādu tehnoloģiju attīstību, kas nodrošina fosilā kurināmā ilgtspējīgu izmantošanu, kā arī sekmēt jaunu tehnoloģiju attīstību atjaunojamo energoresursu avotu un energoefektivitātes jomā. Visi pasākumi, kas patlaban ir pieņemšanas procesā vai tiks pieņemti tuvākajā nākotnē, tika sīki raksturoti stratēģiskajos enerģētikas pārskatos, ko Komisija pieņēma 2007. un 2008. gada decembrī.

2009. gada jūnijā publicētajā paziņojumā „Ilgtspējīga nākotne transportam” Komisija minēja transporta jomas problēmas, instrumentus un prioritātes laikposmā līdz 2050. gadam. Nākamgad Komisija publicēs Balto grāmatu par transporta politiku, kurā būs norādīti politikas pasākumi, kas transporta jomā jāpieņem nākamajos desmit gados. Jaunajā Baltajā grāmatā galvenā uzmanība būs pievērsta centieniem apvienot mobilitātes un dekarbonizācijas mērķus, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, sociālo attīstību un arī virzību ilgtspējīgas transporta sistēmas virzienā. Šai ziņā elektromobilitātei neapšaubāmi būs liela nozīme, taču iespējami arī alternatīvi risinājumi.

Alternatīvo transportlīdzekļu un degvielu attīstību Komisija atbalsta jau daudzus gadus. Biodegvielas, dabasgāzes, ūdeņraža un elektrisko transportlīdzekļu projektiem ir piešķirts vērā ņemams finansējums no Pētniecības un tehnoloģiju attīstības pamatprogrammas. 2008. gadā tika izstrādāta Kurināmā elementu un ūdeņraža kopīgā tehnoloģiju iniciatīva, kurai Kopiena atvēlēja finansējumu EUR 470 miljonu apmērā. Ir noteikti biodegvielu un atjaunojamo energoresursu mērķi transportlīdzekļu degvielas tirgū, tiek izstrādāti biodegvielas ilgtspējas kritēriji un ir ieviests labvēlīgs nodokļu režīms alternatīvajām degvielām. 2009. gada martā pieņemta Tiro transportlīdzekļu direktīva noteiks, ka, pieņemot lēmumu iegādāties transportlīdzekļus sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanai, ir jāņem vērā enerģijas patēriņš, CO₂ un piesārņojošu vielu emisijas. Tādējādi tiks veicināta tīru un energoefektīvu transportlīdzekļu ieviešanu tirgū. Ir ieviests tiesību akts, kas paredz samazināt jaunu vieglo automobiļu CO₂ emisijas līdz vidēji 130 gramiem uz kilometru (laikposmā no 2012. līdz 2015. gadam) un līdz 95 g/km 2020. gadā (Regula (EK) Nr. 443/2009). Līdzīgs tiesību akts ir ierosināts attiecībā uz vieglajiem kravas automobiļiem (COM(2009)593).

2. 2008. gada novembrī pieņemtais atveseļošanas plāns paredz trīs valsts un privātā sektora partnerības. Viena no tām ir videi draudzīgu automobiļu iniciatīva. Videi draudzīgu automobiļu iniciatīva (kopējais budžets EUR 5 miljardi, no kuriem EUR 1 miljards pētniecībai un attīstībai no 7. pamatprogrammas budžeta un EUR 4 EIB aizdevumi) atbalstīs jaunu un ilgtspējīgu autotransporta līdzekļu izstrādi. Prioritāte būs elektriskās enerģijas izmantošana autotransporta līdzekļos (elektromobilitāte). Eiropas Komisija nodrošinās finansējumu pētniecībai un attīstībai, standartizācijai un pasākumiem, kuru mērķis ir atvieglot ražojumu ieviešanu tirgū. 2010. gadā tiks piešķirti EUR 108 miljoni.

Papildus šiem nozares atbalsta pasākumiem Komisija ir uzsākusi pētījumu, lai izvērtētu, kā elektrisko transportlīdzekļu un elektrotīklā uzlādējamo hibrīdtransportlīdzekļu potenciāli vērienīgā ieviešana tirgū ietekmēs vidi un citas jomas.

2010. gadā Komisija ierosinās arī saskaņotas prasības elektrisko transportlīdzekļu apstiprināšanai, tostarp pilnīgi elektrisku transportlīdzekļu un hibrīdtransportlīdzekļu apstiprināšanai. Šis priekšlikums paredzēs īpašu elektrodrošības prasību ieviešanu Eiropas Kopienas transportlīdzekļu tipa apstiprināšanas sistēmā, nosakot ANO/EEK noteikumu Nr. 100 ievērošanu par obligātu pienākumu.

Eiropas Komisija plāno arī uzdot Eiropas standartizācijas iestādēm izstrādāt jaunus vai pārskatīt esošos standartus, lai nodrošinātu elektriskajos transportlīdzekļos izmantoto akumulatoru uzlādēšanas sistēmu savietojamību. Šādā gadījumā lietotāji vienu lādētāju varēs izmantot vairākiem automobiļiem, un viņiem nebūs jāiegādājas jauns lādētājs katru reizi, kad viņi iegādājas jaunu automobili vai jaunu akumulatoru. Šādi patērētājiem tiktu nodrošināta arī iespēja viegli uzlādēt savus automobiļus, dodoties pārrobežu braucienos vai ceļojot savas dalībvalsts teritorijā. Tiktu atvieglota uzlāde publiskās piekļuves vietās un uzlādes infrastruktūru ieviešana. Un dalībvalstis nebūtu ieinteresētas rīkoties individuāli, jo tādējādi varētu rasties risinājumu pārklāšanās.

Saskaņotu noteikumu pieņemšana pavērs ceļu vienkāršam, skaidram un lētam apstiprināšanas procesam un tādējādi veicinās zemu oglekļa emisiju transportlīdzekļu ātru ieviešanu Eiropas Savienības tirgū. Jaunā, vienkāršotā elektrisko transportlīdzekļu apstiprināšanas sistēma savukārt veicinās Eiropas rūpniecības konkurētspēju un paātrinās dekarbonizāciju autotransporta jomā.

3. Jautājums par uzlādēšanas infrastruktūras tīklu izveidi tiek izskatīts saistībā ar videi draudzīgu automobiļu iniciatīvu. Līdz 2010. gada 14. janvārim ir spēkā uzaicinājums iesniegt priekšlikumus, kas attiecas uz plašu Eiropas elektromobilitātes projektu, kura mērķis ir elektrisko transportlīdzekļu un infrastruktūras attīstība

un kopējas kodu sistēmas, standartu un noteikumu izstrāde. Lai optimizētu rezultātus un samazinātu izmaksas, turpmāku pētniecisko un attīstības darbu paredzēts iekļaut nākamajos uzaicinājumos, ko izsludinās saistībā ar videi draudzīgu automobiļu iniciatīvu. Ir paredzēta arī viedā tīkla tehnoloģiju attīstība šajā nolūkā (lai optimizētu tīkla noslogojumu, atbalstītu dažādus uzņēmējdarbības modeļus un maksājumu shēmas utt.).

4. Nesen izraudzītos projektos, kurus Komisija jau finansē no Pētniecības un tehnoloģiju attīstības pamatprogrammas budžeta, tiek pētīts, vai elektriskajos transportlīdzekļos esošos akumulatorus var izmantot kā elektrotīkla enerģijas uzkrājējus. Jautājums par turpmākiem pētījumiem un demonstrējumiem attiecībā uz elektroautomobiļu akumulatoru nozīmi elektroenerģijas piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvarošanā tiek izskatīts saistībā ar videi draudzīgu automobiļu iniciatīvu, un attiecībā uz šo aspektu svarīga nozīme būs patlaban īstenoto projektu rezultātiem.

5. Eiropas Investīciju bankas aizdevumu mehānismi nodrošinās būtisku daļu no finansējuma, ko piešķirs saistībā ar videi draudzīgu automobiļu iniciatīvu. Ir pieejami divi instrumenti:

riska dalīšanas finanšu mehānisms (RDFM); un

Eiropas tīra transporta mehānisms (ECTF) — mehānisms, kas ir īpaši paredzēts, lai atbalstītu videi draudzīgu pētniecību, attīstību un inovācijas transporta nozarē.

RDFM ir inovatīva shēma, kuras mērķis ir uzlabot aizņēmuma finansējuma pieejamību paaugstināta riska ieguldījumiem pētniecības, attīstības un inovāciju jomā, bet ECTF ir daļa no pretkrīzes pasākumu kopuma, ko EIB izveidoja 2008. gada rudenī, un šī mehānisma mērķis ir atbalstīt tieši tos pētījumus, kas vērsti uz transportlīdzekļu emisiju samazināšanu. Videi draudzīgu automobiļu iniciatīvai no ECTF līdzekļiem ir atvēlēti EUR 4 miljardi.

*
* *

Jautājums Nr. 49 (Mairead McGuinness) (H-0471/09)

Temats: Kravu autotransporta līdzekļu pārbaudes Kalē ostā

Pārvadātājiem, kas ceļā uz AK brauc cauri Kalē ostai, pēdējā laikā rodas problēmas, jo Francijas un AK varas iestādes veic pārbaudes nelegālo imigrantu atklāšanai. Šķiet, ka Apvienotās Karalistes varas iestādes stingrāk nekā Francijas varas iestādes pārbauda transporta līdzekļus, kas iebrauc tās teritorijā. Ja Apvienotās Karalistes Robežu aģentūra obligātās pārbaudes laikā atklāj nelegālos imigrantus, kurus neatrada Francijas varas iestādes, pārvadātājiem nekavējoties tiek uzlikts naudas sods.

Kā Komisija varētu komentēt šo situāciju? Vai Komisija uzskata, ka vajadzīgs sasniegt lielāku vienādību starp Francijas varas iestāžu (kurām jāievēro Šengenas robežkontroles noteikumi) un Apvienotās Karalistes Robežu aģentūras veiktajām pārbaudēm? Vai Komisija uzskata, ka ir taisnīgi, ka pārvadātāji ir atbildīgi par pārbaudes procesā pielaistajām kļūdām?

Atbilde

Komisija ir informēta par sarežģīto situāciju Kalē ostas apkaimē saistībā ar trešo valstu pilsoņiem, kas mēģina nelegāli iekļūt Apvienotās Karalistes teritorijā. Komisija ir informēta arī par to, kādā līmenī Francijas iestādes veic pārbaudes un to transportlīdzekļu apskati, kas izbrauc no valsts. Šo līmeni var uzskatīt par augstu, jo īpaši ņemot vērā tehnisko aprikojumu, kas tiek izmantots.

Apvienotās Karalistes iestādes veic iecelšanas pārbaudes Francijas teritorijā, pamatojoties uz divpusēju nolīgumu starp Franciju un Apvienoto Karalisti. Komisija nevar paust viedokli par Apvienotās Karalistes veiktās robežkontroles līmeni savas valsts vai Francijas teritorijā, jo Apvienotajai Karalistei nav saistoši attiecīgie Šengenas *acquis* noteikumi.

Dažāds pārkāpumu konstatēšanas līmenis ne vienmēr ir tāpēc, ka tiek izmantotas atšķirīgas procedūras vai aprikojums, šīm atšķirībām var būt arī citi iemesli, piemēram, aprikojuma vai tā izmantošanas tehniskie ierobežojumi: izlases veida, uz izlūkdatiem vai riska analīzi balstītas pārbaudes. Komisija uzskata, ka pārvadātājiem nav jāuzņemas atbildība par pārbaudes procesā pieļautajām kļūdām. Pārvadātājiem noteiktās sankcijas ir saistītas ar uzraudzību, ko Apvienotās Karalistes iestādes atbilstīgi valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz pārvadātāju atbildību par savu transportlīdzekļu uzraudzību (piemēram, atbildību par stāvēšanas vietas izraudzīšanos vai transportlīdzekļu plombēšanu), no viņiem sagaida.

*

* *